

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การศึกษาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย

A Study on Exporting of Thai Garment

ของ

นางสาวปณิตาน โสมประกาศร์

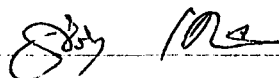
ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2537

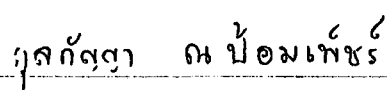
ACC. NO.....	3 ส.ค. 2537
Date Received.....	
Call No.....	

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์)

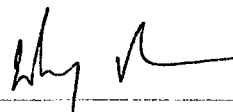
20 / เมษ. / 37

กรรมการปัญหาพิเศษ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลกัญญา ณ ป้อมเพ็ชร)

20 / เมษ. / 37

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยา สิทธิโชค)

20 / เม.ย. / 37

14447

7 ส.ค. 2537

ปพ.
ป 1487
2537

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย

A Study on Exporting of Thai Garment

T097967

โดย

นางสาวปณิธาน โสมประภักดิ์

ปพ.

ป.48ก

2537

เสนอ

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน...97967...

วัน,เดือน,ปี.....

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ศ. 2537

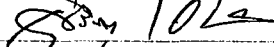
บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย

โดย : นางสาวปณิตาน โสมประภักดิ์

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

สาขาวิชาเอก : บริหารธุรกิจเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ : ๒๐ / ๒๕๖๓ ๓๗.

(ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์)

ธุรกิจการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปเป็นธุรกิจที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละหลายพันล้านบาท อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก จึงกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนในประเทศมีงานทำ มีรายได้ ในช่วงระยะเวลาเกือบ 10 ปี รายได้จากการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปนับว่าเป็นรายได้ที่มีมูลค่าสูงที่สุด ในปัจจุบันประเทศผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้ภาวะการแข่งขันเริ่มรุนแรงขึ้นอีกทั้งเกิดการกีดกันทางการค้าจากประเทศผู้นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปรายใหญ่ของโลก ทำให้สภาวะการแข่งขันยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยต้องประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษา เพื่อนำไปวางแผนและปรับปรุงให้การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยสามารถยืนหยัดอยู่ในตลาดโลกได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ การศึกษาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาถึงกระบวนการผลิต ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการผลิตและการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารรายงาน และสถิติต่าง ๆ ของหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชน จากการศึกษาพบว่าในอดีต ตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยที่สำคัญ ได้แก่ ตลาดภายในประเทศ เนื่องจากผู้ส่งออกสามารถจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้ในราคาที่สูงแต่ในระยะต่อมาผู้ส่งออกต้องประสบกับปัญหาการกีดกันทางการค้าจาก ประเทศคู่ค้ารายใหญ่ ทำให้ผู้ส่งออกต้องแก้ปัญหาโดยการพยายามหาตลาดแห่งใหม่ ตลาดที่ผู้ส่งออกของไทยให้ความสนใจ คือ ตลาดภายนอกประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย และประเทศในแถบอเมริกากลาง ปัจจุบันผู้ส่งออกของไทยจึงให้ความสำคัญกับตลาดทั้งสองแห่งเท่าเทียมกัน แต่เดิมผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยได้เปรียบประเทศคู่แข่งในด้านราคา

เนื่องจากประเทศไทยมีอัตราค่าจ้างแรงงานที่ต่ำ ทำให้ต้นทุนในการผลิตของไทยต่ำกว่าประเทศคู่แข่งรายอื่นๆ แต่ในปัจจุบันความได้เปรียบในด้านต้นทุนการผลิตของผู้ส่งออกเริ่มลดลง เนื่องจากในปัจจุบันประเทศคู่แข่งบางประเทศเช่น จีน มีอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าประเทศไทย ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมาก ผู้ส่งออกของไทยจึงต้องพยายามปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพเหมาะสมกับราคา เพื่อมุ่งเข้าสู่ตลาดในระดับที่สูงขึ้น

สำหรับการผลิตแม้ว่าอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจะเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมอื่นแต่ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่วนใหญ่ ยังคงนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เนื่องจากวัตถุดิบที่ผลิตได้ภายในประเทศมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควรและเนื่องจากเป็นความต้องการของลูกค้าในต่างประเทศในด้านกำลังการผลิต ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยสามารถผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุกปี แต่ยังนับว่าผลิตได้ในปริมาณที่น้อย เนื่องจากเครื่องมือเครื่องจักร ที่ใช้ในการผลิตเป็นเครื่องจักรที่เก่า และเป็นเทคโนโลยีที่ไม่ทันสมัย อีกทั้งแรงงานยังมีการเข้าออกอยู่เสมอ ทำให้การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไม่สามารถผลิตได้ในปริมาณที่มากเท่าที่ควร

จากการศึกษาเรื่องนี้ มีข้อเสนอแนะในด้านการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปดังนี้ รัฐบาลควรให้ความร่วมมือกับภาคเอกชนในการศึกษาหาข้อมูลด้านการตลาด ความต้องการและรสนิยมในการแต่งกายของประชาชนในประเทศต่างๆ รวมทั้งช่องทางในการจำหน่าย ทางรัฐบาลควรให้ความสนับสนุนทั้งในด้านการผลิตและการส่งออกเช่น ยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร ลดภาษีการนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และให้การสนับสนุนโดยจัดการฝึกอบรมแรงงานให้มีฝีมือมากขึ้น เป็นต้น

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยลงได้ ด้วยความกรุณาในการให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากอาจารย์ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณ อาจารย์ กุลกัญญา ณ บ่อมเพ็ชร ซึ่งเป็นกรรมการปัญหาพิเศษ ที่ช่วยในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพิ่มเติม ตลอดจนให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์สำหรับการเรียบเรียงปัญหาพิเศษฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์และเรียบร้อยยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่เป็นกำลังใจและคอยห่วงใยโดยตลอด ขอขอบพระคุณ คุณวีรี วัฒนพงษ์ ผู้จัดการโครงการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด คาสเซอร์พีคการเอ็นท์ ที่ให้คำแนะนำต่าง ๆ ขอขอบคุณพี่และน้อง ที่คอยให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ขอขอบคุณ คุณณัฏฐวัต ทองประเสริฐ ที่ช่วยทำให้ ปัญหาพิเศษฉบับนี้เรียบร้อยสมบูรณ์เช่นนี้ และท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ภาควิชาบริหารฯ ทุกคนที่คอยถามไถ่ด้วยความเป็นห่วงเป็นใย

สุดท้ายนี้ หากปัญหาพิเศษฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนต้องขอภัยมา ณ โอกาสนี้ ด้วย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าปัญหาพิเศษฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง ไม่มากก็น้อย

ปณิธาน โสภประภัสร์

เมษายน 2537

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตการศึกษา	3
นิยามศัพท์	3
การตรวจเอกสาร	4
วิธีการศึกษา	6
บทที่ 2 สภาพการผลิตส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย	8
ขั้นตอนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	8
อุตสาหกรรมการผลิตเส้นใย	8
อุตสาหกรรมปั่นด้าย	10
อุตสาหกรรมทอผ้า	14
อุตสาหกรรมฟอกย้อมและแต่งพิมพ์สำเร็จ	17
อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	20
ต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	20
บทที่ 3 สภาพการตลาดเพื่อการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย	26
ตลาดภายในเขตกลาง	26
ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป	28
สหรัฐอเมริกา	31
ตลาดนอกเขตกลาง	32
ญี่ปุ่น	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ซาอุดีอาระเบีย	38
สหรัฐอเมริกาบิรมิตส์	39
สิงคโปร์	40
ออสเตรเลีย	40
ตลาดแถบอเมริกากลาง	41
บทที่ 4 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย	42
ปัญหาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป	42
ปัญหาด้านการผลิต	42
ปัญหาด้านการตลาด	44
แนวทางแก้ไขปัญหาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป	46
แนวทางแก้ไขด้านการผลิต	46
แนวทางแก้ไขด้านการตลาด	48
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	50
สรุป	50
ข้อเสนอแนะ	54
เอกสารอ้างอิง	56
ภาคผนวก	59

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปีพ.ศ.2531-2535	7
2	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปีพ.ศ.2532-2536	7
3	ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าผ้าผืน ปีพ.ศ.2532-2536 (ม.ค.-เม.ย.)	23
4	ปริมาณการผลิตและอัตราการขยายตัวของเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปีพ.ศ.2531-2537	24
5	มูลค่าและส่วนแบ่งการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไปยังประเทศต่าง ๆ ระหว่างปี พ.ศ.2531-2536	25
6	สถิติการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ปีพ.ศ.2526-2537	27
7	ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในประชาคมยุโรป ปี พ.ศ.2531-2535	30
8	ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ.2531-2536	33
9	ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในญี่ปุ่น ปีพ.ศ.2531-2536 (ม.ค.-มิ.ย.)	37

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กระบวนการผลิตเส้นใย	11
2	กระบวนการปั่นด้าย	15
3	กระบวนการทอผ้า	18
4	กระบวนการฟอก ย้อมสี และแต่งสำเร็จ	19
5	กระบวนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	21
6	ต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	23
7	ปริมาณการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปีพ.ศ.2531-2537	24
8	ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในประชาคมยุโรป ปีพ.ศ.2535	30
9	ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในสหรัฐอเมริกา ปีพ.ศ.2536	33
10	ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยในตลาดภายใต้ข้อตกลงและตลาดนอกข้อตกลง	35
11	ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในญี่ปุ่น ปีพ.ศ.2536	37

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย เริ่มกิจการขึ้นประมาณ 20 ปีมาแล้ว โดยเริ่มขึ้นพร้อม ๆ กับการปรับปรุงระบบการทอผ้าให้ทันสมัยขึ้นกว่าเดิม จากการใช้กี่กระตุกแบบเก่ามาเป็นการใช้เครื่องจักร และใช้วัสดุใหม่ ๆ เช่น ไนลอน เรยอง เป็นวัตถุดิบในการทอผ้า ซึ่งแตกต่างไปจากเดิมที่ใช้ฝ้ายเป็นวัตถุดิบสำหรับทอผ้าเพียงอย่างเดียวประกอบกับการขยายตัวและปรับปรุงกิจการปั่นด้ายด้วยการใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงานคน ซึ่งเริ่มขึ้นในปีพ.ศ.2493 โดยโรงงานปั่นด้ายของกรมเกียกกายทหารบกและโรงงานพัฒนาฝ้ายทอไทย จำกัด สั่งแกนปั่นด้ายมาใช้ในกิจการรวมกันประมาณถึง 30,000 บาท ทำให้ในระยะนั้นอุตสาหกรรมสิ่งทอขยายตัวขึ้นมากในทุกสาขา ได้แก่ ปั่นด้าย ทอผ้า ตลอดจนเสื้อผ้าสำเร็จรูปสำหรับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้ขยายตัวมากขึ้นเป็นลำดับนับแต่นั้นมา จนกระทั่งในปีพ.ศ.2502 จึงได้เริ่มกิจการขึ้นเป็นลักษณะโรงงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายมีการจดทะเบียนโรงงานและขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล เป็นต้น

ปัจจุบันอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้เปลี่ยนโครงสร้างจากเดิม ที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามาเป็นการผลิตเพื่อส่งออก ที่สามารถนำเงินตราเข้าประเทศเป็นจำนวนมากในแต่ละปี และเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาก โดยมีการจ้างงานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปประมาณ 827,330 คนในปีพ.ศ.2535 (ตารางที่ 1) และได้มีการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป คิดเป็นมูลค่าถึง 88,107.7 ล้านบาท (ตารางที่ 2) แต่การส่งออกส่วนใหญ่มุ่งสู่ตลาดของประเทศพัฒนาแล้ว หรือเป็นสินค้าที่ต้องพึ่งพาตลาดในประเทศพัฒนาแล้วเป็นสำคัญ ดังนั้นการส่งออกแทบทั้งหมดจึงต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของข้อตกลง การตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสิ่งทอ "Multi Fibre Arrangement ; MFA"

อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ได้มีการพัฒนาอย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านรูปแบบ ความประณีตได้มาตรฐาน และราคาที่ไม่สูงนัก จึงทำให้เป็นที่นิยมของตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกา กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป 12 ประเทศ แคนาดา สวีเดน ฟินแลนด์ นอร์เวย์ ออสเตรเลีย

ซึ่งเป็นผู้นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากประเทศไทยเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ประเทศดังกล่าวได้จำกัดการนำเข้าผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากไทย (ซึ่งรวมเสื้อผ้าสำเร็จรูปด้วย) โดยวิธีการกำหนดโควตาการนำเข้าตามข้อตกลงในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งประเทศไทยได้มีข้อตกลงกับประเทศต่างๆ รวม 18 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา นอร์เวย์ สวีเดน แคนาดา ฟินแลนด์ ออสเตรเลีย และประชาคมเศรษฐกิจยุโรป 12 ประเทศ ประกอบด้วย อังกฤษ เบลเยียม เยอรมันตะวันตก อิตาลี กรีซ ไอร์แลนด์ ลักซิมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และเดนมาร์ก สเปน โปรตุเกส โดยมีสาระใกล้เคียงกัน และแตกต่างกันบ้างในรายละเอียดของแต่ละประเทศ

การขยายตัวของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย มีอัตราการขยายตัวที่ลดลงเพราะประเทศไทยต้องเผชิญกับการกีดกันทางการค้ามากขึ้น และปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น แต่ส่วนใหญ่ปัญหาเหล่านี้จะกระทบตลาดล่างเท่านั้น ในปัจจุบันผู้ผลิตในประเทศได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนขึ้นสู่อีกระดับหนึ่งคือจากเดิมการผลิตมุ่งใช้แรงงานคนเป็นหลัก ได้เปลี่ยนมาใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยแทน กอปรกับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้พยายามพัฒนาบุคลากรและผลักดันให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ภายในปีพ.ศ.2540 ดังนั้นจึงเชื่อได้ว่าอนาคตของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลมากยิ่งขึ้นและจะยังคงเป็นอุตสาหกรรมที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นอันดับหนึ่งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพการผลิตโดยทั่วไปของเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย
2. เพื่อศึกษาสภาพตลาดทั่วไปของการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย พร้อมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปโดยทั่วไปของประเทศไทย และการเปลี่ยนแปลงในด้านการผลิต

2. ทราบถึงสภาพการตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วงปีพ.ศ. 2531-2536

3. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งจะทำให้สามารถหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็นมากที่สุด และเพื่อปรับปรุงการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในครั้งนี้ ทำการศึกษาตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต ไปจนถึงขั้นตอนการตลาด โดยทำการศึกษาในตลาดผู้นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ที่มีการนำเข้าในปริมาณที่สูง ในช่วงปีพ.ศ. 2531-2536 และที่คาดว่าจะมีการปริมาณการนำเข้าในปริมาณที่สูงในอนาคต ทั้งตลาดภายในได้ข้อตกลง เช่น สหรัฐอเมริกา กลุ่มประชาคมยุโรป และตลาดภายนอกข้อตกลง เช่น ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ออสเตรเลีย และประเทศในแถบอเมริกากลาง

นิยามศัพท์

MFA (Multi-Fibre Arrangement) หมายถึง ข้อตกลงว่าด้วยการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ โดยกำหนดให้มีผลบังคับใช้ฉบับละ 4 ปี โดยฉบับแรกเริ่มวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการขยายตัวของการค้าสิ่งทอ โดยลดอุปสรรคต่าง ๆ ทางการค้าและสนับสนุนให้การค้าสิ่งทอในตลาดโลกเป็นไปอย่างเสรี และขณะเดียวกันก็มุ่งพัฒนาการค้าสิ่งทอให้เป็นไปอย่างมีระเบียบและเสมอภาคกัน พยายามหลีกเลี่ยงผลกระทบกระเทือน อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตลาดและการผลิต ทั้งในประเทศผู้นำเข้าและส่งออก MFA จึงเปิดโอกาสให้สมาชิกผู้นำเข้าสิ่งทอสามารถใช้มาตรการจำกัดการนำเข้าสิ่งทอบางประเภทได้ หากผลิตภัณฑ์สิ่งทอนั้นทำความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอภายในประเทศ ผู้นำเข้า (วิโรจน์ อมตกุลชัย , 2532)

ตลาดภายในได้ข้อตกลง หมายถึง ตลาดการค้าสิ่งทอกับประเทศที่เป็นสมาชิกของ MFA ซึ่งจะมีการกำหนดโควตาการนำเข้าโดยไม่ให้มีผลเสียทางด้านตลาดและการผลิตกับ ประเทศในกลุ่มนี้ โดยใน

ปัจจุบันมีทั้งหมด 18 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เยอรมันตะวันตก สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ อิตาลี เบลเยียม ไอร์แลนด์ กรีซ ลักเซมเบิร์ก สเปน โปรตุเกส สวีเดน นอร์เวย์ แคนาดา ฟินแลนด์ และออสเตรีย (วิโรจน์ อมตกุลชัย , 2532)

ตลาดภายนอกข้อตกลง หมายถึง ตลาดที่ไม่มีการกำหนดโควตาในการนำเข้าซึ่งตลาดสิ่งทอที่สำคัญของไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น ฮองกง สิงคโปร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอเมริกา (วิโรจน์ อมตกุลชัย , 2532)

การตรวจเอกสาร

กองวิจัยสินค้าและการตลาด กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ (2533) ได้ศึกษาพบว่าการผลิตและการส่งออกสิ่งทอของไทยในปี พ.ศ.2533 ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นผลเนื่องจากความต้องการและภาวะสิ่งทอของไทยในตลาดโลกอยู่ในเกณฑ์ดี ประกอบกับได้เปรียบทางด้านค่าแรงงาน ทั้งนี้คาดว่าในปีพ.ศ.2533 จะส่งออกได้ประมาณ 96,500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2532 ร้อยละ 16.53 และมีการส่งออกไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลง และตลาดนอกข้อตกลง มีสัดส่วนในการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 46.78 ต่อ 53.22 เนื่องจากตลาดภายใต้ข้อตกลงมีการกีดกันการนำเข้า ทำให้โอกาสในการขยายตลาดอยู่ในวงจำกัด ฉะนั้นเพื่อให้การส่งออกเป็นไปอย่างต่อเนื่องการที่แสวงหาตลาดนอกข้อตกลงใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น พร้อมทั้งหาแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาปรับกลยุทธ์การผลิต และการตลาดให้มีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้น ทั้งทางด้านเทคโนโลยีการผลิต รูปแบบผลิตภัณฑ์ กลไกการจัดการและบริการด้านข่าวสารข้อมูล เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้สิ่งทอไทยได้ยืนหยัดต่อไปในตลาดโลก

ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย (2533) ได้ศึกษาพบว่าสถานการณ์สิ่งทอไทยโดยรวมในปี พ.ศ. 2533 ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มชะลอลงกว่าปีพ.ศ.2532 เนื่องจากถูกบั่นทอนโดยวิกฤตการณ์อ่าวเปอร์เซีย ส่วนทางด้านการผลิตในปีพ.ศ.2533 ขยายตัวเพิ่มจากปีพ.ศ.2532 เล็กน้อย โดยมีปริมาณการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปสูงที่สุด ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนจากภาครัฐบาล อาทิเช่น การลดข้อจำกัดในการลงทุน ตั้งและขยายโรงงานสำหรับสิ่งทอขั้นต้นและขั้นกลาง ตลอดจนการลดภาษีการนำเข้าเครื่องจักร และอุปกรณ์

ประเภททุน ซึ่งเกื้อหนุนให้ภาวะการผลิตสิ่งทออย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านการตลาดต่างประเทศมีการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกประมาณร้อยละ 16.7 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2532 เนื่องจากความได้เปรียบทางด้านต้นทุนการผลิตของไทยทำให้ราคาจำหน่ายถูกกว่าประเทศคู่แข่ง เช่น ใต้หวัน และเกาหลี ประกอบกับผู้ผลิตสิ่งทอรายสำคัญของโลกได้เข้าร่วมลงทุนในประเทศไทย และมีส่วนสำคัญที่เกื้อหนุนให้ตลาดส่งออกสิ่งทอของไทยขยายตัวเพิ่มขึ้น

ฝ่ายวิจัยและพัฒนา บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (2533) ได้รายงานภาวะธุรกิจและอุตสาหกรรมสิ่งทอในปี พ.ศ.2533 และแนวโน้มปี พ.ศ.2534 โดยคาดว่าคงจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ทั้งทางด้านการผลิต การส่งออก และการบริโภคภายในประเทศ แต่จะมีแนวโน้มชะลอลงจากปีพ.ศ.2532 เนื่องจากวิกฤตการณ์อ่าวเปอร์เซียซึ่งมีผลทำให้ราคาน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้น จึงกระทบต่อต้นทุนการผลิต รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจโลกก็มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อ การส่งออกของประเทศไทยโดยเฉพาะตลาดส่งออกหลักได้แก่ สหรัฐอเมริกา ประชาคมยุโรป และญี่ปุ่น ที่มีอำนาจซื้อลดลงรวมทั้งตลาดตะวันออกกลาง ดังนั้นผู้ผลิตจึงต้องมีการปรับตัวโดยพยายามยกระดับการผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอให้มีคุณภาพสูงขึ้น

ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย (2534) ศึกษาความต้องการสิ่งทอของประเทศไทยยังเพิ่มสูงขึ้นทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากการพัฒนาทางด้านการผลิตที่ตรงกับความต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น ประกอบกับความต้องการเสื้อผ้าสำเร็จรูปและเคหะสิ่งทอยังขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดนอกช้อตกลาง ซึ่งไม่มีปัญหาด้านการกำหนดโควต้า และมีคู่แข่งทางขยายตัวได้อีกมากที่สำคัญ คือ ตลาดญี่ปุ่น ส่วนตลาดในตะวันออกกลางเนื่องจากมีผลกระทบจากวิกฤตการณ์อ่าวเปอร์เซียจึงมีผลให้การส่งออกชะลอตัวลง แต่เมื่อสิ้นสุด การส่งออกก็เริ่มขยายตัว โดยในครึ่งปีแรกของปี พ.ศ.2534 สามารถส่งออกคิดเป็นมูลค่าถึง 47,882 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 เมื่อเทียบกับครึ่งปีแรกของปี พ.ศ.2533 โดยมีประชาคมยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตต์ และสิงคโปร์ เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญ

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยรวบรวมข้อมูลแบบอนุกรมเวลาระหว่างปีพ.ศ.2531-2535 ที่เกี่ยวกับขั้นตอนการผลิต สภาพการผลิต และการตลาดทั่วไป โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร รายงาน การศึกษา บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูลสถิติจากส่วนราชการ และเอกชนที่ได้ทำการรวบรวมไว้ เช่น กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมการส่งออก บริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปใช้อธิบายสภาวะการตลาด และหาช่องทางในการพัฒนาการตลาด โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) โดยใช้ตารางและแผนภาพประกอบกับข้อมูลที่รวบรวมมา เพื่อให้ทราบถึงสภาพโดยทั่วไปของการผลิต การตลาดส่งออก ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย

ตารางที่ 1 จำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปีพ.ศ.2531-2535

(หน่วย : คน)

ประเภทของโรงงาน	2531	2532	2533	2534	2535
โรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูป	652,380	687,760	769,810	813,410	827,330
อัตราการเปลี่ยนแปลง	(20.0)	(5.4)	(11.9)	(5.7)	(1.7)
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	829,780	880,490	975,100	1,037,910	1,071,630
เปรียบเทียบสัดส่วน	(78.6)	(78.1)	(78.9)	(78.4)	(77.2)

ที่มา : (กระทรวงอุตสาหกรรม , 2536)

ตารางที่ 2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปีพ.ศ.2532-2536

ปี	ปริมาณ (ล้านชิ้น)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2532	707.3	23.4	57,913.0	299.9
2533	796.0	12.5	65,829.5	13.7
2534	990.4	24.4	86,742.7	31.8
2535	955.9	-3.5	88,107.7	1.6
2536	324.2	N.A.	28,225.5	N.A.

(ม.ค.-เม.ย.)

หมายเหตุ N.A. = Not Available หมายถึง ยังไม่ทำการรวบรวม

ที่มา : (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2536)

บทที่ 2

สภาพการผลิตเพื่อการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย

อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป จัดว่าเป็นอุตสาหกรรมขั้นสุดท้ายของอุตสาหกรรม การผลิตสิ่งทอ สำหรับอุตสาหกรรมขั้นต้นนั้นเริ่มจาก การผลิตวัตถุดิบเส้นใย ทั้งใยสังเคราะห์และ ใยธรรมชาติ จากนั้นก็เป็นอุตสาหกรรมขั้นกลาง ซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมการปั่นด้าย การทอผ้า การฟอกย้อม และแต่งพิมพ์สำเร็จ จนกระทั่งถึงอุตสาหกรรมขั้นสุดท้ายคืออุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ในการ ผลิตแต่ละขั้นต่อนั้นต้องใช้เทคนิค วิธีการ และจำนวนแรงงานที่แตกต่างกัน อุตสาหกรรมขั้นต้นและ อุตสาหกรรมขั้นกลางจะเน้นการใช้ปัจจัยทุนและเทคโนโลยีเป็นสำคัญ แต่อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้า สำเร็จรูปจะเน้นการใช้แรงงานเป็นหลัก เช่น ในปีพ.ศ.2534 ปริมาณการใช้แรงงานในโรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูปมี จำนวน 813,410 คน ในขณะที่ปริมาณแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอรวม มีจำนวนแรงงาน 1,037,910 คน คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 78.4 จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ปีพ.ศ.2531-2535 ปริมาณแรงงานในโรงงานเสื้อผ้า สำเร็จรูปมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ (ตารางที่ 1)

ขั้นตอนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ต้องผ่านขั้นตอนในกระบวนการอุตสาหกรรม 5 ขั้นตอน ดังนี้

อุตสาหกรรมการผลิตเส้นใย

อุตสาหกรรมการผลิตเส้นใยเป็นอุตสาหกรรมขั้นต้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การผลิตเส้นใยธรรมชาติ และการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ หรือเส้นใยสังเคราะห์

เส้นใยธรรมชาติ ที่นิยมใช้กันมาก คือ ฝ้าย ซึ่งในปัจจุบันฝ้ายส่วนหนึ่งสามารถปลูกได้ใน ประเทศ แต่มีสัดส่วนเพียงประมาณร้อยละ 10 ของความต้องการใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น (ธนาคาร แห่งประเทศไทย , 2533) แม้ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมาความต้องการฝ้ายจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามการขยาย ตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมสิ่งทอก็ตาม แต่เนื่องจากเกษตรกรไม่มีความมั่นใจในตลาดและราคาที่ได้รับ

กอบปรักฝ้ายเป็นพืชที่มีแมลงศัตรูพืชรบกวนมาก เกษตรกรจึงไม่สนใจที่จะขยายการผลิตให้เพิ่มขึ้น ทำให้ต้องมีการนำเข้าฝ้ายจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นทุกปี

เส้นใยประดิษฐ์ หรือเส้นใยสังเคราะห์ ซึ่งสังเคราะห์จากผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ถ่านหิน หรือจากเยื่อไม้ เช่น เส้นใยโพลีเอสเตอร์ ไนลอน อะครีลิก และ เรยอง เป็นต้น การผลิตเส้นใยประดิษฐ์ในประเทศไทยในระยะ 4-5 ปีที่ผ่านมาได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากรัฐบาลให้การสนับสนุนและส่งเสริมด้านการลงทุนในการผลิต และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มการผลิตได้อีกมาก สำหรับการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ในประเทศไทยนั้น ในปัจจุบันมีการผลิตเส้นใยได้ 6 ชนิด คือ

1. เส้นใยโพลีเอสเตอร์ชนิดเส้นสั้น (Polyester Staple Fibre)
2. เส้นใยโพลีเอสเตอร์ชนิดเส้นยาว (Polyester Filament Yarn)
3. เส้นใยโพลีเอสเตอร์ชนิด POY (Polyester Pre-Oriented Yarn)
4. เส้นใยไนลอนชนิดใยยาว (Nylon Filament Yarn)
5. เส้นใยเรยอง (Rayon Staple Fibre)
6. เส้นใยอะครีลิก (Acrylic Staple Fibre)

วัตถุดิบที่สำคัญสำหรับการผลิตในอุตสาหกรรมระดับนี้ คือ Caprolactam ซึ่งในการผลิตต้องผ่านขั้นตอนขบวนการผลิต ดังนี้คือ เริ่มตั้งแต่การนำวัตถุดิบในการผลิตมาทำให้หลอมเหลว (Melting) แล้วจึงนำวัตถุดิบชนิดอื่น เช่น สารเคมีที่ทำให้เส้นใยเหนียวมาผสม (Mixing) จากนั้นจึงนำไปผ่านกระบวนการที่เรียกว่า Polymerization จากนั้นนำมาตัดให้เป็นท่อนเล็ก ๆ (Cutting) แล้วนำไปเคียวใหม่จนสั้น (Extracting) ต่อจากนั้นจึงนำไปตากให้แห้ง (Drying) แล้วนำไปปั่น (Spinning) เพื่อให้ได้เป็นเส้นใยด้าย (Filament Yarn) จากนั้นอาจจะนำไปทำการยัด หรือทำให้เป็นเกลียวต่อไป เพื่อให้ได้เส้นใยตามลักษณะที่ต้องการ (ภาพที่ 1)

เนื่องจากขบวนการผลิตเส้นใยดังกล่าวข้างต้น จะใช้เครื่องจักรเพื่อการผลิตเป็นส่วนใหญ่ (Capital Intensive) ทำให้สัดส่วนต้นทุนค่าจ้างแรงงานค่อนข้างน้อยมาก เมื่อเทียบกับต้นทุนการผลิตทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ในกรณีการผลิตเส้นใยไนลอนชนิดใยยาว (Nylon Filament Yarn) จะมีสัดส่วนต้นทุนค่าแรงงานเพียงร้อยละ 1.62 เท่านั้น ซึ่งต้นทุนในการผลิตเส้นใย ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนที่มาจากวัตถุดิบ

ในการผลิต คือ Caprolactam กล่าวคือ ต้นทุนที่ใช้ในการผลิตเส้นใยไนลอน ประมาณร้อยละ 70.34 เป็น ต้นทุนค่าวัตถุดิบ ซึ่งนับว่าเป็นสัดส่วนต้นทุนที่สูงมาก (วิโรจน์ อมตกุลชัย , 2532) ดังนั้นการเปลี่ยนแปลง ต้นทุนการผลิตในอุตสาหกรรมระดับนี้จึงขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของราคา Caprolactam นั้นเอง

นอกจาก Caprolactam ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ดังกล่าวข้างต้น แล้ว ยังมีวัตถุดิบที่จำเป็นชนิดอื่น ๆ ได้แก่ Coning Oil, Spinning Oil, San Oil, Acetic Acid และ Titanium Dioxide เป็นต้น

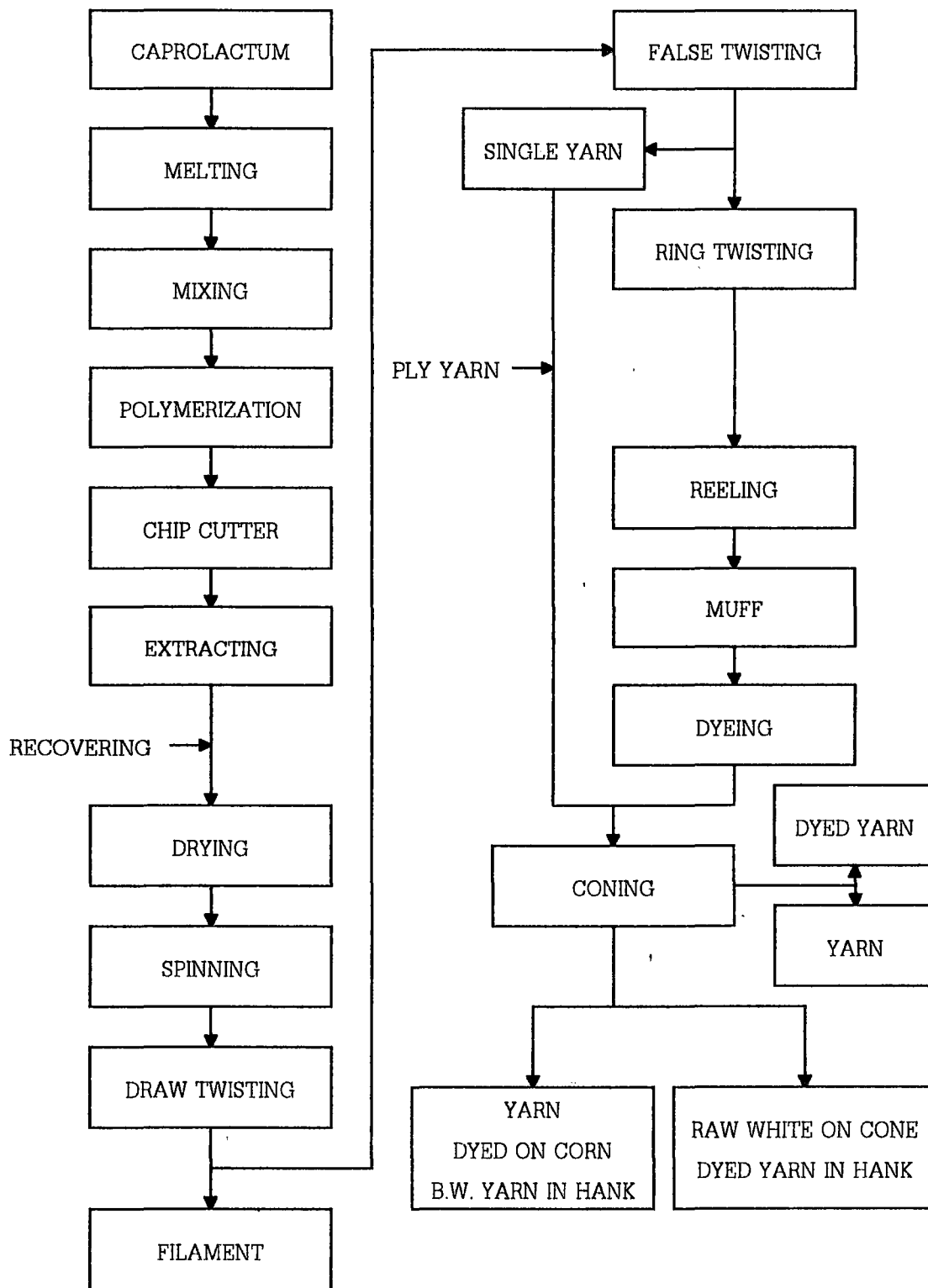
วัตถุดิบที่ใช้ส่วนใหญ่ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยแหล่งนำเข้าที่สำคัญของประเทศไทย คือ สหรัฐอเมริกา เยอรมันตะวันตก และญี่ปุ่น ทำให้ต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมในระดับนี้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเปลี่ยนแปลงของค่าเงินตราต่างประเทศ

อุตสาหกรรมปั่นด้าย

ในขบวนการปั่นด้าย จะนำวัตถุดิบ 2 ประเภท คือ ฝ้าย (Cotton) ซึ่งเป็นสินค้าเกษตรและ เส้นใยสังเคราะห์ (Synthetic Fibre) ได้แก่ Polyester กับ Rayon มาผ่านขบวนการการผลิตตามลำดับ ขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ (ภาพที่ 2)

1. ขั้นตอนผสมเส้นใย (Blowing) เป็นขั้นตอนการผสมเส้นใยทั้งเส้นใยธรรมชาติ คือ ฝ้าย และ เส้นใยสังเคราะห์ประเภทต่าง ๆ ตามอัตราส่วนของเส้นด้ายแต่ละชนิดที่ต้องการผลิต ก่อนที่จะนำเส้นใยมา ผสมในเครื่องผสมเส้นใยนั้น จำเป็นต้องตรวจสอบคุณสมบัติของเส้นใยแต่ละชนิดเสียก่อน เช่น ความยาว ความเหนียว ความยืดหยุ่น และความชื้นของเส้นใย ทั้งนี้เพราะคุณสมบัติของเส้นใยเหล่านี้ จะมีผลโดยตรง ต่อคุณภาพของเส้นด้ายที่ปั่นออกมา

ในขั้นตอนนี้จะเป็นการตีให้ปุ๋ยเส้นใยแตกตัว โดยสิ่งสกปรกและวัตถุเจือปนในเส้นใยซึ่งมี น้ำหนักมากกว่าเส้นใยจะแยกตัวตกลงมาที่ใต้เครื่อง หลังจากนั้นเครื่องผสมจะจัดเส้นใยเหล่านี้เป็นแผ่นยาว ติดต่อกัน และม้วนเป็นลูกกลม เรียกว่า แลป (Lap)

ภาพที่ 1 กระบวนการผลิตเส้นใย
ที่มา : (วิโรจน์ อมตกุลชัย , 2532 : 4)

2. ขั้นสางใย (Carding) ขั้นนี้เป็นการคัดเส้นใยที่มีความยาวไม่ได้ขนาดออกมีฉะนั้นเส้นด้ายที่ปั่นออกมาจะมีปัญหา เช่น มีขนมากหรือมีความเหนียวไม่พอ นอกจากนี้เครื่องสางใยยังทำหน้าที่กำจัดสิ่งสกปรกที่หลงเหลือมาจากห้องผสมออกอีก โดยใช้นาฬมาสาง จากนั้นเครื่องสางใยจะทำการเรียงเส้นใยให้ขนานกันเป็นปุยยาวติดต่อกันเป็นสายเรียกว่า เส้น Sliver Can เมื่อเส้น Sliver Can ถูกม้วนเก็บเต็มถังตามน้ำหนักที่กำหนดไว้แล้ว เครื่องก็จะหยุด ซึ่งต้องทำการเปลี่ยนถังใหม่เพื่อม้วนเก็บต่อไป

เมื่อเส้นใยผ่านการสางแล้ว จะแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ เส้นด้ายชนิด Comb Yarn กับ Card Yarn ถ้าเป็น Card Yarn ไม่ต้องผ่านเข้าเครื่องเพรตริตรวม (Pre-Drawing) โดยผ่านเข้าเครื่องรีดรวมเส้นใย (Drawing) ได้เลย

3. ขั้นเพรตริตรวม (Pre-Drawing) เป็นขั้นตอนของการจัดเรียง และรีดเส้นใยของ Sliver ซึ่งไม่ว่าจะเป็นด้ายฝ้ายล้วน หรือผสมเส้นด้ายใยสังเคราะห์ จะต้องผ่านขบวนการขั้นนี้ กล่าวคือ เส้น Sliver ที่ผ่านขั้นสางใยนั่น ยังไม่ได้เรียงตัวอย่างเป็นระเบียบและสม่ำเสมอ ดังนั้นขั้นตอนนี้จึงเป็นการนำเส้น Sliver มาป้อนเข้าทางหลังเครื่องเพรตริตรวม 6-8 เส้น แล้วนำมารีดรวมเข้าด้วยกัน โดยเส้นใยเรียงตัวขนานกันอย่างสม่ำเสมอ

4. ขั้นเตรียมหวี (Lap Former) ขั้นตอนนี้จะใช้สำหรับการปั่นด้ายฝ้ายเท่านั้น โดยนำ Sliver ที่ผ่านขั้นเพรตริตรวม (ในขั้นตอนที่ 3) ประมาณ 24-48 เส้น มารวมกันและรีดให้เป็นแผ่นยาวติดต่อกัน แล้วม้วนออกมาเป็นลูก Lap ซึ่งจะมีน้ำหนักเท่ากันทุกลูก

5. ขั้นหวีเส้นใย (Combing) เป็นขั้นการหวีเส้นใยให้แต่ละเส้นเรียงกันอย่างมีระเบียบ โดยให้ปลายเส้นหันไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ การหวีเส้นใยยังช่วยกำจัดเส้นใยที่ไม่ได้ขนาดซึ่งขั้นสางใย (ในขั้นตอนที่ 2) ไม่สามารถกำจัดออกไปหมด พร้อมทั้งช่วยในการยืดเส้นใยยาวที่มีด้านใดด้านหนึ่งงอให้เหยียดตรง และยังเป็นการทำกำจัดเส้นใยที่มีจุด หรือปมออกจากเส้นใยอีกด้วย

6. ขั้นรีดรวมเส้นใย (Drawing) ขั้นตอนนี้มีกรรมวิธีคล้ายกับขั้นเพรตริตรวม (ขั้นตอนที่ 3) แตกต่างกันที่เป็นการนำเส้นใยต่างชนิดกันมารีดเข้าด้วยกัน ตามลักษณะของเส้นด้ายที่ต้องการ เช่น เส้นด้ายฝ้าย (Cotton) 100% เส้นด้าย Polyester 100% เส้นด้าย Rayon 100% หรือเป็นเส้นด้ายผสม เช่น T/C หรือ T/R ซึ่งอัตราส่วนผสมโดยสากลที่ใช้กันเป็นดังนี้

6.1 T/C จากการผสมระหว่าง Polyester กับฝ้ายในอัตราส่วน 65% กับ 35%

6.2 C/T จากการผสมระหว่าง Polyester กับฝ้ายในอัตราส่วน 45% กับ 55%

6.3 TM/C จากการผสมระหว่าง Polyester กับฝ้ายในอัตราส่วน 50% กับ 50%

6.4 TH/C จากการผสมระหว่าง Polyester กับฝ้ายในอัตราส่วน 80% กับ 20%

6.5 C/P จากการผสมระหว่าง Polyester กับฝ้ายในอัตราส่วน 40% กับ 60%

6.6 T/R จากการผสมระหว่าง Polyester กับ Rayon ในอัตราส่วน 65% กับ 35%

การรีดรวมเส้นใยจะทำการรีด 2-3 ครั้ง เพื่อความสม่ำเสมอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของเส้นด้าย

เช่น ถ้าเป็นการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ 100% จะทำการรีดรวมเพียง 2 ครั้ง เท่านั้น

7. ชั้นปั่นสอง (Roving) เป็นขั้นตอนของการลดขนาดเส้น Sliver ให้เล็กลง พร้อมทั้งเพิ่มเกลียวให้กับเส้น Sliver ที่ถูกรีดออกมาให้มีความแข็งแรงพอที่จะใช้ในการปั่นเป็นเส้นด้ายในขบวนการต่อไป เส้น Sliver ที่รีดออกมานี้จะม้วนใส่เข้าหลอดเป็นลูกกลมรี เรียกว่า ลูก Roving

8. ชั้นปั่นสาม (Ring Spining) ขั้นตอนนี้เป็น การนำเส้น Sliver ของชั้นปั่นสองมาทำการรีด และปั่นออกมาเป็นเส้นด้ายขนาดต่าง ๆ ตามความต้องการของลูกค้า แล้วม้วนเส้นด้ายนั้นเข้าเก็บในหลอด Bobbin โดยสามารถแบ่งเส้นด้ายตามประเภทการใช้งานได้ 3 ประเภท คือ ด้ายสำหรับทอผ้า (Weaving) ด้ายสำหรับถัก (Knitting) และด้ายเย็บผ้า (Sewing Thread)

ความแตกต่างของเส้นด้ายดังกล่าวขึ้นอยู่กับจำนวนเกลียวและชนิดของเกลียวในเส้นด้าย ทั้งนี้ การผลิตเส้นด้ายแต่ละประเภท และขนาดของเส้นด้ายสามารถเปลี่ยนแปลงตามความต้องการได้ โดยการเปลี่ยนชิ้นส่วนบางตัวของเครื่องจักร

9. ชั้นกรอด้วยเตี๋ยว (Winding) ขั้นตอนนี้เป็น การนำเส้นด้ายจาก Bobbin ในชั้นปั่นสามหลายหลอดมากกรอต่อกัน โดยกรอเป็นรูปโคน (Cone) ขนาดน้ำหนัก 3-4 ปอนด์ สำหรับส่งจำหน่ายต่างประเทศ ใช้ภายในประเทศ หรือนำไปผลิตเป็นด้ายขาด (Reeling) ในกรณีที่ลูกค้าต้องการเส้นด้ายที่มีความเรียบสม่ำเสมอและไม่มีขน จะต้องเพิ่มขั้นตอนพิเศษ คือ ให้เส้นด้ายผ่านเครื่อง Electronic Clearea ผ่าน Waxing หรือผ่านทั้งสองอย่าง และถ้าต้องการเส้นด้ายที่ไม่มีรอยต่อ จะต้องกรอด้วยเครื่องกรออัตโนมัติที่ใช้ลมอัดปลายเส้นด้ายทั้งสองเส้นเข้าด้วยกัน โดยไม่มีปม

10. ชั้นขาดและห่อ (Reeling and Bundling) คือ ขั้นตอนการนำเส้นด้ายมาทำเป็นรูปขาด เพื่อความสะดวกต่อการใช้ของลูกค้า จากนั้นจะนำเส้นด้ายขาดเหล่านี้ไปอัดรวมเป็นห่อ เรียกว่า Bundling โดย แต่ละห่อจะมีน้ำหนักประมาณ 10 ปอนด์

11. ขั้นปั่นสี่ (Doubling and Twisting) คือ ปกติเส้นด้ายที่จำหน่ายจะเป็นเส้นด้ายเดี่ยว แต่เนื่องจากภาวะตลาดปัจจุบันตามสมัยนิยม (Fashion) เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาประกอบกับเทคโนโลยีของเครื่องจักรทอและถักมีอัตราความเร็ว (Speed) สูงขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องทำให้เส้นด้ายมีความเหนียวเพิ่มขึ้น หรือทำเป็นชนิดที่เหมาะสมกับลายผ้า จึงต้องเพิ่มขั้นตอนการกรอขนาดเส้นด้ายเดี่ยวตั้งแต่ 2 เส้นขึ้นไปเข้าด้วยกัน เรียกว่า Doubling หรือ การนำด้ายเดี่ยวตั้งแต่ 2 เส้นขึ้นไป มาตีเกลียวเข้าหากันแบบวงแหวน เรียกว่า Twisting

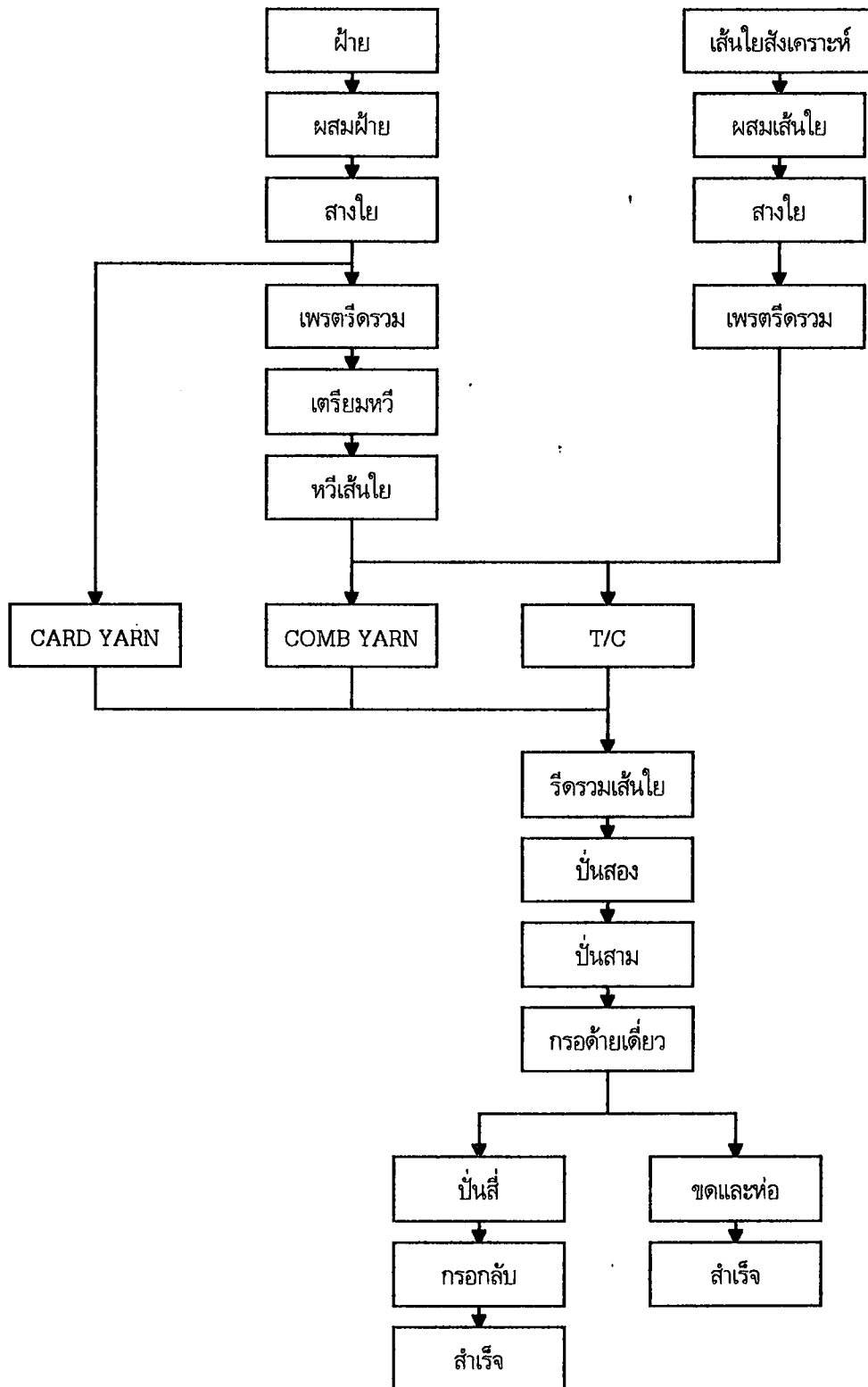
12. ขั้นกรอกลับ (Re-Winding) คือ การกรอเส้นด้ายที่ผ่านขั้นปั่นสี่ (Twisting) มาแล้ว ซึ่งอยู่ในรูป Bobbin ให้กลับเป็นรูปโคนอีกครั้งหนึ่ง

13. ขั้นสำเร็จ (Finishing) ในขั้นตอนสุดท้ายของการปั่นด้ายก็คือ การบรรจุหีบห่อ (Packing) เส้นด้ายที่ผ่านขบวนการปั่นด้ายมาเรียบร้อยแล้ว เพื่อส่งจำหน่ายภายในประเทศและต่างประเทศ หรือนำไปทอผ้าต่อไป (ภาพที่ 2)

กระบวนการผลิตข้างต้นของอุตสาหกรรมปั่นด้ายนั้น เป็นระบบการผลิตที่เป็นแบบระบบวงแหวน (ring spinning) โดยที่มีกำลังการผลิตประมาณ 2.8 ล้านแกน ปัจจุบันได้มีการพัฒนามาเป็นระบบวงแหวนอัตโนมัติมากขึ้น เพื่อช่วยประหยัดแรงงาน ส่วนระบบการปั่นด้ายอีกระบบนั้นเป็นระบบการปั่นแบบ Open-end (OE) ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ประมาณ 40,000 แกน (rotor) เทียบเท่ากับจำนวนแกนของระบบวงแหวนประมาณ 120,000 แกน ระบบปั่นด้ายแบบนี้เหมาะกับการผลิตด้ายเบอร์ต่ำ โดยที่ผู้ผลิตด้ายเบอร์สูงกว่า 30 ขึ้นไปจะไม่ใช้ระบบ OE ในปัจจุบันมีการนำเอาระบบ air-jet มาใช้ในประเทศไทย ในปัจจุบันนี้มีโรงงานที่ใช้ระบบนี้แล้วประมาณ 3 โรงงาน

อุตสาหกรรมทอผ้า

ก่อนที่จะเริ่มขบวนการทอผ้าจะต้องทราบเสียก่อนว่า จะทอผ้าประเภทใด มีความหนาบางเท่าใด ลายผ้าอะไร เมื่อกำหนดประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวได้แล้ว จึงนำเส้นด้ายเข้าสู่ขบวนการผลิต ซึ่งมี 2 ขั้นตอน คือ การสืบด้ายยีน (Warping) และการกรอด้ายพุ่ง (Pirn Winding)

ภาพที่ 2 กระบวนการปั่นด้าย

ที่มา : (วิโรจน์ อมตกุลชัย , 2532 : 9)

1. การสืบด้ายยืน (Warping) เป็นการกรอด้วยตามแนวตั้งของผืนผ้า โดยเริ่มต้นด้วยการนำ ลูกด้าย ซึ่งอยู่ในรูป Bobbin หลาย ๆ ลูกตามจำนวน ที่กำหนดไว้มาสืบเข้าด้วยกัน ใน Beam เดียวกัน หลังจากนั้นจึงนำ Beam ไปผ่านกรรมวิธีการลงแป้ง (Sizing)

การลงแป้ง (sizing) เป็นการนำด้ายที่สืบไว้เป็น Beam จาก Warper Beam (Beam สืบด้าย) ถ่ายลงใส่ใน Sizing Beam (Beam ที่นำไปทอผ้า) โดยให้เส้นด้ายวิ่งผ่านสารเคมีและแป้งจำพวก PVA, Wax และแป้งมันที่ได้ต้มรอไว้ในถัง หลังจากนั้น จึงนำไปผ่านตุ๋บด้ายเพื่ออบให้แห้ง การลงแป้งนี้ก็เพื่อให้ เส้นด้ายมีความเหนียวมากขึ้น ไม่มีขน และลื่น สะดวกต่อการทอ แล้วจึงนำไปสู่ขั้นร้อยตะกอก (Drawing-In)

การร้อยตะกอก (Drawing-In) เป็นการนำเส้นด้ายที่ผ่านการลงแป้งเป็น Beam มาร้อย ตะกอกตามลายผ้าที่ได้ออกแบบไว้ กล่าวคือ

1.1 ถ้าเป็นผ้าพื้นธรรมดาหลายชุด จะต้องร้อยตะกอกอย่างน้อย 2 ตะกอก เพื่อให้มีตะกอกหนึ่ง ยกขึ้น อีกตะกอกหนึ่งลงในระหว่างที่เส้นด้ายพุ่งวิ่งผ่านไปผ่านสลักกัน

1.2 ถ้าเป็นผ้าลาย จะต้องร้อยหลายตะกอก ทั้งนี้แล้วแต่ลายผ้า โดยจะมีตัวยกลายผ้าให้ ตะกอกต่างขึ้นหรือลงตามลายผ้าที่ต้องการ

2. การกรอด้วยพุ่ง (Pirm Winding) เป็นการกรอด้วยตามแนวขวางของผืนผ้า มีกรรมวิธี การผลิตที่ง่ายกว่าการกรอ หรือการสืบด้ายยืนมาก กล่าวคือ เพียงแต่นำลูกด้ายมากรอเข้ากระสวยเท่านั้น จากนั้นก็สามารถนำไปทอได้

การทอผ้าเป็นการนำเส้นด้ายที่ผ่านกระบวนการสืบด้ายยืน และกรอด้วยพุ่งมาเข้าสู่เครื่อง โดย ต้องกำหนดประเภทและลายผ้าที่จะทอไว้ก่อน

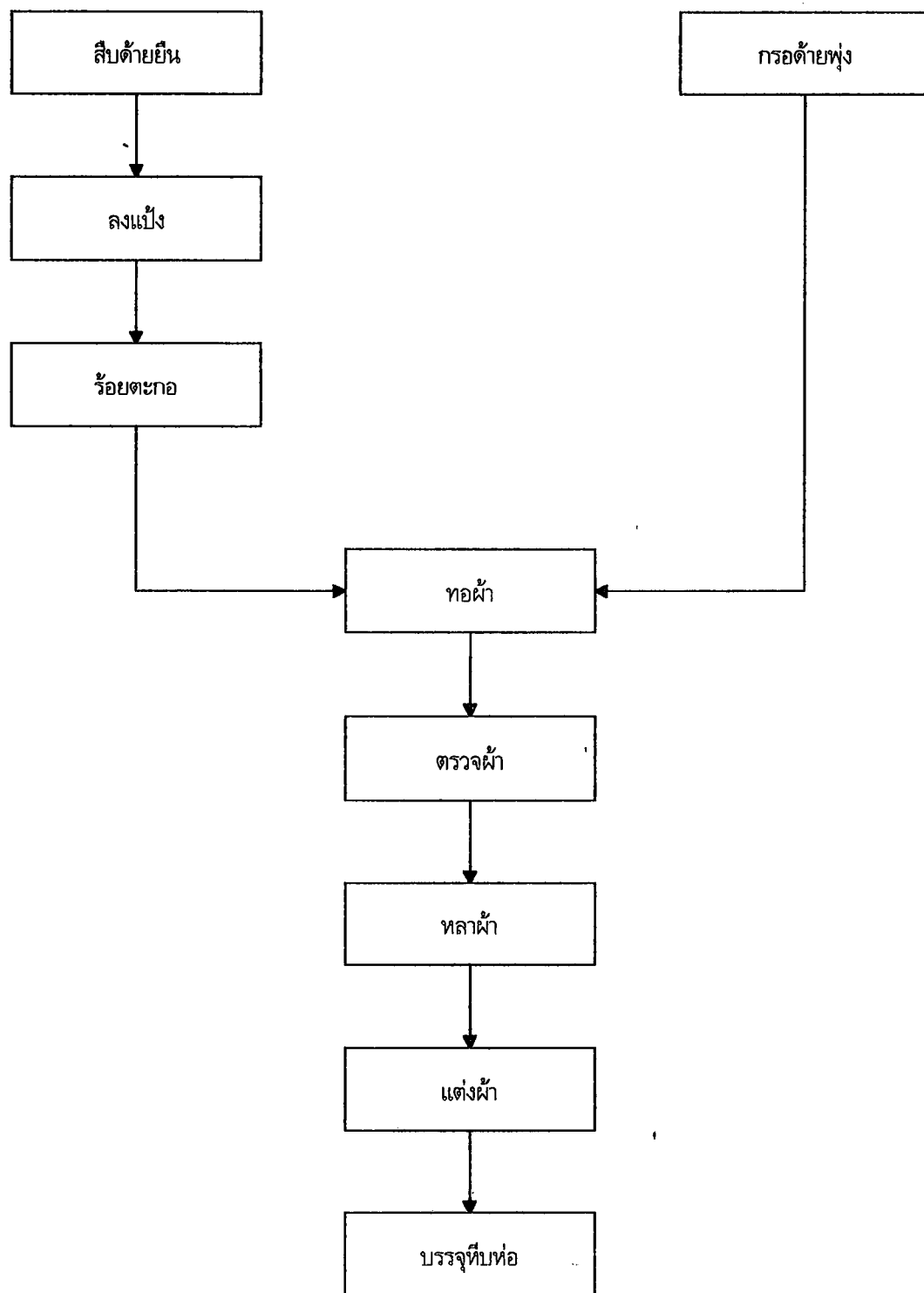
ผ้าที่ผ่านการทอเรียบร้อยแล้ว ต้องทำการตรวจผ้า (Inspection) ทั้งนี้เพราะผ้าที่ทอจะมีตำหนิ หรือบาดแผลที่อาจเกิดจากเส้นด้าย หรือเครื่องเสียในระหว่างการทอ หรืออื่น ๆ การตรวจผ้าเป็นการนำผ้ามา ตรวจจนโต๊ะตรวจผ้าแล้วให้คะแนนตามลักษณะตำหนิจัดสรรภายในกำหนด นับแต่วันประกาศผลการจัด คะแนนมากถ้าเป็นตำหนิเล็กจะให้คะแนนน้อย แล้วรวมคะแนนตำหนิทั้งหมด เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับตาราง ที่กำหนดไว้ว่าผ้าดังกล่าวอยู่ในช่วงเกรดใด และเพื่อประโยชน์ในการแต่งผ้าต่อไป ผ้าที่ผ่านการตรวจแล้ว ก็จะ

นำไปสู่ขั้นตอนการทอผ้า ซึ่งเป็นการวัดความยาวของผ้าเป็นหลา หลังจากนั้น จะนำเข้าสู่ขั้นตอนการแต่งผ้า เพื่อลบตำหนิ หรือบาดแผลที่ขั้นตอนการตรวจผ้าที่ให้คะแนนหรือทำสัญลักษณ์ไว้ ในขั้นตอนสุดท้ายของการทอผ้าคือ การบรรจุหีบห่อ (Packing) เพื่อส่งจำหน่ายเป็นผ้าดิบหรือนำไปสู่กระบวนการฟอกย้อมและพิมพ์ผ้าต่อไป (ภาพที่ 3)

อุตสาหกรรมฟอกย้อมและแต่งพิมพ์สำเร็จ

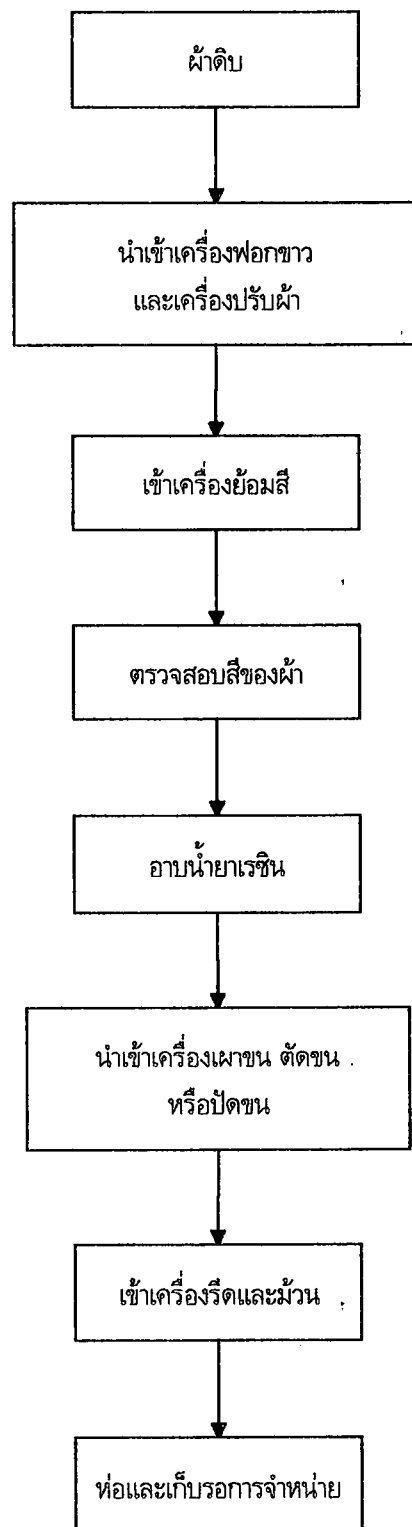
ระบบการผลิตในอุตสาหกรรมนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การฟอกย้อมเส้นด้าย (Yarn Dyeing) อันเป็นการผลิตในโรงงานปั่นด้ายที่มีหม้อฟอกย้อมของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงงานที่มีขนาดเล็ก และการฟอกย้อมผ้าผืน (Piece Dyeing) จะทำการผลิตในโรงงานที่มีขนาดใหญ่ ใช้เทคนิคการผลิตที่ทันสมัยและลงทุนสูง โดยทำการฟอกย้อมผ้าผืนให้แก่โรงงานทอผ้าในเครือ และรับจ้างฟอกย้อมทั่วไป ซึ่งมีกรรมวิธีในการฟอกย้อมสีและแต่งสำเร็จ ดังนี้ นำผ้าดิบที่จะทำการฟอกย้อม ผ่านเข้าเครื่องฟอกขาวและเครื่องปรับผ้า หลังจากนั้นนำผ้าที่ผ่านการฟอกขาวและปรับผ้าแล้วเข้าเครื่องย้อมสี จากนั้นทำการตรวจสอบสีของผ้า ว่าได้สีตามที่ต้องการหรือไม่ จากนั้นนำผ้าที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว นำไปอบน้ำยาเรซิน จากนั้นนำผ้าไปทำความสะอาด โดยนำเข้าเครื่องเผาขน หรือตัดขน จากนั้นนำไปรีดแล้วม้วนเก็บเพื่อรอการจำหน่าย (ภาพที่ 4)

วัตถุดิบที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมในระดับนี้ คือ สีและเคมีภัณฑ์ ซึ่งมีอัตราส่วนประมาณร้อยละ 32 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่จำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ปัญหาของโรงงานในอุตสาหกรรมระดับนี้มักจะเป็นทางด้านคุณภาพ การขาดความรู้ด้านเทคนิคการฟอกย้อมสีให้สม่ำเสมอ การขาดการควบคุมคุณภาพ และการปรับปรุงเครื่องจักรเพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิต ตลอดจนการนำเข้าสีที่จะย้อมจากต่างประเทศซึ่งมีคุณภาพดีกว่าสีที่ผลิตเองในประเทศ แต่ราคาสูงกว่า ทั้งนี้เนื่องจากการผลิตให้ได้มาตรฐานนั้นต้องลงทุนสูง ปัญหาดังกล่าวทำให้ผ้าผืนที่ผลิตได้ในประเทศต้องส่งไปฟอกย้อมในต่างประเทศแล้วจึงนำกลับมาผลิตเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ภาพที่ 3 กระบวนการทอผ้า

ที่มา : (วิโรจน์ อมตกุลชัย , 2532 : 7)

ภาพที่ 4 กระบวนการฟอก ย้อมสี และแต่งสำเร็จ

ที่มา : (วิโรจน์ อมตกุลชัย , 2532 : 10)

อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ในขั้นตอนสุดท้ายของขบวนการผลิตสินค้าสิ่งทอ คือ การนำผ้าที่ผ่านขบวนการผลิตต่าง ๆ มาแล้วข้างต้นมาตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป (Garment) ซึ่งมีขั้นตอนการผลิตอยู่ 4 ขั้นตอน คือ

1. การออกแบบ โดยทั่วไปการออกแบบจะต้องคำนึงถึงสมัยนิยม (Fashion) หรือผลิตแบบที่ลูกค้าส่งมาให้โดยจะต้องนำแบบ (Pattern) มาทำการวาดลงบนกระดาษแข็ง ซึ่งเรียกว่า Marker โดยให้เหลือเศษผ้าให้น้อยที่สุด

2. การตัด โดยนำผ้าที่ผ่านขบวนการฟอกย้อมและพิมพ์แล้วมาปูบนโต๊ะตัด ตั้งแต่ 50-200 ชั้น ทั้งนี้แล้วแต่จำนวนเสื้อผ้าที่ต้องการตัด จากนั้นจึงนำ Marker ที่เตรียมไว้วางทับลงบนผ้า แล้วทำการตัดตาม Marker ที่ได้วาดไว้ จะได้ชิ้นส่วนของเสื้อผ้าครบตามจำนวนที่ลูกค้าต้องการ

3. การเย็บ เป็นการนำผ้าที่ผ่านการตัดเรียบร้อยแล้วมาทำการเย็บ โดยจะแบ่งการเย็บตามสายการผลิต (Line) โดยในแต่ละสายการผลิตจะแบ่งหน้าที่การเย็บตามชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่ได้ตัดไว้ การแบ่งหน้าที่การเย็บของจักรแต่ละเครื่องว่ามากน้อยเพียงใดนั้น จะคำนึงถึงประสิทธิภาพของงานที่จะเกิดขึ้น

4. ชิ้นสำเร็จรูป ผ้าที่ผ่านการเย็บเรียบร้อยแล้ว จะเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป แต่ก่อนที่จะนำออกจำหน่าย จะต้องผ่านขั้นตอนการผลิตง่าย ๆ ดังนี้

4.1 ตัดขี้ด้าย

4.2 รีด

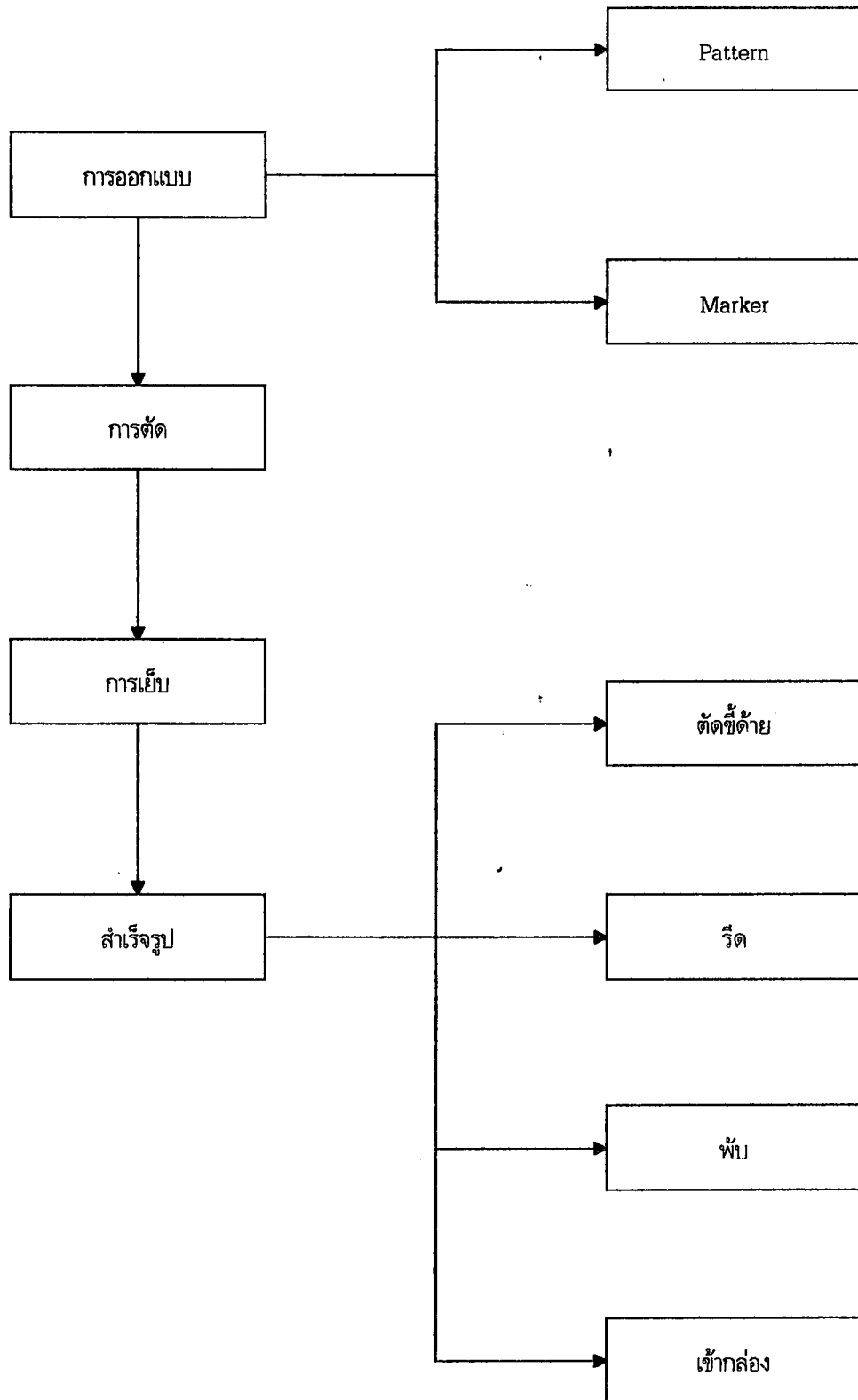
4.3 พับ

4.4 เช้ากล่อง

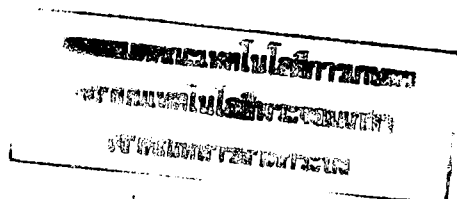
หลังจากนั้นก็นำไปเก็บไว้ในคลังสินค้าก่อนที่จะจัดจำหน่ายต่อไป (ภาพที่ 5)

ต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปประกอบด้วยค่าวัสดุดิบประมาณร้อยละ 60 ค่าแรงงานร้อยละ 25 และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ร้อยละ 15 (ภาพที่ 6)

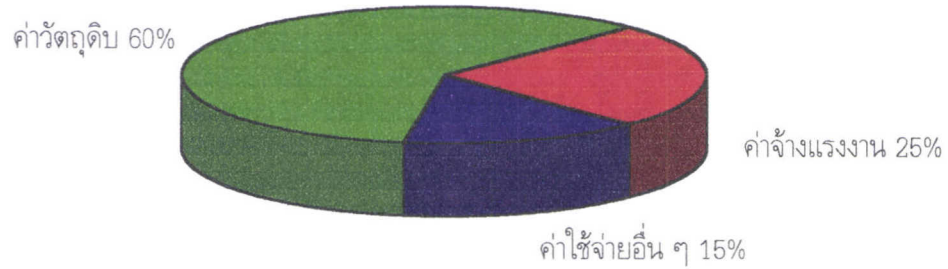
ภาพที่ 5 กระบวนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป
ที่มา : (วิจารณ์ อมตกุลชัย , 2532 : 14)

วัตถุดิบที่เป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปประกอบด้วย ผ้าผืน ด้าย กระจุดม ซิป ยางยืด ฯลฯ โดยวัตถุดิบส่วนใหญ่หาซื้อได้ภายในประเทศ วัตถุดิบหลักของเสื้อผ้าสำเร็จรูป คือ ผ้า ซึ่งบางครั้งต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากผ้าบางชนิดไม่มีการผลิตในประเทศ หรือผลิตได้แต่คุณภาพไม่ดี หรือบางกรณีผ้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐานจะถูกส่งไปจำหน่ายต่างประเทศแทบทั้งหมด จึงไม่พอใช้สำหรับการผลิตภายในประเทศ จะเห็นได้ว่าปีพ.ศ.2532 มีการนำเข้าผ้าผืนมูลค่า 11,183 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 15,909 ล้านบาท ในปีพ.ศ.2534 หรือร้อยละ 42.26 (ตารางที่ 2) โดยส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศเกาหลี ฮ่องกง และญี่ปุ่น

สำหรับค่าจ้างแรงงานของไทยปัจจุบันเมื่ออัตราสูงมาก : สร้างปัญหาให้กับผู้ประกอบการที่ต้องรับภาระต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านข้อพิพาทแรงงานซึ่งนำไปสู่การนัดหยุดงาน การประท้วง ฯลฯ ผู้ประกอบการพยายามแก้ปัญหาโดยการนำเครื่องจักรมาใช้ทดแทนแรงงานมากขึ้น

ปริมาณการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในช่วงปีพ.ศ.2531-2535 มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น คือ ในปีพ.ศ.2531 ปริมาณการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปโดยรวมประมาณ 1,417.8 ล้านชิ้น ปริมาณการผลิตเพิ่มเป็น 1,763.1 ล้านชิ้น ในปีพ.ศ.2532 โดยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 18.0 ปีพ.ศ.2533 มีปริมาณการผลิต 1,947.8 ล้านชิ้น ปีพ.ศ.2534 ปริมาณการผลิตโดยรวมประมาณ 2,259.7 ล้านชิ้น ในปีพ.ศ.2535 ประเทศไทยผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้ 2,655 ล้านชิ้น ซึ่งมีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2534 ร้อยละ 17.5 คาดว่าในปีพ.ศ. 2536 จะสามารถผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้ 3,140 ล้านชิ้น และในปีพ.ศ.2537 สามารถผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้ทั้งสิ้น 3,730 ล้านชิ้น (ตารางที่ 4)

ภาพที่ 6 ต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ตารางที่ 3 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าผ้าผืน ปีพ.ศ.2532-2536 (ม.ค.-เม.ย.)

ปี	ปริมาณ (ล้านเมตรกตัน)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตราการการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2532	435.79	11.23	11,183.67	15.61
2533	496.19	13.86	13,145.43	17.54
2534	567.01	14.27	15,909.01	21.02
2535	604.59	6.63	20,081.12	26.22
2536	193.20	N.A.	4,111.66	N.A.

(ม.ค. - เม.ย.)

หมายเหตุ N.A. = Not Available หมายถึง ยังไม่ทำการรวบรวม

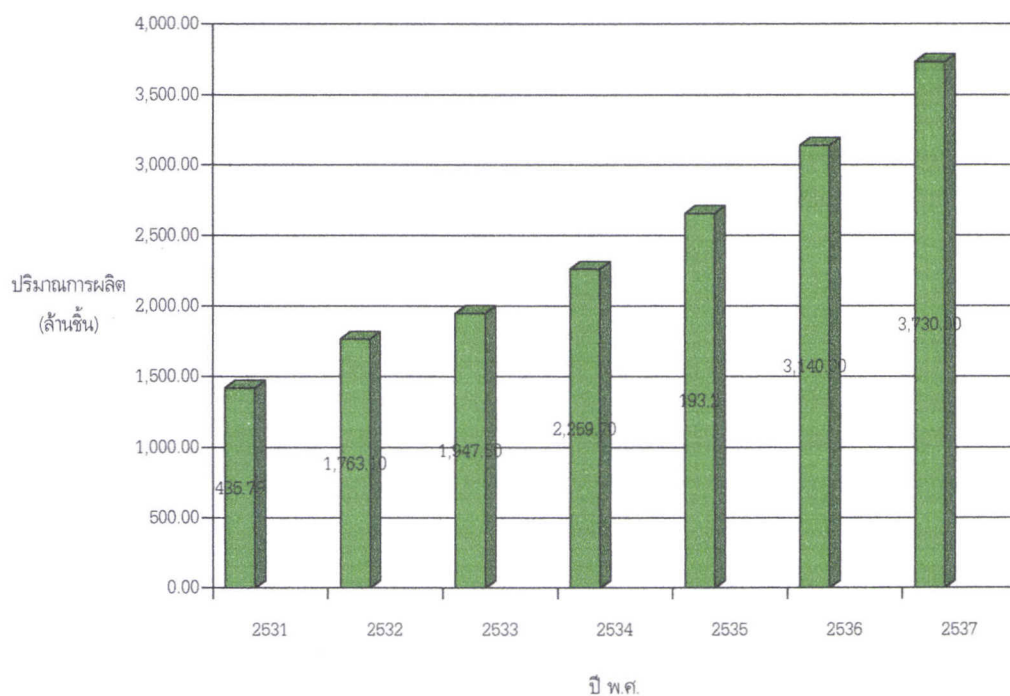
ที่มา : (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2536)

ตารางที่ 4 ปริมาณการผลิตและอัตราการขยายตัวของเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปีพ.ศ.2531-2537

ปี	ปริมาณการผลิต (ล้านชิ้น)	อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)
2531	1,417.8	12.5
2532	1,763.1	18.0
2533	1,947.8	16.4
2534	2,259.7	16.0
2535	2,655.0	17.5
2536 ^{1/}	3,140.0	18.3
2537 ^{1/}	3,730.0	18.8

หมายเหตุ 1/ ตัวเลขประมาณการ

ที่มา : (ธนาคารไทยทุน จำกัด , 2535)

ภาพที่ 7 ปริมาณการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปีพ.ศ.2531-2537

ตารางที่ 5 มูลค่าและส่วนแบ่งการส่งออกสินค้าสำเร็จรูปของไทยไปยังประเทศต่าง ๆ ระหว่างปีพ.ศ.2531-2536

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเทศ	2531		2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	% ส่วนแบ่ง	มูลค่า	% ส่วนแบ่ง	มูลค่า	% ส่วนแบ่ง	มูลค่า	% ส่วนแบ่ง	มูลค่า	% ส่วนแบ่ง	มูลค่า	% ส่วนแบ่ง
ตลาดในซีกกลาง	22,633.08	50.77	28,461.06	49.14	34,047.89	51.72	39,960.36	46.07	44,122.89	50.08	12,323.33	43.66
- กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป	12,871.38	28.87	14,839.03	25.62	18,633.93	28.31	22,406.93	25.83	22,407.73	25.43	5,281.56	18.71
- สหรัฐอเมริกา	7,402.55	16.61	10,852.62	18.39	12,140.58	18.44	14,281.32	16.46	19,460.68	22.08	6,410.18	22.71
- แคนาดา	938.62	2.11	1,225.90	2.12	1,307.01	1.99	1,143.81	1.32	1,276.66	1.45	360.86	1.28
- สวีเดน	516.30	1.16	747.17	1.29	904.17	1.37	918.29	1.06	-	-	-	-
- ออสเตรเลีย	649.89	1.46	711.45	1.23	758.74	1.15	923.50	1.06	682.87	0.78	204.77	0.73
- นอร์เวย์	254.32	0.57	284.89	0.49	303.46	0.46	286.51	0.33	294.95	0.33	65.96	0.23
ตลาดนอกซีกกลาง	21,943.50	49.23	29,451.98	50.86	31,781.62	48.28	46,782.41	53.93	43,984.85	49.92	15,902.17	56.34
- ญี่ปุ่น	2,767.36	6.21	5,088.02	8.79	4,857.97	7.38	7,025.57	8.10	7,592.08	8.62	2,353.67	8.34
- ชาติอาเซียน	3,988.06	8.95	4,477.70	7.73	4,021.15	6.11	6,070.00	7.00	4,257.24	4.83	1,694.16	6.00
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	1,934.83	4.34	2,735.22	4.72	2,919.82	4.44	3,393.52	3.91	2,272.13	2.58	867.95	3.08
- ปานามา	1,557.01	3.49	2,769.89	4.78	3,273.18	4.97	6,517.93	4.06	2,914.56	3.31	534.87	1.89
- สิงคโปร์	1,950.01	4.37	2,398.37	4.14	1,650.65	2.51	1,915.11	2.21	1,489.86	1.69	203.98	0.72
- ไบรเนด	39.22	0.09	304.61	0.53	2,500.01	3.80	8,922.83	10.29	8,124.52	9.22	2,781.10	9.85
- ฮองกง	899.09	2.02	1,000.79	1.90	1,247.98	1.90	1,448.90	1.67	1,074.04	1.22	487.06	1.66
- อื่น ๆ	8,807.92	19.76	10,577.38	18.26	11,310.86	17.18	14,490.55	16.71	16,260.44	18.46	6,999.38	24.80
รวม	44,576.56	100.00	57,913.04	100.00	65,829.51	100.00	86,742.77	100.00	88,107.74	100.00	28,225.50	100.00

ที่มา : (ศูนย์สถิติการพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2537)

บทที่ 3

สภาพการตลาดเพื่อการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยในอดีต เป็นการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่ในปัจจุบัน การผลิตได้พัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจนเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ ทำให้ไทยสามารถส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้มากขึ้น โดยมีสัดส่วนการส่งออกประมาณร้อยละ 36 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด

การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นค่อนข้างสูงในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ในปี พ.ศ.2532 ส่งออกเป็นมูลค่า 57,892.40 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2531 ร้อยละ 29.92 ปีพ.ศ.2533 ส่งออก 65,804.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2532 ร้อยละ 13.67 การส่งออกชะลอลงค่อนข้างมาก เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ในตะวันออกกลาง สำหรับปีพ.ศ.2534 มีมูลค่าการส่งออก 86,622.77 ล้านบาทเทียบกับปีพ.ศ.2533 เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.64 และในปีพ.ศ.2535 ปริมาณการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป มีมูลค่าทั้งสิ้น 88,107.70 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.72 (ตารางที่ 6)

ลักษณะของตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

สำหรับตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย แบ่งกว้างๆได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ตลาดภายใต้ข้อตกลง

ตลาดภายใต้ข้อตกลง จะมีการกำหนดโควตาการนำเข้า และเป็นตลาดที่มีความสำคัญมาก ในปัจจุบัน สำหรับประเทศไทยการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในปีพ.ศ.2536 ประมาณร้อยละ 49 ของมูลค่าส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปทั้งหมด จะส่งไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสมาชิกของประชาคมยุโรป และ สหรัฐอเมริกา รองลงมา คือ สวีเดน นอร์เวย์ ออสเตรเลีย และฟินแลนด์ กระนั้นก็ตาม สัดส่วนของการส่งออกไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลงมีแนวโน้มลดลงในปีหลังๆ ทั้งนี้เพราะมีการกำหนดโควตาการนำเข้า

ตารางที่ 6 สถิติการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ปีพ.ศ.2526-2537

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี	มูลค่า	% การเปลี่ยนแปลง
2526	8,790.10	-
2527	12,172.30	38.48
2528	14,603.20	19.97
2529	20,177.90	38.17
2530	35,855.90	77.70
2531	44,560.80	24.28
2532	57,892.40	29.92
2533	65,804.20	13.67
2534	86,622.00	31.64
2535	88,107.70	1.72
2536 ^{1/}	94,000.00	6.69
2537 ^{1/}	105,000.00	11.70

หมายเหตุ 1/ ตัวเลขประมาณการ

ที่มา : (ศูนย์สถิติการพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2536)

การค้าสิ่งทอในตลาดภายใต้ข้อตกลงนี้อยู่ภายใต้ข้อตกลงการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ หรือ MFA (Multi-Fibre Arrangement) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างการขยายตัวทางการค้าและพัฒนาการค้าสิ่งทอของโลกให้เป็นระเบียบและเป็นธรรม อีกทั้งหลีกเลี่ยงความปั่นป่วน (Market Disruption) ของบรรดาประเทศสมาชิก และ MFA ยังเป็นเครื่องปกป้องคุ้มครองอุตสาหกรรมสิ่งทอของประเทศที่พัฒนาแล้ว และยังจำกัดการขยายตัวทางการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ ปรากฏว่า MFA ส่งผลกระทบต่อภาวะการขยายตัวของการส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ของประเทศผู้ส่งออกสิ่งทอรายใหญ่ของเอเชีย เช่น ใต้หวัน เกาหลีใต้ และฮ่องกง เป็นต้น แต่สำหรับประเทศไทยปรากฏว่า MFA ส่งผลดีต่อภาวะการส่งออกสิ่งทอของไทยมากเพราะเป็นการเปิดช่องทางให้ผลิตภัณฑ์สิ่งทอของประเทศไทยได้มีโอกาสเข้าสู่ตลาดของประเทศเหล่านี้ได้มากขึ้น และทำให้การส่งออกสิ่งทอของไทยได้ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ก็เป็นที่คาดการณ์ว่าในอนาคตตลาดภายใต้ข้อตกลงนี้อาจจะทำให้เกิดการนำเข้าที่ลดลง เพราะข้อจำกัดในตลาดนี้เริ่มก็ถ่วงการนำเข้าในระดับที่รุนแรงและมากขึ้นเป็นลำดับ

จากข้อจำกัดในการขยายตัวสำหรับการส่งออกไปสู่ตลาดภายใต้ข้อตกลง และประกอบกับการที่สหรัฐอเมริกาเริ่มมีกระแสการกีดกันทางการค้ารุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้ผู้ส่งออกเริ่มเปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับการส่งออกไปยังตลาดที่ไม่มีโควตามากขึ้น อย่างไรก็ตามข้อแตกต่างสำคัญประการหนึ่งของการส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป ไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลง และตลาดนอกข้อตกลง คือ ราคาต่อหน่วยในตลาดข้อตกลงยังต่ำกว่าตลาดนอกข้อตกลงมาก โดยเฉพาะเสื้อผ้าสำเร็จรูป (ยกเว้นตลาดญี่ปุ่น) นอกจากนี้การส่งออกไปยังตลาดนอกข้อตกลงยังมีปัญหาด้านการแข่งขันสูง อีกทั้งมีปัญหาคาราคาเผลนข้อมูลทางการตลาดอีกด้วย ดังนั้นผู้ส่งออกของไทยจึงควรที่จะเร่งศึกษาข้อมูลของตลาดนอกข้อตกลงไว้ เพราะในอนาคตจะได้เป็นตลาดเป้าหมายใหม่ที่สำคัญของเสื้อผ้าสำเร็จรูปของผู้ส่งออกไทย

ตลาดภายใต้ข้อตกลงที่สำคัญ ประกอบด้วยประเทศต่าง ๆ ดังนี้

ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป

กลุ่มประชาคมยุโรป ประกอบด้วยประเทศต่าง ๆ รวม 12 ประเทศ คือ เยอรมันตะวันตก อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม สเปน ลักเซมเบิร์ก ไอร์แลนด์ กรีซ และ

โปรตุเกส กลุ่มประชาคมยุโรป จึงนับว่าเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดของผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทยในกลุ่มนี้ ได้แก่ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ อิตาลี และเดนมาร์ก

เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ไทยส่งออกไปยังประชาคมยุโรปในแต่ละปี ส่วนใหญ่ ได้แก่ เครื่องแต่งกายชั้นนอกของผู้หญิง เด็กหญิงและเด็กอ่อน เสื้อสเวตเตอร์ กางเกงอาบน้ำ เสื้อหนาวเป็นชุด โอเวอร์โค้ต เสื้อกางเกงชุด(สูท) กางเกงและเสื้อนอก เป็นต้น โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบเรียบง่าย เน้นฝีมือตัดเย็บประณีต การใช้สีจะเป็นสีธรรมชาติโทนขาวนวล สีเบจ จนถึงสีเทา ผ้าและด้ายจะใช้ทั้งหยابและนุ่ม เช่น ผ้าลินิน ผ้าวูล ผ้าฝ้าย ผ้าไหม เป็นต้น แฟชั่นการแต่งกายมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอในแต่ละฤดูกาล

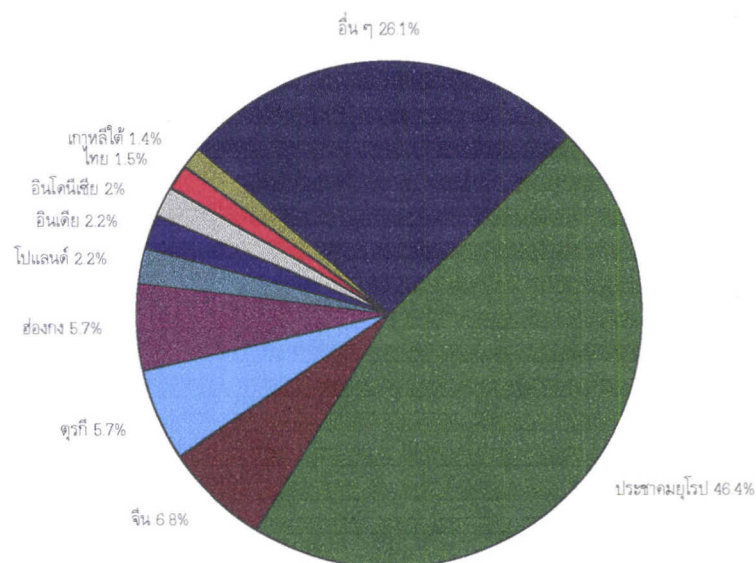
โดยส่วนใหญ่แล้วประเทศในกลุ่มประชาคมยุโรปจะทำการซื้อขายสินค้าในกลุ่มของตนเอง สำหรับประเทศนอกกลุ่มประชาคมยุโรปที่ส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายในกลุ่มประชาคมยุโรปมากที่สุด ตั้งแต่ปีพ.ศ.2534 เป็นต้นมา คือ ประเทศจีน โดยในปีพ.ศ.2535 มีส่วนแบ่งการตลาดประมาณร้อยละ 6.8 รองลงมาได้แก่ ประเทศฮ่องกง มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 5.6 สำหรับประเทศไทยนั้นจัดว่ามีส่วนแบ่งการตลาดเป็นอันดับที่ 6 โดยมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 1.5 ส่วนประเทศผู้ส่งออกอื่น ๆ ได้แก่ อินเดีย อินโดนีเซีย เป็นต้น (ตารางที่ 7)

ในปีพ.ศ.2536 ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปประสบภาวะเศรษฐกิจถดถอยอย่างรุนแรง ซึ่งถือเป็นภาวะเลวร้ายที่สุดในช่วงเกือบ 20 ปีที่ผ่านมา คาดว่าเศรษฐกิจจะหดตัวลงถึงร้อยละ 0.2 เนื่องจากปัญหาภาวะเศรษฐกิจซบเซา ปัญหาการขาดดุลงบประมาณ และภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ โดยเฉพาะเยอรมนี ซึ่งเป็นประเทศสำคัญในกลุ่มนี้ ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอันเป็นผลมาจากการรวมเยอรมนี ส่งผลกระทบต่อภาวะราคาสินค้าและการจ้างงาน ทั้งนี้ แม้ว่าจะได้มีการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจและเพิ่มอำนาจในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจภายในประเทศประชาคมยุโรป แต่เศรษฐกิจก็ยังขยายตัวอย่างเชื่องช้า จากภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซา ส่งผลให้กำลังซื้อของประเทศประชาคมยุโรปลดลง ประกอบกับความพยายามที่จะสร้างอำนาจการแข่งขันให้แก่ผู้ผลิตภายในประเทศ โดยการใช้มาตรการปกป้องคุ้มครองกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก เป็นอุปสรรคสำคัญที่มีผลต่อการนำเข้าสินค้าจากประเทศที่สาม รวมทั้งประเทศไทย

ตารางที่ 7 ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในประชาคมยุโรป ปีพ.ศ.2531-2535

ประเทศ	ปีพ.ศ.				
	2531	2532	2533	2534	2535
1. ประชาคมยุโรป	50.6	50.4	49.0	46.2	46.4
2. จีน	2.9	3.1	3.8	7.2	6.8
3. ฮ็องกง	5.0	4.6	4.0	6.4	5.6
4. อินเดีย	-	-	-	2.1	2.2
5. อินโดนีเซีย	0.7	0.9	1.2	1.8	2.0
6. ไทย	1.2	1.2	1.2	1.7	1.5
7. ประเทศอื่น ๆ	39.6	39.8	40.8	34.6	35.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2536)

ภาพที่ 8 ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในประชาคมยุโรป ปีพ.ศ. 2535

สหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศผู้ส่งออกและนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่สำคัญมากของโลก เหตุที่สหรัฐอเมริกาต้องนำเข้าจากต่างประเทศทั้ง ๆ ที่มีความสามารถผลิตได้เพียงพอกับความต้องการ เนื่องจากอัตราค่าจ้างแรงงานในสหรัฐอเมริกาสูงกว่าประเทศอื่น ๆ มาก กอปรกับค่าเงินเหรียญสหรัฐแข็งตัวมากทำให้ราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไม่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศ การนำเข้าขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนเกิดปัญหาด้านเสถียรภาพทางการเมืองและสหรัฐอเมริกาต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อลดปริมาณนำเข้าลงในรูปการกำหนดโควตานำเข้าตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงว่าด้วยสิ่งทอ

เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ไทยส่งออกไปสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่อยู่ในรูปเครื่องแต่งกายชั้นนอกของผู้หญิง เด็กหญิงและเด็กอ่อน เสื้อกางเกงสุท เสื้อนอก เสื้อหนาว เสื้อเชิ้ตทำจากฝ้าย เส้นใยประดิษฐ์และไหม เป็นต้น

ในปัจจุบันการเลือกซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปของผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกา จะคำนึงถึงราคาและคุณภาพของสินค้ามากกว่าชื่อนักออกแบบ ดังนั้นทางห้างสรรพสินค้าและร้านค้าปลีกทั่วไปจึงเริ่มผลิตเสื้อผ้าภายใต้ชื่อของร้านมากขึ้นเรื่อย ๆ และมีการปรับปรุงทั้งคุณภาพ และรูปแบบ ให้ทันกับแฟชั่นและรสนิยมของผู้สวมใส่ และแนวโน้มการเลือกซื้อเสื้อผ้าของผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกาก็ยังคงเป็นเช่นนี้อีกนาน ดังนั้นผู้ผลิตและผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยจึงควรติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงช่องทางการตลาดอย่างต่อเนื่อง และพยายามนำเสนอสินค้าให้แก่ผู้นำเข้าที่เป็นตัวแทนจัดซื้อ (Buying Agent) ของทางห้างสรรพสินค้า หรือขายโดยตรงแก่ห้างสรรพสินค้าที่เป็นผู้นำแห่งแฟชั่นเสื้อผ้าสตรีในสหรัฐอเมริกา

ประเทศที่ส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายในประเทศสหรัฐอเมริกามากที่สุดตั้งแต่ปีพ.ศ.2535 เป็นต้นมา คือ ประเทศจีน จากเดิมในปีพ.ศ.2531 จีนมีส่วนแบ่งการตลาดเพียงร้อยละ 9.3 ในปีพ.ศ.2536 จีนมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 18.6 รองลงมาได้แก่ ประเทศฮ่องกง มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 12.1 ประเทศที่ส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายในประเทศสหรัฐอเมริกามากเป็นอันดับที่สาม ได้แก่ ประเทศไต้หวัน โดยมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 6.6 ซึ่งลดลงจากปีพ.ศ.2534 และปีพ.ศ.2535 สำหรับประเทศไทยมี

ส่วนแบ่งการตลาดเป็นอันดับที่ 9 โดยมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 2.7 ส่วนประเทศผู้ส่งออกอื่น ๆ ได้แก่ เกาหลีใต้ อินเดีย ฟิลิปปินส์ เม็กซิโก อินโดนีเซีย เป็นต้น (ตารางที่ 8)

ตลาดนอกข้อตกลง

ตลาดนอกข้อตกลง เป็นตลาดนอกเหนือไปจากตลาดภายใต้ข้อตกลง และเป็นตลาดที่กว้างใหญ่ แต่การแข่งขันค่อนข้างสูงแก่ประเทศผู้ผลิตส่งออกอื่น ๆ เพราะตลาดภายนอกข้อตกลงนี้จะไม่กำหนดโควตา การนำเข้า ตัวอย่างของตลาดนอกข้อตกลงที่สำคัญได้แก่ ออสเตรเลีย ประเทศในแถบเอเชีย เช่น จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย ฮองกง และสิงคโปร์ รวมทั้งประเทศแถบตะวันออกกลาง

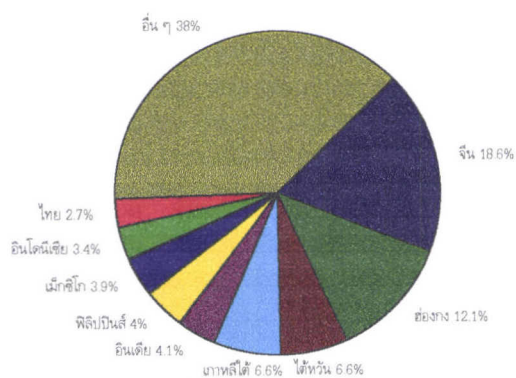
สำหรับประเทศไทยนั้นจัดได้ว่าเป็นผู้ส่งออกสิ่งทออันดับที่ 20 ของโลก และมีส่วนแบ่งในตลาดโลกประมาณร้อยละ 0.9 ในปีพ.ศ. 2533 โดยผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลกได้แก่ อิตาลี เยอรมนี ฮองกง จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีใต้ ส่วนประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มประเทศในยุโรปและอเมริกาเหนือ เช่น อังกฤษ อเมริกา ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก และเนเธอร์แลนด์ ซึ่งประเทศผู้นำส่วนใหญ่ จะมีการส่งออกในระดับสูงเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะต้นทุนค่าจ้างแรงงานในประเทศสูงมากจึงจำเป็นต้องเน้น การนำเข้าสิ่งทอราคาถูก ขณะเดียวกันก็จะผลิตและส่งออกสินค้าสิ่งทอที่มีคุณภาพดีราคาแพง

ในระยะหลังนี้แม้ว่าประเทศไทยได้ขยายการส่งออกสิ่งทอได้เพิ่มมากขึ้น และสามารถเพิ่ม ส่วนแบ่งทางการตลาดในตลาดที่สำคัญได้ก็ตาม แต่ส่วนแบ่งทางการตลาดของไทยยังมีสัดส่วนน้อยมากหาก เปรียบเทียบกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่น ๆ แต่ในอนาคตของประเทศไทยก็พอมิแนวโน้มที่จะขยายการส่งออก ได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันด้านการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป นอกจากนี้ประเทศไทย ยังมีสมรรถนะในการแข่งขันด้านค่าจ้างแรงงานกับประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ ถึงกระนั้นประเทศไทยควรเร่งใช้ กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาบุคลากรระดับ ต่าง ๆ ในประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของแรง งานให้สูงขึ้น และประเทศไทยก็ควรที่จะให้ความสำคัญแก่การปรับปรุงทางด้านเทคโนโลยีการผลิต รูปแบบ และการพัฒนาทางการจัดการ และจำเป็นที่จะต้องดำเนินการควบคู่กันไปพร้อมกัน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการ เสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยให้สูงขึ้นสำหรับการแข่งขันที่ทวีความเข้มข้นขึ้นในตลาดโลก

ตารางที่ 8 ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในสหรัฐอเมริกา ปีพ.ศ.2531-2536

ประเทศ	ปีพ.ศ.					
	2531	2532	2533	2534	2535	2536 (ม.ค.-มิ.ย.)
1. สาธารณรัฐ ประชาชนจีน	9.3	11.4	12.8	15.5	16.7	18.6
2. ฮองกง	13.6	13.3	12.9	18.0	16.3	12.1
3. ไต้หวัน	-	-	-	9.8	7.7	6.6
4. เกาหลีใต้	13.1	12.9	11.5	8.3	6.8	6.6
5. อินเดีย	2.9	3.0	3.0	2.1	2.5	4.1
6. ฟิลิปปินส์	2.8	3.0	3.5	2.4	3.8	4.0
7. เม็กซิโก	2.4	2.4	3.1	3.4	3.7	3.9
8. อินโดนีเซีย	1.6	2.1	2.2	2.4	3.0	3.4
9. ไทย	1.5	1.8	1.9	2.2	2.6	2.7
10. ประเทศอื่น ๆ	52.8	50.1	49.1	35.0	26.8	38.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2536)

ภาพที่ 9 ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในสหรัฐอเมริกา ปีพ.ศ.2536 (ม.ค.-มิ.ย.)

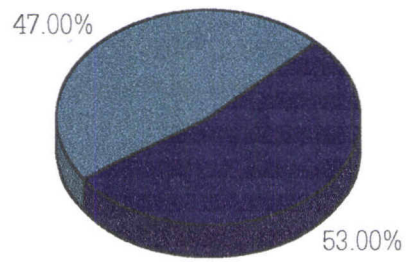
ปัจจุบันการได้เปรียบทางค่าจ้างแรงงานของประเทศไทยเริ่มลดลง ทั้งนี้เพราะมีประเทศผู้ผลิตรายใหม่ ๆ ที่มีอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าเข้ามาเป็นคู่แข่งที่สำคัญหลายประเทศ เช่น สเปน ตุรกี โปรตุเกส รวมถึงประเทศในทวีปเอเชีย เช่น อินโดนีเซีย อินเดีย ศรีลังกา บังคลาเทศ จีน ปากีสถาน เป็นต้น

ตลาดภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างประเทศ ช่วงปีพ.ศ.2531 เป็นตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่สำคัญของไทย การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายยังตลาดนี้มีมูลค่าคิดเป็นสัดส่วน ประมาณร้อยละ 50-55 ของมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปทั้งหมดของไทย แต่เนื่องจากการส่งออกไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างประเทศมีข้อจำกัดด้านโควตาการนำเข้าอย่างเข้มงวด ผู้ผลิตและผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไม่สามารถขยายการส่งออกให้มากขึ้นได้ จึงพยายามขยายการส่งออกไปยังตลาดภายนอกข้อตกลงซึ่งไม่มีการจำกัดโควตาการนำเข้า ส่งผลทำให้สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลง ในช่วงตั้งแต่ปีพ.ศ.2531-2533 ลดลงเหลือประมาณร้อยละ 50 ของมูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปทั้งหมด โดยเฉพาะในปีพ.ศ.2533 นับเป็นปีแรกที่มูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลง มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 47 น้อยกว่ามูลค่าออกไปยังตลาดนอกข้อตกลงซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 53 (ภาพที่ 10)

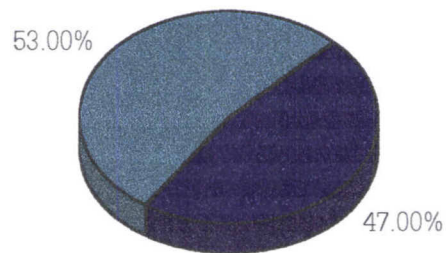
ตลาดภายนอกข้อตกลง เป็นตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่เริ่มทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับสาเหตุเนื่องมาจากการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลงมีข้อจำกัดด้านโควตาการนำเข้าอย่างเข้มงวด ในขณะที่ตลาดภายนอกข้อตกลงไม่มีการจำกัดโควตาการนำเข้า จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกให้ความสนใจตลาดนี้เพิ่มขึ้น ประกอบกับผู้ผลิตของไทยมีการพัฒนาและยกระดับการผลิตผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพดีขึ้น มีรูปแบบและฝีมือการตัดเย็บที่ประณีตงดงาม ทำให้สามารถเจาะตลาด ภายนอกข้อตกลงได้มากขึ้น อีกทั้งทำให้ผู้ส่งออกของไทยสามารถขยายการส่งออกไปยังตลาดนอกข้อตกลงได้อย่างรวดเร็ว และมีมูลค่าส่งออกในสัดส่วนใกล้เคียงกับการส่งออกไปตลาดภายใต้ข้อตกลง

ตลาดภายนอกข้อตกลงที่สำคัญ ประกอบด้วยประเทศต่าง ๆ ดังนี้

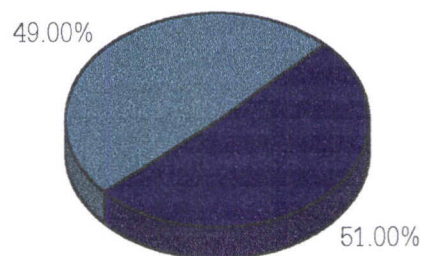
ปีพ.ศ.2533

ปีพ.ศ.2534

ปีพ.ศ.2535

ภาพที่ 10 การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไปตลาดในช้อตกลางและตลาดนอกช้อตกลาง ปีพ.ศ.2533-2535

หมายเหตุ ■ ตลาดภายนอกช้อตกลาง

■ ตลาดภายในช้อตกลาง

ญี่ปุ่น

ญี่ปุ่นเป็นตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปนอกช้อตกลางที่สำคัญประเทศหนึ่ง ที่มีแนวโน้มการนำเข้าจากไทยเป็นมูลค่าสูงขึ้นเป็นลำดับ เนื่องจากในปัจจุบันญี่ปุ่นมีความล่าช้าในการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ จึงไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ ญี่ปุ่นจึงพยายามศึกษา วิเคราะห์พัฒนาเทคนิคต่าง ๆ รวมทั้งวิธีการผลิตสินค้าเฉพาะที่มีคุณภาพสูง และมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นเท่านั้น ในปีพ.ศ.2535 ไทยส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในญี่ปุ่นเป็นมูลค่า 7,592 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2534 ซึ่งมีมูลค่า 7,025 ล้านบาท แต่ในปีพ.ศ.2536 มูลค่าการส่งออกลดลงเหลือ 7,353 ล้านบาท เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของญี่ปุ่นซบเซา ต่อเนื่องจากปีพ.ศ.2535 ความต้องการสินค้าและบริการต่าง ๆ ในประเทศลดลง นอกจากนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลจากอัตราแลกเปลี่ยนอันสืบเนื่องจากภาวะค่าเงินเยนสูงขึ้น

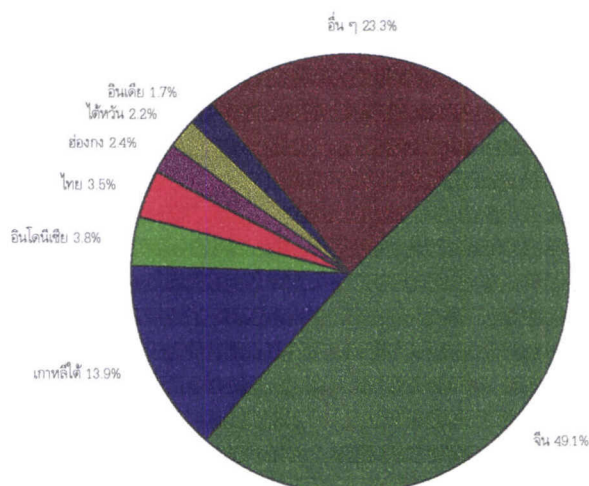
แหล่งนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่สำคัญของญี่ปุ่น แหล่งหนึ่งคือสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากการเข้าไปลงทุนผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในจีนของกลุ่มผู้ผลิตส่งทอจากต่างประเทศจำนวนมาก ทำให้การนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของญี่ปุ่นจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และในปีพ.ศ.2532 เป็นต้นมา จีนสามารถครองตลาดญี่ปุ่นทดแทนเกาหลีใต้ สัดส่วนการครองตลาดเสื้อผ้าของจีนได้เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากร้อยละ 39.5 ของมูลค่านำเข้าในปีพ.ศ.2534 เป็นร้อยละ 48.9 และ ร้อยละ 49.1 ในปีพ.ศ.2535 และ 2536 ตามลำดับ เกาหลีเป็นผู้ส่งออกสำคัญอันดับสอง ในปีพ.ศ.2536 เกาหลีมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 13.9 รองลงมาได้แก่อินโดนีเซีย ซึ่งมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 3.8 ส่วนประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกอันดับ 4 มีส่วนแบ่งการตลาด ร้อยละ 3.2 (ตารางที่ 9)

เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ญี่ปุ่นนำเข้าจากจีน และประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ เป็นเสื้อผ้าราคาถูกที่นำเข้ามาเพื่อวางจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ต และร้านค้าปลีกทั่วไป ราคานำเข้าเฉลี่ยจึงอยู่ในระดับต่ำ โดยมีราคานำเข้าจากจีนต่ำที่สุด เฉลี่ยโหลละ 5,726 เยน รองลงมาคือ ประเทศไทย ไต้หวัน อินโดนีเซีย และเกาหลี ตามลำดับ สำหรับเสื้อผ้าแฟชั่นชั้นนำราคาแพงส่วนใหญ่นำเข้าจากยุโรป โดยมีราคานำเข้าเฉลี่ยจากอิตาลีสูงสุดโหลละ 101,397 เยน รองลงมาได้แก่ ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร ฮองกง และสหรัฐอเมริกาตามลำดับ

ตารางที่ 9 ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในญี่ปุ่น ปีพ.ศ.2531-2536 (ม.ค.-มิ.ย.)

ประเทศ	ปีพ.ศ.					
	2531	2532	2533	2534	2535	2536 (ม.ค.-มิ.ย.)
1. สาธารณรัฐประชาชนจีน	18.9	22.6	24.2	39.5	48.9	49.1
2. เกาหลีใต้	23.4	23.1	17.3	22.0	15.9	13.9
3. อินโดนีเซีย	0.4	0.6	1.1	2.1	2.9	3.8
4. ไทย	1.1	1.9	2.1	3.0	3.2	3.2
5. ฮองกง	4.3	4.3	2.3	3.5	2.9	2.4
6. ไต้หวัน	7.7	6.1	5.2	4.5	3.4	2.2
7. อินเดีย	-	-	-	1.2	1.3	1.7
8. ประเทศอื่น ๆ	44.2	41.4	47.8	24.2	21.5	23.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2536)

ภาพที่ 11 ส่วนแบ่งตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและคู่แข่งสำคัญในญี่ปุ่น ปีพ.ศ.2536 (ม.ค.-มิ.ย.)

ซาอุดีอาระเบีย

เป็นตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปนอกช้อตกลางที่สำคัญ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะนำเข้าจากไทยสูงขึ้น เป็นลำดับ คือ จากมูลค่าการส่งออก 4,020.5 ล้านบาทในปี พ.ศ.2533 เพิ่มขึ้นเป็น 6,065.1 ล้านบาทในปีพ.ศ. 2534 ปัจจุบันผู้ผลิตและผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไทยได้ให้ความสนใจตลาดซาอุดีอาระเบียเพิ่มขึ้น เนื่องจากเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากประเทศไทยได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในกลุ่มสตรีชั้นกลางและชั้นสูง ทั้งนี้เพราะเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยมีคุณภาพทัดเทียมกับประเทศคู่แข่งชั้นและมีราคาถูกกว่า

การส่งสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยเข้าไปจำหน่ายยังประเทศซาอุดีอาระเบีย มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้นทุกปี และยังมีช่องทางขยายการส่งออกเพิ่มได้อีกมาก ทั้งนี้เพราะโครงสร้างตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของซาอุดีอาระเบียเอื้ออำนวยหลายประการ คือ

1. ตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของซาอุดีอาระเบีย เป็นตลาดใหญ่ ที่มีอัตราการซื้อค่อนข้างสูง และเป็นตลาดที่มีการซื้อขายอย่างเสรีไม่มีข้อจำกัดทางการค้าต่าง ๆ และไม่มีการจำกัดปริมาณการนำเข้าอีกด้วย
2. ประเทศซาอุดีอาระเบีย ไม่มีกิจการอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่เป็นล่ำเป็นสัน เพราะต้นทุนการผลิตสูง และหากจะดำเนินการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผู้ผลิตจะต้องนำเข้าปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศ ได้แก่ วัตถุดิบ เครื่องมือ เครื่องจักร และเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นการลงทุนที่สูงมาก ดังนั้นซาอุดีอาระเบียจึงต้องนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่
3. ประเทศไทยได้ส่งนิตยสารแฟชั่นต่าง ๆ ไปจำหน่ายในซาอุดีอาระเบียอย่างแพร่หลาย ซึ่งนิตยสารเหล่านี้ตีพิมพ์ด้วยภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ หรือทั้งสองภาษา จึงทำให้เสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในประเทศซาอุดีอาระเบีย ในขณะที่ประเทศคู่แข่งที่สำคัญของไทย เช่น จีน เกาหลี และฮ่องกง เป็นต้น ยังไม่มีการส่งหนังสือประเภทแฟชั่นไปจำหน่ายยังประเทศซาอุดีอาระเบีย จึงคาดว่า ในอนาคตปริมาณการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยไปยังประเทศซาอุดีอาระเบียจะมีปริมาณที่สูงขึ้น
4. เสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยได้รับความนิยมและความเชื่อถือมากในประเทศซาอุดีอาระเบีย เนื่องจากเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยได้ปรับปรุงและพัฒนาทางด้านคุณภาพ รูปแบบของแฟชั่นสมัยใหม่ และมีการตัดเย็บที่ประณีต อีกทั้งราคาถูกกว่าสินค้าของประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ได้แก่ ใต้หวัน เกาหลี และฮ่องกง จึงทำให้ประเทศไทยได้รับส่วนแบ่งการตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดซาอุดีอาระเบียเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

5. ได้จัดให้มีการพบปะระหว่างผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยและผู้นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของซาอุดีอาระเบีย ซึ่งจัดโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างเอกชนไทยกับซาอุดีอาระเบีย นอกจากนี้ยังมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยในซาอุดีอาระเบีย เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในสินค้าของประเทศไทยให้เพิ่มขึ้น

จากปัจจัยเหล่านี้จะเห็นว่าประเทศไทยมีช่องทางในการขยายการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปประเทศซาอุดีอาระเบีย และเพื่อที่จะให้การส่งออกในอนาคตข้างหน้าเป็นไปโดยสะดวก ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยจึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศซาอุดีอาระเบียอย่างเคร่งครัด เช่น

1. ห้ามนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่พิมพ์เป็นรูปสตรี
2. ห้ามนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่พิมพ์เป็นรูปภาพ หรือชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียงด้านต่าง ๆ เช่น นักกีฬามวยปล้ำ นักกีฬาฟุตบอล เป็นต้น
3. ห้ามนำเข้าสินค้าที่ระบุชื่อประเทศผู้ผลิตผิดไปจากในรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
4. ห้ามนำเข้าสินค้าที่ไม่มีสติกเกอร์แหล่งผลิตสินค้า
5. ผู้ส่งออกของประเทศไทยต้องระวังเกี่ยวกับ คุณภาพและมาตรฐานของสินค้าให้มากขึ้น เพราะประเทศซาอุดีอาระเบียเข้มงวดเกี่ยวกับการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพสินค้าประเภทสิ่งทอ ให้ตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้บนสลาก

ดังนั้นเพื่อให้การขยายตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยไปยังประเทศซาอุดีอาระเบียเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปจึงควรที่จะปฏิบัติตามระเบียบการนำเข้าสินค้าประเทศสิ่งทอของซาอุดีอาระเบียโดยเคร่งครัด มิฉะนั้นอาจไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าสินค้าเข้าสู่ประเทศซาอุดีอาระเบีย

สหรัฐอเมริกาหรับอิมิเรตส์

เป็นตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปนอกข้อตกลงที่สำคัญอันดับสาม ที่มีแนวโน้มการนำเข้าจากไทยสูงขึ้นเป็นลำดับ คือ จากมูลค่าการส่งออก 2,735.3 ล้านบาทในปีพ.ศ.2532 เพิ่มขึ้นเป็น 2,919.7 ล้านบาท และในปีพ.ศ.2534 ส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 3,393.0 ล้านบาท การนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของสหรัฐอเมริกาหรับอิมิเรตส์

จะนำเข้าเพื่อใช้ภายในประเทศส่วนหนึ่ง และส่งออกต่อไปยังตลาดใกล้เคียงอีกส่วนหนึ่ง โดยมีมูลค่าการนำเข้าประมาณ 5,000 ล้านบาทต่อปี และมีมูลค่าการนำเข้าจากไทยประมาณร้อยละ 18 ปัจจุบันเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยเริ่มเป็นที่รู้จักและยอมรับในด้านคุณภาพการตัดเย็บ และมีช่องทางที่จะสามารถขยายตลาดได้เพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง

สิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์ในอดีตนั้นเคยเป็นประเทศผู้ผลิต และส่งออกสินค้าประเภทสิ่งทอที่สำคัญของเอเชีย ต่อมาในระยะหลังสิงคโปร์ประสบปัญหาด้านค่าจ้างแรงงานสูง อีกทั้งมีแรงงานไม่เพียงพอ และมีการพัฒนาด้านอื่น ๆ ไปได้เร็วกว่า จึงทำให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปไม่ขยายตัวเท่าที่ควร และในปัจจุบันนี้สิงคโปร์มีผู้ประกอบการสิ่งทอกว่า 5,000 ราย ซึ่งส่วนใหญ่จะผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยจะทำการส่งออกประมาณร้อยละ 80 ของผลผลิต โดยส่งไปยังสหรัฐอเมริกา เยอรมัน มูลค่าการส่งออกสิ่งทอของสิงคโปร์นั้นมีมูลค่าสูงมากในแต่ละปี ทั้งนี้เพราะการนำเข้าเพื่อการส่งออกอีกต่อหนึ่ง โดยสินค้าสิ่งทอที่นำเข้าจะมาจากฮ่องกง ไทย และมาเลเซีย ในอนาคตคาดว่า การขยายตัวของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปจะมีไม่มาก แต่การขยายตัวในด้านการนำเข้าและส่งออกอีกต่อหนึ่งจะมีแนวโน้มสูงขึ้นมาก

ออสเตรเลีย

ตลาดออสเตรเลียมีขนาดค่อนข้างเล็ก เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานตลาดโลก แต่อย่างไรก็ตาม ออสเตรเลียก็จัดว่าเป็นประเทศที่มีมาตรฐานการครองชีพสูงติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก โดยมีอัตราการนำเข้าเสื้อผ้าของประชากรออสเตรเลียต่อหัวสูงกว่าในยุโรปและอเมริกา

ออสเตรเลียได้มีการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากจีนเป็นส่วนใหญ่ เพราะมีราคาถูก รองลงมาเป็นเกาหลี ฮ่องกง และประเทศไทย โดยส่วนใหญ่ไทยส่งเสื้อผ้าเด็กและสตรี รวมทั้งชุดว่ายน้ำ ส่วนของสุภาพบุรุษมีไม่มากนัก สำหรับรูปแบบและรสนิยมของตลาดออสเตรเลีย จะค่อนข้างเรียบง่ายและสีสันทันสมัย หรือมีลวดลายเหมือนกับตลาดในอเมริกา นอกจากนี้เสื้อผ้ากันหนาวไม่มีความต้องการเหมือนกับทางยุโรป ออสเตรเลียไม่มีการจำกัดโควตาการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูป และยังให้การสนับสนุนโดยการลดภาษีการนำเข้า

ให้แก่ผู้นำเข้าในประเทศด้วย เหตุนี้จึงทำให้ตลาดออสตราเลียกลายเป็นตลาดที่ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศต่าง ๆ ให้ความสนใจมากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันกันขึ้นทุกวัน แต่ก็นับว่าเป็นตลาดที่ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยน่าจะให้ความสนใจมากขึ้น

ตลาดแถบอเมริกากลาง

เป็นตลาดใหม่ที่ประเทศไทยไม่เคยส่งสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายในกลุ่มประเทศนี้เลย เนื่องจากประเทศต่าง ๆ ในแถบนี้มีประชากรหนาแน่นมาก จึงคาดว่าความต้องการเสื้อผ้าสำเร็จรูปจะมีปริมาณสูงขึ้น แต่การจะเข้าสู่ตลาดเหล่านี้ได้จะต้องศึกษาหาช่องทางความเป็นไปได้ ตลอดจนอำนาจซื้อของประชาชนในแถบนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อที่จะได้นำไปกำหนดแผนการ และหาช่องทางเพื่อเจาะตลาดนี้ต่อไปในอนาคต

ประเทศในแถบอเมริกากลางซึ่งเป็นเป้าหมายในการส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายในอนาคต ได้แก่ เม็กซิโก ชิลี เวเนซุเอลา ปานามา อาร์เจนตินา โคลัมเบีย และบราซิล ซึ่งนับว่าเป็นตลาดที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งในอนาคตสำหรับผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

บทที่ 4

ปัญหาและแนวทางแก้ไขการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย

ปัญหาการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ปัญหาด้านการผลิต

1. การขาดแคลนวัตถุดิบ

เนื่องจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้วัตถุดิบในการผลิตหลายชนิด เช่น ผ้าผืน เส้นด้าย กระดุม Zip เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตวัตถุดิบต่าง ๆ เหล่านี้ได้ครบถ้วนและตรงตามความต้องการของตลาด ดังนั้นจึงต้องมีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศในปริมาณที่สูงทุกปี

ฝ่ายจัดว่าเป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป การปลูกฝ้ายในประเทศไทยยังประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น

1.1 ฝ้ายที่ผลิตได้มีคุณภาพต่ำ เนื่องจากพันธุ์ฝ้ายที่เกษตรกรใช้ปลูกนั้นไม่ใช่ฝ้ายพันธุ์บริสุทธิ์

1.2 เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้น้อย จึงทำให้ขาดแคลนเงินทุนที่ใช้ในการปลูกฝ้าย

1.3 เกษตรกรขาดความรู้ในเรื่องการปลูกฝ้ายและการใช้ยาฆ่าแมลง

ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตฝ้ายได้เพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้นจึงต้องพึ่งพาการนำเข้าฝ้ายจากต่างประเทศ โดยส่วนใหญ่ประเทศไทยจะสั่งซื้อฝ้ายจากประเทศ ชูदान สหรัฐอเมริกา ปากีสถาน จีน และบราซิล

2. ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น

เนื่องจากวัตถุดิบที่ใช้ในขั้นตอนต่าง ๆ ในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผู้ผลิตในประเทศยังไม่สามารถผลิตได้เพียงพอกับความต้องการใช้ในการผลิตและยังมีคุณภาพไม่ตรงตามความต้องการของลูกค้าในต่างประเทศ ดังนั้นผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจึงต้องสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นมาก เช่น การนำเข้าผ้าผืนที่มีคุณภาพสูงซึ่งเป็นความต้องการหรือตามคำสั่งของลูกค้าที่ต้องการให้ใช้ผ้าที่มีลักษณะพิเศษ ซึ่งแม้ว่าโรงงานผลิตผ้าผืนในประเทศบางแห่งจะสามารถผลิตผ้าผืนที่มีลักษณะตรงตามความต้องการของลูกค้าได้ แต่คุณภาพยังไม่ดีเท่าที่ควรและยังไม่เป็นที่ยอมรับของลูกค้า หรือการนำเข้าผ้าผืนที่ผู้ผลิตในประเทศยังไม่สามารถผลิตได้ เนื่องจากต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต เช่น ผ้าขนสัตว์ ผ้าซาติน เป็นต้น

นอกจากผ้าผืนที่ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศแล้ว เส้นด้ายก็เป็นวัตถุดิบอีกชนิดที่มีการนำเข้าในปริมาณที่สูง เนื่องจากเส้นด้าย หรือเส้นด้ายชนิดที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศยังมีคุณภาพไม่ดี จึงจำเป็นต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งราคาของวัตถุดิบต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น ตามการเปลี่ยนแปลงของสภาวะราคาสินค้าในตลาดโลก และเปลี่ยนแปลงตามค่าของเงินในประเทศต่าง ๆ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย

3. ปัญหาด้านแรงงาน

แรงงานนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปัจจุบันผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตต้องประสบปัญหาด้านแรงงานเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านค่าจ้างแรงงานและด้านคุณภาพของแรงงาน ผู้ผลิตต้องประสบปัญหาการเรียกร้องขอเพิ่มค่าจ้างเสมอ ซึ่งในปัจจุบันอัตราค่าจ้างแรงงานที่ลูกจ้างได้รับนับว่าสูงกว่าประเทศคู่แข่งมาก ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ในด้านคุณภาพของแรงงาน แรงงานในปัจจุบันนับว่ามีคุณภาพต่ำมาก เนื่องจากขาดการฝึกอบรม อีกทั้งยังมีการเข้าออกบ่อยครั้ง

4. ปัญหาด้านเครื่องจักร

เครื่องจักรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นเครื่องจักรที่เก่าและมีประสิทธิภาพในการผลิตต่ำ ทำให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพลดลง จากการใช้เครื่องจักรที่กำลังการผลิตต่ำ ทำให้ผลผลิตที่ได้มีปริมาณไม่เพียงพอกับคำสั่งซื้อ ทำให้ส่งสินค้าไม่ทันตามกำหนด หากผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตต้องการนำเข้าเครื่องจักรใหม่ ผู้ผลิตต้องประสบปัญหาค่าใช้จ่ายที่สูงมาก เนื่องจากอัตราภาษีการนำเข้าเครื่องจักรของไทยมีอัตราที่สูงมากเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่น ๆ ที่ผลิตสินค้าในระดับคุณภาพเดียวกัน คือ มีอัตราระหว่างร้อยละ 15-30

5. ปัญหาด้านภาษีวัตถุดิบ

อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นอุตสาหกรรมการผลิตที่ต่อเนื่องมาจากอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมการบินด้าย อุตสาหกรรมการผลิตเส้นใย อุตสาหกรรมทอผ้า และอุตสาหกรรมการฟอกย้อม ดังนั้นหากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตในอุตสาหกรรมขั้นตอนใดมีราคาหรือมีต้นทุนที่สูงขึ้น ก็ย่อมจะมีผลต่ออุตสาหกรรมขั้นตอนต่อมา ในปัจจุบันอัตราภาษีนำเข้าวัตถุดิบบางประเภท เช่น เคมีภัณฑ์ สีย้อม เป็นต้น มีอัตราที่สูง ซึ่งก็มีผลต่อเนื่องทำให้ต้นทุนในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปสูงขึ้น

ปัญหาด้านการตลาด

1. การจำกัดโควตาการนำเข้า

ประเทศผู้นำเข้าในตลาดภายใต้ข้อตกลง มีการกำหนดโควตาการนำเข้า เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ ซึ่งในระยะแรกนับว่าเป็นผลดีต่อประเทศผู้ผลิตรายเล็ก ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย ที่มีความพร้อมในด้านการผลิตและมีส่วนแบ่งการตลาดสูง แต่ระยะต่อมาข้อจำกัดต่าง ๆ มีความเข้มงวดและมีลักษณะกีดกันประเทศผู้ผลิตรายเล็กมากขึ้น เป็นผลให้ในปัจจุบันการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังตลาดภายใต้ข้อตกลงมีปริมาณน้อยลง มาตรการการกีดกันที่ใช้โดยทั่วไปมี 2 มาตรการ คือ

1.1 มาตรการการกีดกันการนำเข้าด้านภาษี ประเทศผู้นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทย โดยเฉพาะตลาดที่สำคัญ เช่น สหรัฐอเมริกา ประชาคมยุโรป ได้กำหนดอัตราภาษีอากรขาเข้าในอัตราที่สูง เฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดของไทย ได้ใช้ภาษีศุลกากรโต้ตอบ (Counter Vailing Duty ; CVD) ซึ่งเป็นภาษีเสริมที่เก็บเพิ่มสำหรับสินค้านำเข้าที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าสินค้าประเภทดังกล่าวได้รับเงินอุดหนุน หรือเงินช่วยเหลือในการส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกสินค้านั้น ๆ ซึ่งประเทศไทยก็ต้องเก็บภาษีเสริมสำหรับเสื้อผ้าสำเร็จรูปในอัตราร้อยละ 1.23 ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2528 ทำให้ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยต้องยินยอมไม่รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลตามข้อตกลง

1.2 มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี ได้แก่ มาตรการจำกัดโควตាការนำเข้า (MFA) ของประเทศในตลาดภายใต้ข้อตกลงของไทย และเป็นตลาดใหญ่ของการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

2. แนวโน้มการเป็นตลาดเสรี

เนื่องจากข้อตกลงทางการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ (MFA IV) ได้หมดอายุลงแล้ว และกำลังอยู่ในระหว่างการเจรจาต่ออายุ แต่มีแนวโน้มว่าจะไม่มีการต่ออายุ เนื่องจากจะโอนมาอยู่ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยพิธีการศุลกากรและการค้า "General Agreement on Tariffs and Trade ; GATT" ซึ่งเป็นวิธีการค้าแบบเสรี ซึ่งนับว่ามีทั้งผลดีและผลเสีย คือ สามารถจำหน่ายสิ่งทอซึ่งรวมถึงเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้อย่างเสรี ไม่มีการจำกัดโควตา แต่ย่อมจะทำให้การแข่งขันยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น สำหรับประเทศไทยนับว่าเป็นผู้ผลิตระดับกลาง ย่อมจะเสียเปรียบผู้ผลิตระดับสูง

3. การขอคืนเงินค่าประกัน

ปัจจุบันประเทศไทยใช้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ซึ่งนับว่าเป็นอุปสรรคต่อธุรกิจการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป เนื่องจากในการขอคืนเงินค่าประกันในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องใช้เวลานานถึง 4-5 เดือน ซึ่งนับว่าล่าช้าเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ผลิตต้องประสบปัญหาการขาดเงินทุนหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งนับว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่งในการดำเนินธุรกิจ

4. การขาดแคลนบุคลากร

ประเทศไทยนับว่ายังเสียเปรียบประเทศผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปอื่น ๆ เนื่องจากประเทศไทยขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางการตลาด เพื่อให้การศึกษาสภาพตลาด และวางแผนการตลาด อย่างจริงจัง ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่วนใหญ่ส่งสินค้าไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ โดยไม่ศึกษาถึงความต้องการ รสนิยม รูปแบบ สีสรร และวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไม่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเท่าที่ควร

5. การขาดข้อมูลที่ทันสมัย

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับธุรกิจส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ และขาดความรวดเร็ว เนื่องจากขาดหน่วยงานหรือผู้ที่รับผิดชอบอย่างจริงจัง ทำให้การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูลยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร

แนวทางแก้ไขการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ด้านการผลิต

1. การขาดแคลนวัตถุดิบ

รัฐบาลควรให้การสนับสนุนเกษตรกร โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร หรือคณะกรรมการนโยบายและมาตรการผ้า เป็นผู้รับผิดชอบเร่งวางแผนในการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกฝ้ายให้มากขึ้น พร้อมทั้งให้การอบรมและเผยแพร่ความรู้ทางด้านเทคนิคในการเพาะปลูกฝ้ายให้ได้ปริมาณและคุณภาพที่ดีขึ้น และควรมีการกำหนดนโยบายประกันราคาผ้า เพื่อให้เกษตรกรเกิดความมั่นใจในราคามากขึ้น

2. ต้นทุนการผลิตสูง

จากที่กล่าวมาแล้วว่าอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าเป็นอุตสาหกรรมขั้นสุดท้ายของการผลิตสิ่งทอ ดังนั้นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจึงต้องอาศัยวัตถุดิบจากอุตสาหกรรมผลิตอื่นเป็นหลัก ในปัจจุบันผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่วนใหญ่ยังคงนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรมควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิต ซึ่งมีผลต่อเนื่องกับการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในทุกขั้นตอนเพื่อเป็นการลดปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ หรือทางรัฐบาลอาจสั่งการให้กรมศุลกากร ลดอากรขาเข้าให้แก่ผลิตภัณฑ์ซึ่งนำเข้ามาเพื่อผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุสินค้า เพื่อการส่งออก ซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนการผลิตอีกทางหนึ่ง

3. ปัญหาแรงงาน

ปัญหาด้านค่าจ้างแรงงานนับเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง เพราะค่าใช้จ่ายในด้านแรงงานมีผลโดยตรงต่อต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ทำให้ราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ส่งไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ มีมูลค่าสูงขึ้น ซึ่งเป็นการเสียเปรียบประเทศคู่แข่งค่อนข้างมาก ดังนั้นเมื่อต้นทุนในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่ง ดังนั้นผู้ผลิตจึงควรพัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับราคา ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยควรจะพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและรูปแบบสีสรรที่ดียิ่งขึ้น เพื่อที่จะยกระดับสินค้าให้สามารถนำไปจำหน่ายยังตลาดในระดับที่สูงกว่าในปัจจุบันนี้ เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคากับประเทศที่ส่งสินค้าไปจำหน่ายยังตลาดระดับล่าง ในส่วนของคุณภาพของแรงงาน ทางหน่วยงานของราชการ เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ ควรให้การสนับสนุนภาคเอกชน ในการจัดหาแหล่งเงินทุน และให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาบุคลากร ในการจัดฝึกอบรมแรงงานฝีมือให้มากยิ่งขึ้น

4. ปัญหาด้านอัตราภาษีการนำเข้าเครื่องจักร และวัตถุดิบอื่น ๆ

ทางรัฐบาลควรให้การสนับสนุนผู้ประกอบการที่ต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เช่น เคมีภัณฑ์ สีย้อม ชิ้นส่วนและอะไหล่เครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยมอบหมายให้กระทรวงการคลัง พิจารณาเร่งรัดปรับโครงสร้างภาษีนำเข้าให้มีผลในการเอื้ออำนวยต่อผู้นำเข้าให้มากขึ้นและเร็วขึ้น

ด้านการตลาด

1. การจำกัดโควต่านำเข้า

การส่งออกผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายยังประเทศภายใต้ข้อตกลง ผู้ส่งออกต้องประสบกับปัญหาการจำกัดโควต่านำเข้า ทำให้ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไม่สามารถส่งสินค้าไปจำหน่ายได้เต็มที่ ซึ่งการจำกัดโควต่านำเข้าของประเทศคู่ค้าดังกล่าว เป็นการปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศของตน แม้ว่ามูลค่าต่อหน่วยของสินค้าที่ส่งไปจำหน่ายยังประเทศภายใต้ข้อตกลงจะมีมูลค่าสูง แต่ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปจะถูกจำกัดปริมาณในการนำสินค้าเข้าไปจำหน่าย ผู้ส่งออกจึงไม่สามารถส่งสินค้าเข้าไปจำหน่ายได้เต็มที่ตามกำลังการผลิต ดังนั้นผู้ส่งออกจึงควรหาตลาดแห่งใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดภายนอกข้อตกลง ซึ่งไม่มีการจำกัดโควต่านำเข้า เช่น ซาอุดีอาระเบีย ประเทศแถบเม็กซิโกกลาง สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ออสเตรเลีย เป็นต้น ประเทศภายนอกข้อตกลงเหล่านี้ไม่มีการจำกัดปริมาณในการส่งสินค้าเข้าไปจำหน่าย ทำให้ผู้ส่งออกสามารถส่งสินค้าเข้าไปจำหน่ายได้เต็มที่

2. การขอคืนเงินค่าประกัน

ในปัจจุบันการขอคืนเงินค่าประกันในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ใช้เวลาประมาณ 4-5 เดือน ซึ่งนับว่าล่าช้ามาก ทำให้ผู้ประกอบการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปขาดเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ ดังนั้นรัฐบาลควรให้การสนับสนุน โดยให้กระทรวงการคลังซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง พิจารณาเร่งรัด ปรับปรุงวิธีการคืนเงินค่าประกันให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจยิ่งขึ้น

3. การขาดแคลนบุคลากร

ปัจจุบันธุรกิจการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการตลาด การดำเนินธุรกิจขาดการศึกษาตลาดอย่างจริงจัง ขาดการวางแผน ทำให้การดำเนินการไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นทางรัฐบาลควรร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดหาหรือฝึกอบรมบุคลากรให้มีความ

รู้ความสามารถทางด้านการตลาดมากขึ้น และจัดตั้งหน่วยงานอย่างเป็นทางการในการศึกษาและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการธุรกิจส่งออกและผู้สนใจทั่วไป

4. การขาดข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย

ในปัจจุบัน การประกอบธุรกิจทุกประเภท ข้อมูลข่าวสารในด้านการตลาดนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป เช่น ปัจจัยในการผลิต เทคโนโลยีต่าง ๆ สภาพตลาด รสนิยมในการแต่งกายของประเทศต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอ และขาดความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ดังนั้นรัฐบาลควรร่วมมือกับภาคเอกชน ในการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อศึกษา จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลข่าวสารให้เป็นระบบ และรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการทำวิจัย และพัฒนา (Research & Development) เพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

สภาพการผลิตเพื่อการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป จัดว่าเป็นอุตสาหกรรมขั้นสุดท้ายของกระบวนการผลิตสิ่งทอ โดยอุตสาหกรรมขั้นแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตเส้นใย กระบวนการผลิตในขั้นนี้แบ่งออกได้เป็นการผลิตเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ ปัจจัยการผลิตที่สำคัญในกระบวนการผลิตขั้นตอนนี้ คือ เครื่องจักร อุตสาหกรรมขั้นกลางของกระบวนการผลิตสิ่งทอ ได้แก่ อุตสาหกรรมปั่นด้าย โดยในกระบวนการปั่นด้ายจะนำวัตถุดิบ 2 ประเภท คือ ฝ้าย และเส้นใยสังเคราะห์ มาผ่านกระบวนการผลิตต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย อุตสาหกรรมการทอผ้า กระบวนการผลิตในขั้นตอนนี้ปัจจัยการผลิตที่สำคัญยังคงเป็นเครื่องจักร อุตสาหกรรมการฟอกย้อมและแต่งพิมพ์สำเร็จ วัตถุดิบที่สำคัญ คือ สีและเคมีภัณฑ์ ซึ่งส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ สำหรับอุตสาหกรรมขั้นสุดท้ายของกระบวนการผลิตสิ่งทอ คือ อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป แต่เดิมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปผลิตขึ้นเพื่อใช้บริโภคภายในประเทศ จึงใช้วัตถุดิบภายในประเทศซึ่งมีคุณภาพปานกลาง แต่ต่อมาได้มีการพัฒนาการผลิตทำให้สามารถผลิตได้เกินความต้องการภายในประเทศ ผู้ผลิตจึงเริ่มให้ความสนใจกับตลาดต่างประเทศมากขึ้น ลูกค้านต่างประเทศต้องการสินค้าที่มีคุณภาพดี ดังนั้นผู้ผลิตของไทยจึงต้องเลือกใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพ วัตถุดิบหลักในการผลิต คือ ฝ้าย ผู้ผลิตยังคงนำเข้าจากต่างประเทศในปริมาณที่สูงทุกปี เนื่องจากผ้าที่ผลิตได้ภายในประเทศมีคุณภาพและคุณสมบัติไม่เหมาะสมไม่ตรงตามความต้องการของลูกค้า และเนื่องจากผ้าบางชนิดยังไม่สามารถผลิตขึ้นได้ภายในประเทศ อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นอุตสาหกรรมเดียวที่ใช้แรงงานจำนวนมากในการผลิต สำหรับต้นทุนในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปประกอบด้วยค่าวัตถุดิบร้อยละ 60 ค่าแรงงานร้อยละ 25 และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ร้อยละ 15 ตั้งแต่ปีพ.ศ.2531 เป็นต้นมาประเทศไทยสามารถผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปีพ.ศ.2531 สามารถผลิตได้ 1,417.8 ล้านชิ้น ปีพ.ศ.2532 ผลิตได้ 1,763.1 ล้านชิ้น ปีพ.ศ.2533 สามารถผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้เพิ่มขึ้นเป็น 1,947.8 ล้านชิ้น ปีพ.ศ.2534 และปีพ.ศ.2535 สามารถผลิตได้ 2,259.7 และ 2,655 ล้านชิ้น ตามลำดับ

สภาพการตลาดเพื่อการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

แต่เดิมการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยมุ่งเน้นไปที่ตลาดภายใต้ข้อตกลง เนื่องจากมูลค่าต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์มีค่าสูง ตลาดที่สำคัญได้แก่ ประชาคมยุโรป สหรัฐอเมริกา ตลาดกลุ่มประชาคมยุโรป จัดว่าเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดของผู้ส่งออกไทย เนื่องจากกลุ่มประชาคมยุโรป ประกอบด้วยประเทศต่าง ๆ ถึง 12 ประเทศ และประเทศที่เป็นผู้นำเข้ารายสำคัญของไทยได้แก่ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ อิตาลี และเดนมาร์ก เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ส่งไปจำหน่ายส่วนใหญ่จะมีรูปแบบเรียบง่าย ตัดเย็บประณีต สีที่ใช้จะเป็นสีธรรมชาติโทนขาวนวล รูปแบบแฟชั่นมักเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ประเทศที่ส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปเข้าไปจำหน่ายยังกลุ่มประชาคมยุโรปมากที่สุด คือ จีน โดยในปีพ.ศ.2535 จีนมีส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 6.8 รองลงมาได้แก่ ฮองกง สำหรับประเทศไทย จัดว่าอยู่ในลำดับที่ 6 มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 1.5 ในปีพ.ศ.2536 ภาวะเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศประชาคมยุโรปถดถอยอย่างรุนแรง เนื่องจากปัญหาการขาดดุลงบประมาณ และเกิดภาวะเงินเฟ้อในหลายประเทศ ส่งผลให้กำลังซื้อของประเทศในกลุ่มประชาคมยุโรปลดลง กอปรกับแต่ละประเทศพยายามใช้มาตรการปกป้องคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศของตน เพื่อสร้างอำนาจในการแข่งขันให้แก่ผู้ผลิตภายในประเทศ จึงนับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการนำเข้าสินค้าจากประเทศต่าง ๆ สำหรับสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นทั้งผู้ส่งออกและผู้นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูป รายใหญ่ของโลก ปัจจุบันการเลือกซื้อเสื้อผ้าของผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกาคำนึงถึงราคาและคุณภาพของสินค้ามากกว่าชื่อเสียงของนักออกแบบ และในขณะนี้ห้างสรรพสินค้าและร้านค้าปลีกต่าง ๆ จึงเริ่มผลิตสินค้าภายใต้ชื่อร้านของตนเองมากขึ้น อีกทั้งพยายามปรับปรุงคุณภาพและรูปแบบ ให้สอดคล้องกับแฟชั่นและรสนิยมของผู้บริโภค ประเทศที่ส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปเข้าไปจำหน่ายยังประเทศอเมริกามากที่สุด คือ จีน โดยมีส่วนแบ่งการตลาดสูงถึงร้อยละ 18.6 ในปีพ.ศ.2536 รองลงมาได้แก่ ฮองกง ไต้หวัน เกาหลีใต้ สำหรับประเทศไทย จัดอยู่ในลำดับที่ 9 โดยมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 2.7

ในปัจจุบัน ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยให้ความสนใจกับประเทศภายนอกข้อตกลงมากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก ในปีพ.ศ.2535 ประเทศไทยส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายยังประเทศภายนอกข้อตกลงคิดเป็นร้อยละ 49 ประเทศภายนอกข้อตกลงที่เป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ของประเทศไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สิงคโปร์ เป็นต้น ประเทศญี่ปุ่น เป็นตลาดที่มีการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากประเทศไทย เป็นมูลค่าที่สูง เนื่องจากญี่ปุ่นมีความล่าช้าในการพัฒนาด้านสิ่งทอ ซึ่งไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้

แหล่งนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปของญี่ปุ่นแหล่งใหญ่ คือ จีน เกาหลี อินโดนีเซีย เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ญี่ปุ่นนำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ เป็นเสื้อผ้าราคาถูก คุณภาพปานกลาง ส่วนเสื้อผ้าที่มีคุณภาพดี ราคาสูง จะนำเข้าจากยุโรป สำหรับประเทศซาอุดีอาระเบีย เป็นประเทศที่ผู้ส่งออกของไทยให้ความสนใจเป็นพิเศษ เนื่องจากเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากประเทศไทยได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายจากกลุ่มสตรีชั้นกลางและชั้นสูง เพราะสินค้ามีคุณภาพทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ แต่ราคาถูกกว่า แต่การส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปจำหน่ายยังประเทศซาอุดีอาระเบียค่อนข้างยุ่งยากเนื่องจากมีกฎระเบียบและข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าที่เข้มงวด ประเทศสหรัฐอเมริกาหรืออิมิเรตส์ เป็นประเทศที่มีการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากประเทศไทยในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากในปัจจุบันเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยเริ่มเป็นที่รู้จักและยอมรับในด้านคุณภาพมากขึ้น อีกทั้งประเทศสหรัฐอเมริกาหรืออิมิเรตส์เป็นประเทศที่มีประชากรมาก จึงคาดว่าในอนาคตประเทศสหรัฐอเมริกาหรืออิมิเรตส์จะยังเป็นตลาดที่นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยในปริมาณที่สูง ประเทศสิงคโปร์ เป็นประเทศที่นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยและประเทศอื่น ๆ เช่น ฮองกง มาเลเซีย เพื่อส่งไปจำหน่ายยังประเทศอื่น ๆ อีกต่อหนึ่ง เนื่องจากการผลิตในประเทศสิงคโปร์ ประสบปัญหาด้านแรงงาน คือ แรงงานมีไม่เพียงพอ จึงทำให้สิงคโปร์ไม่สามารถผลิตสินค้าเพื่อส่งออกเองได้ ดังนั้นคาดว่าในอนาคตการขยายตัวในด้านการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของสิงคโปร์จะไม่มากนัก แต่การขยายตัวด้านการนำเข้าเพื่อส่งออกอีกต่อหนึ่งจะสูงขึ้น ประเทศออสเตรเลีย เป็นประเทศที่มีขนาดเล็ก แต่จัดว่าเป็นประเทศที่มีมาตรฐานการครองชีพสูง ประชาชนมีกำลังซื้อสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศสูง โดยส่วนใหญ่ออสเตรเลียนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากประเทศจีน เนื่องจากราคาถูก ประเทศออสเตรเลียเป็นตลาดที่น่าสนใจสำหรับประเทศผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปทุกประเทศ เนื่องจากออสเตรเลียไม่มีการจำกัดโควตาการนำเข้าและลดภาษีนำเข้าให้แก่ผู้นำเข้าอีกด้วย ตลาดแถบอเมริกากลางเป็นตลาดที่ผู้ส่งออกควรให้ความสนใจ เนื่องจากประเทศในแถบนี้มีประชากรหนาแน่นมาก จึงคาดว่าความต้องการเสื้อผ้าสำเร็จรูปจะมีปริมาณมากขึ้น

ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ปัจจุบันการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น การขาดแคลนวัตถุดิบ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตวัตถุดิบที่มีคุณภาพได้ทั้งหมด จึงต้องมีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศในปริมาณที่สูงขึ้นทุกปี การเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิต เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ การเปลี่ยนแปลงของสมภาวะราคาสินค้าที่เป็นวัตถุดิบในการผลิต รวมทั้งอัตรา

ภาชนะนำเข้าวัตถุดิบที่สูงมาก ในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปัญหาด้านแรงงานนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผู้ประกอบการต้องประสบปัญหาด้านแรงงานเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านค่าจ้างแรงงานและด้านคุณภาพของแรงงาน เนื่องจากการเรียกร้องขอเพิ่มค่าจ้างและมีการเปลี่ยนงานบ่อยครั้ง ปัญหาด้านเครื่องจักร เนื่องจากเครื่องจักรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นเครื่องจักรที่เก่าและมีประสิทธิภาพต่ำ ทำให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ต่ำลง และมีปริมาณไม่เพียงพอกับคำสั่งซื้อ หากผู้ประกอบการนำเข้าเครื่องจักรใหม่ จะต้องประสบปัญหาด้านภาษีการนำเข้าเครื่องจักรซึ่งเป็นอัตราที่สูงกว่าประเทศคู่แข่งอื่น ๆ ปัญหาด้านการตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ได้แก่ การจำกัดโควตาการนำเข้าของประเทศผู้นำเข้าในตลาดภายใต้ข้อตกลง แต่ในตลาดภายนอกข้อตกลง ซึ่งไม่มีการจำกัดโควตาผู้ส่งออกต้องประสบปัญหาการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทำให้ประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ผลิตระดับกลางเสียเปรียบผู้ผลิตระดับสูง และการนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ในประเทศไทย ทำให้ผู้ผลิตต้องประสบปัญหาการขาดเงินทุนหมุนเวียน เนื่องจากการขอคืนเงินค้ำประกันในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มต้องใช้เวลานาน 4-5 เดือน ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและข้อมูลที่ทันสมัย ทำให้สินค้าที่ส่งไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ ไม่ตรงกับความต้องการของประเทศเหล่านั้น อันเนื่องมาจากขาดการศึกษาสภาพตลาด และขาดการวางแผนการตลาดอย่างจริงจัง รวมทั้งการรวบรวมข้อมูลยังไม่เป็นระบบที่ถูกต้อง การแก้ไขปัญหาในการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยทางรัฐบาลควรให้การสนับสนุนเกษตรกร ในการวางแผนเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกฝ้ายให้มากขึ้น เผยแพร่ความรู้ในการเพาะปลูกให้ได้ปริมาณและคุณภาพที่ดีขึ้น รวมทั้งควรกำหนดนโยบายประกันราคาฝ้าย รัฐบาลอาจสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมศุลกากร ลดอัตราภาษีนำเข้าให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามาเพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป รวมทั้งภาษีชิ้นส่วนและอะไหล่เครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผู้ผลิตควรปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและรูปแบบสีสรรที่ดีขึ้น เพื่อยกระดับสินค้าให้สามารถส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดในระดับที่สูงกว่าในปัจจุบันนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคากับประเทศคู่แข่งอื่น ๆ รัฐบาลควรให้การสนับสนุนภาคเอกชนในการจัดหาแหล่งเงินทุน และให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาด้านบุคลากรและแรงงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ผู้ส่งออกควรรหาตลาดใหม่ ๆ นอกเหนือไปจากตลาดภายใต้ข้อตกลง ซึ่งไม่มีการจำกัดโควตาการนำเข้า รัฐบาลควรให้กระทรวงการคลังพิจารณาเร่งรัดปรับปรุงวิธีการคืนเงินค้ำประกันให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการมีความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจยิ่งขึ้น รัฐบาลควรร่วมมือกับเอกชนในการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อ

ศึกษา จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลข่าวสารให้เป็นระบบ และรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการทำวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ด้านการผลิต

อุตสาหกรรมสิ่งทอจัดว่าเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กล่าวคือ ผลผลิตที่ได้จากอุตสาหกรรมหนึ่งจะนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมขั้นต่อไป แต่สำหรับประเทศไทยผลผลิตจากแต่ละขั้นตอนมีคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตในขั้นตอนต่อไป ดังนั้นอุตสาหกรรมแต่ละขั้นตอนจึงต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เพื่อให้ได้วัตถุดิบตรงตามความต้องการ การสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศเช่นนี้ทำให้ประเทศไทยต้องประสบปัญหาขาดดุลการค้ากับต่างประเทศเพิ่มขึ้น และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงค่าเงินตราในประเทศต่าง ๆ จะเกิดผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ดังนั้นทางรัฐบาลควรให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตสิ่งทอในทุกลำดับขั้น ตั้งแต่อุตสาหกรรมการผลิตเส้นใยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกฝ้ายที่มีคุณภาพดี หากเป็นการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ วัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ คือ สารเคมีต่าง ๆ ซึ่งยังคงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ดังนั้นรัฐบาลควรให้การสนับสนุนโดยการลดภาษีการนำเข้าสารเคมี หรือ เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เมื่อผลผลิตที่ได้จากอุตสาหกรรมการผลิตเส้นใยมีคุณภาพ ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมขั้นต่อไป คือ อุตสาหกรรมการปั่นด้าย จึงไม่ต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เป็นการลดต้นทุนในการผลิตลงได้ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศอีกด้วย เมื่อผลผลิตจากอุตสาหกรรมปั่นด้ายมีคุณภาพดี อุตสาหกรรมการทอผ้าสามารถใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพซึ่งผลิตได้ภายในประเทศ ย่อมจะทำให้ต้นทุนในการผลิตต่ำลง สำหรับอุตสาหกรรมฟอกย้อมในปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากเทคนิคที่ใช้ในการฟอกย้อมยังไม่ได้มาตรฐานทำให้ผลผลิตที่ได้คุณภาพต่ำ จึงต้องส่งผ้าผืนไปฟอกย้อมยังต่างประเทศแล้วจึงนำกลับมาผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปต่อไป ทางรัฐบาลควรให้การสนับสนุน โดยลดค่าภาษีการนำเข้าเครื่องจักร เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมฟอกย้อมสามารถปรับปรุง พัฒนาเทคนิคการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อจะได้ไม่ต้องนำผ้าผืนไปฟอกย้อมยังต่างประเทศ เมื่อผ้าผืนที่ผลิตได้ภายในประเทศมีคุณภาพดี สีสรรสวยงามสม่ำเสมอ ย่อมเป็นวัตถุดิบที่มีคุณภาพในการนำไปผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปต่อไป แต่ปัญหาหลักในอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้า

สำเร็จรูป คือ ปัญหาด้านแรงงาน แรงงานโดยทั่วไปยังมีคุณภาพไม่ดี ยังไม่มีความชำนาญในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงควรจัดให้แรงงานได้มีการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงานจริง เพื่อจะได้ทราบว่าแรงงานคนใดเหมาะที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งใด ซึ่งจะช่วยให้การผลิตในแต่ละขั้นตอนมีประสิทธิภาพสูงสุด ในการจัดฝึกอบรมนั้น บริษัทหรือโรงงานขนาดใหญ่สามารถที่จะจัดฝึกอบรมเองได้ แต่โรงงานขนาดเล็กไม่สามารถจัดฝึกอบรมได้ เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นรัฐบาลจึงควรให้การสนับสนุน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนจัดฝึกอบรมให้แก่แรงงานทั่วไป เมื่อแรงงานคนใดมีผลการปฏิบัติงานได้มาตรฐาน ก็จัดส่งเข้าทำงานตามโรงงานต่าง ๆ ได้เลย ซึ่งวิธีนี้จะเป็นการทำให้แรงงานเป็นแรงงานที่มีคุณภาพและมีฝีมือ เหมาะสมกับค่าจ้าง

ด้านการตลาด

สภาวะการค้าโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้ส่งออกจึงควรให้ความสนใจติดตามข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ รัฐบาลควรร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และวิจัย สภาวะเศรษฐกิจและการค้าของโลก รวมทั้งศึกษาถึงрсนิยม ช่องทางการจำหน่าย และคู่แข่งชั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่ในขณะนี้ รัฐบาลควรเร่งศึกษาวิจัยถึงข้อดีข้อเสียในการรบบตลาดของประเทศในกลุ่มประชาคมยุโรป และมีเงื่อนไขอย่างไรบ้าง เพราะการรบบตลาดของประเทศในกลุ่มประชาคมยุโรปจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายหลังจากข้อตกลงว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) เสร็จสิ้นลง เนื่องจากกลุ่มประชาคมยุโรปเป็นตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ใหญ่ที่สุดของไทยในขณะนี้ เพื่อจะได้นำมาหาแนวทางในการวางแผนด้านการตลาดต่อไป

รัฐบาลควรให้การสนับสนุนผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย โดยช่วยเผยแพร่สินค้าของไทยในต่างประเทศ และร่วมมือกับผู้ส่งออกในการจัดแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นการแนะนำ เผยแพร่สินค้าของไทย อีกทั้งยังสามารถที่จะรวบรวมข้อมูลในด้านความต้องการของผู้บริโภค กำลังซื้อ รสนิยม รูปแบบของเสื้อผ้าที่ผู้บริโภคในแต่ละประเทศต้องการ เพื่อนำมาวางแผนในการผลิตและจัดจำหน่ายต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ . 2536ก . ประมวลระเบียบและประกาศที่ใช้บังคับสำหรับสิ่งทอ .
(ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

_____ . 2536ข . "ญี่ปุ่นนำเข้าสิ่งทอลดลง" . ปริทรรศน์ กรมการค้าต่างประเทศ . 2(5) : น. 1 .

_____ . 2536ค . สรุปข้อมูล ภาวะการค้าระหว่างประเทศไทยกับกลุ่มตะวันออกกลาง ปีพ.ศ. 2535 .
กรุงเทพมหานคร : (ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

_____ . 2536ง . สรุปข้อมูล ภาวะการค้าระหว่างประเทศไทยกับประชาคมยุโรป ปีพ.ศ. 2535 .
กรุงเทพมหานคร : (ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

_____ . 2536จ . สรุปข้อมูล ภาวะการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ แถบอเมริกากลาง ปี
พ.ศ.2535 . กรุงเทพมหานคร : (ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

_____ . 2537 . "สหรัฐอเมริกาดุลสิ่งทอ" . ปริทรรศน์ กรมการค้าต่างประเทศ . 2(6) . น. 1-7 .

กรมส่งเสริมการส่งออก . 2535 . ข้อมูลภูมิสินค้าเป้าหมาย . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ข่าวพาณิชย์ .
น. 1-14 .

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ . 2533 . "สิ่งทอไทยอนาคตยังสดใส" . รายงานการค้า .
(1 เม.ย. 33) : น. 1-6 .

_____ . 2534 . "ข้อมูลสิ่งทอไทยและส่วนแบ่งการตลาดในประเทศคู่ค้าสำคัญ" . รายงานการค้า .
(มี.ย. 34) : น. 2-53 .

..... 2535ก . "สิ่งทอ : ลู่ทางพัฒนาการส่งออก" . วารสารเศรษฐกิจพาณิชย์ . 23(234) :

น. 16-22 .

..... 2535ข . เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง เป้าหมายการส่งออก การนำเข้าและดุลการค้า ปี

2536 . 21-29 พฤศจิกายน 2535 . กรุงเทพมหานคร : (ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

..... 2536 . เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง เป้าหมายการส่งออก การนำเข้าและดุลการค้า ปี

2537 . 24-26 ธันวาคม 2536 . กรุงเทพมหานคร : (ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . 2531 . รายงานฉบับสมบูรณ์ ข้อมูลการค้าภูมิภาคเอเชีย . กรุงเทพมหานคร :

(ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

ธนาคารไทยทุน จำกัด . 2535 . "เสื้อผ้าสำเร็จรูป" . ทิศทางอุตสาหกรรม . ปีที่ 1 (10) : น. 25-31 .

ธนาคารแห่งประเทศไทย . 2533 . "เรื่องอุตสาหกรรมสิ่งทอ" . สรุปภาวะธุรกิจและอุตสาหกรรม . กรุงเทพฯ
มหานคร .

พิศิษฐ เศรษฐวงศ์ . 2535 . เอกสารประกอบการบรรยาย การจัดการด้านการตลาดสมัยใหม่ เรื่อง การตลาด

ระหว่างประเทศ : ลู่ทางการส่งออก รุ่นที่ 13 . กรุงเทพมหานคร : (ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

ฝ่ายวิจัยธุรกิจ ธนาคารกรุงไทย . 2535 . รายงานการคาดการณ์สถานการณ์สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมที่

สำคัญ . กรุงเทพมหานคร : (อัดสำเนา) .

ศูนย์พาณิชย์กรรมลอสแอนเจลีส กระทรวงการต่างประเทศ . 2536 . "จับตาดูเสื้อผ้าขึ้นห้างในอเมริกา" . ผู้

ส่งออก . 7(150) : น. 31-34 .

ศูนย์สถิติการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ . 2537 . สถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย . กรุงเทพมหานคร :
(ไม่ระบุสำนักพิมพ์) .

ฝ่ายวิจัยและพัฒนา บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย . 2533 . "อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยกับ
แนวโน้มและสู่ทางการค้าในตลาดโลก" . บรรษัทปริทัศน์ . 11(135) : น. 10-13 .

ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย . 2533 . "สิ่งทอ : ขยายตัวต่อไป...แต่ไม่ค่อยสดใส" . รายงานภาวะ
เศรษฐกิจ 2533 : น. 103-106 .

_____ . 2534 . "เศรษฐกิจไทย 2534 : โตช้า...แต่ว่ามันคง" . สรุปภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญในช่วงครึ่ง
แรกของปี 2534 และแนวโน้มตลอดทั้งปี . กรุงเทพมหานคร : น. 180 .

วีโรจน์ อมตกุลชัย . 2532 . อุตสาหกรรมสิ่งทอกับความมั่นคงของประเทศ . วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
น.1-14 .

วีรี วัฒนพงษ์ . 2537 . ผู้จัดการโครงการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด คาสเซอร์พิดการ์เมนท์ . สัมภาษณ์ , 17 มกราคม 2537 .

หน่วยวิจัยภาวะอุตสาหกรรมธนาคารไทยทุน (มหาชน) จำกัด . 2536 . "เสื้อผ้าสำเร็จรูป" . ทิศทางอุตสาหกรรม .
2(24 ตุลาคม 2536) : น. 3 , 6 .

สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย . 2532 . Thai Garment Manufactures Association 1991/1992 .
กรุงเทพมหานคร : น. 70-76 .

สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย . 2526 . "กระบวนการผลิตสิ่งทอ" . ฝ่ายและสิ่งทอ . (15 พฤษภาคม 2526)
น. 4-11 .

อัญชลี โพธิทอง . 2536 . "ทำห้่นส่วนแบ่งตลาดแบบเต็มพิกัด" . ผู้ส่งออก . 7(150) : น. 27-30 .

ภาคผนวก

ระเบียบกระทรวงพาณิชย์

ว่าด้วยการส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย พ.ศ.2530

เพื่อให้การจัดสรรโควตาเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ได้รับจากประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานการณ์การค้าสิ่งทอในปัจจุบันอาศัยอำนาจตามความใน ข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 7 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ.2522 จึงให้ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย พ.ศ.2530"

ข้อ 2. ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย พ.ศ.2529 ฉบับลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2529 รวมถึงคำสั่งและประกาศที่ขัดกับระเบียบนี้

ข้อ 3. ระเบียบนี้ให้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2531 เป็นต้นไป

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

"รายการ" หมายความว่า ประเภท ชนิดหรือลักษณะของเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศหรือกลุ่มประเทศคู่ค้า

"ปีโควตา" หมายความว่า ช่วงระยะเวลาการส่งออกตามข้อตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศหรือกลุ่มประเทศคู่ค้า

"โควตาหลัก" หมายความว่า ปริมาณบางส่วนของรายการเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ได้รับตามข้อตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศหรือกลุ่มประเทศคู่ค้า ซึ่งจะนำมาพิจารณาจัดสรรให้กับผู้ขอรับการจัดสรรตามประวัติการส่งสุทธิ

"โควตากลางกลาง" หมายความว่า ปริมาณบางส่วนของรายการเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ได้รับตามข้อตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศหรือกลุ่มประเทศคู่ค้า ซึ่งจะนำมาพิจารณาจัดสรรให้กับผู้ขอรับการจัดสรรด้วยวิธีการที่กำหนด

"โควตาพื้นผ้า" หมายความว่า โควตาที่สหรัฐอเมริกาได้กำหนดปริมาณการนำเข้า โดยมีหน่วยเป็นตารางหลา หรือตารางเมตร

"โควตาหน่วยสินค้า" หมายความว่า โควตาที่ประเทศหรือกลุ่มประเทศคู่ค้าที่ทำข้อตกลงกับประเทศไทยได้กำหนดปริมาณการนำเข้าโดยมีหน่วยเป็นโหล โหลคู่ ปอนด์ กิโลกรัม ชิ้น หรือหน่วยอื่น ๆ

ผู้มีสิทธิขอรับการจัดสรรโควตา

ข้อ 5. ผู้มีสิทธิขอรับการจัดสรรโควตาต้องมีคุณสมบัติหรือลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) เป็นโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือ
- (2) เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตและส่งออกซึ่งเสื้อผ้าสำเร็จรูป หรือ
- (3) เป็นบุคคลธรรมดาที่จดทะเบียนพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป หรือ
- (4) เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ
- (5) เป็นนักทัศนาวจร ซึ่งเดินทางเข้ามาซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปในปริมาณพอสมควรด้วยตนเอง และขอส่งออกในนามของนักทัศนาวจรนั้น หรือ
- (6) เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือหน่วยงานใด ที่เข้าร่วมในโครงการส่งเสริมการส่งออกสินค้าสิ่งทอของกระทรวงพาณิชย์

ให้ผู้มีสิทธิขอรับการจัดสรรโควตาตามวรรคหนึ่งส่งหลักฐานประกอบการพิจารณาตามที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด

การขอรับการจัดสรรโควตา

ข้อ 6. ผู้มีสิทธิขอรับการจัดสรรโควตาจะต้องปฏิบัติดังนี้

- (1) ในกรณีที่ขอรับการจัดสรรโควตาหลักนอกจากต้องส่งหลักฐานตามวรรคท้ายของข้อ 5 ที่กำหนดแล้ว ผู้ขอรับการจัดสรรจะต้องส่งหลักฐานการส่งออกในปีสุดท้ายก่อนมีโควตาที่ขอรับการจัดสรรถึงกรมการค้าต่างประเทศภายในวันที่ 20 ของเดือนที่ 1 ของปีโควตาที่ขอรับการจัดสรรอีกด้วย
- (2) ในกรณีที่ขอรับการจัดสรรโควตากลางให้ผู้ขอรับการจัดสรรโควตากลางยื่นคำขอรับการจัดสรรตามแบบที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนดตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 5 ของเดือนที่ 1 ถึงเดือนที่ 9 ของปีโควตา ส่วนกำหนดเวลาและเงื่อนไขการขอรับการจัดสรรตั้งแต่เดือนที่ 10 ของปีโควตาเป็นต้นไปให้เป็นไปตามประกาศของกรมการค้าต่างประเทศ ด้วยความเห็นชอบของกระทรวงพาณิชย์ โดยกรมการค้า

ต่างประเทศจะพิจารณาจัดสรรให้ไม่น้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือน สำหรับผู้ขอรับการจัดสรรที่ได้รับการจัดสรร โควตาหลักด้วยนั้น กรมการค้าต่างประเทศจะพิจารณาจัดสรรโควตากลางให้แก่ผู้ขอรับการจัดสรรเฉพาะ รายการที่ได้ส่งออกไปแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโควตาหลักที่ได้รับการจัดสรรและผู้มีสิทธิไม่รับการ จัดสรรโควตาหลักภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น ทั้งนี้ กรมการค้าต่างประเทศอาจกำหนดให้ผู้ขอรับการ จัดสรรส่งหลักฐานประกอบการพิจารณาตามความจำเป็นก็ได้

หลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรโควตา

ข้อ 7. กรมการค้าต่างประเทศจะพิจารณาจัดสรรโควตาหลักให้แก่ผู้มีสิทธิขอรับการ จัดสรร โควตาตามข้อ 5(1)ถึง(4) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(1) จะพิจารณากำหนดประวัติการส่งออกสุทธิจากปริมาณของรายการตามประวัติการส่งออก โควตาหลักและโควตากลางรวมกันในปีสุดท้ายก่อนปีโควตาที่ขอรับการ จัดสรร แต่ไม่รวมถึงประวัติการ ส่งออกของโควตากลางซึ่งเป็นโควตาที่เหลือจากปีที่ผ่านมา (CARRY OVER) โควตาที่จะจัดสรรในปี โควตาถัดไป (CARRY FORWARD) โควตาที่กรมการค้าต่างประเทศขอโอน (TRANSFER) และโควตาที่คืน ตามข้อ 10 และหักด้วยปริมาณที่ถูกงโโทษตามข้อ 14 และข้อ 15 (ถ้ามี)

(2) โควตาของผู้ขอรับการ จัดสรรที่เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศรวมกันแล้วต้องไม่เกิน ร้อยละ 6 ของโควตาตามข้อตกลงในแต่ละรายการ

(3) กรมการค้าต่างประเทศจะจัดสรรโควตาหลักให้แล้วเสร็จภายใน 2 เดือนของปีโควตา และ ผู้ที่ได้รับการจัดสรรโควตาหลักจะต้องลงลายมือชื่อรับทราบ ปริมาณที่ได้รับการจัดสรรภายใน 15 วันนับแต่ วันประกาศผลการพิจารณาจัดสรรภายในวันและเวลาทำการของราชการ ทั้งนี้ในระหว่างที่ยังไม่ได้ประกาศผล การพิจารณาจัดสรรโควตาหลักให้ทราบนั้น จะผ่อนผันให้ส่งออกได้ไม่เกินปริมาณร้อยละ 50 ของปริมาณ โควตาที่คาดว่าจะได้รับการจัดสรรรายนั้นจะได้รับจัดสรร

สำหรับผู้คาดว่าจะได้รับโควตาหลักในจำนวนไม่เกินปริมาณดังต่อไปนี้ จะผ่อนผันให้ส่งออก ได้ไม่เกินร้อยละ 90

สหรัฐอเมริกา 1,000 โทล สำหรับโควตาหน่วยสินค้า และ 20,000 ตารางหลา สำหรับโควตา พื้นผ้า

ประเทศในข้อตกลงอื่น ๆ 6,000 ชิ้น

ข้อ 8. กรมการค้าต่างประเทศจะพิจารณาจัดสรรโควตากลางให้แก่ผู้มีสิทธิขอรับการ จัดสรรโควตาตามข้อ 5 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) การจัดสรรโควตาแต่ละรายการที่มีปริมาณคงเหลือสำหรับกองกลางมากกว่าร้อยละ 10 ของโควตาที่ได้รับตามข้อตกลงจะจัดสรรให้แก่ผู้ยื่นคำขอที่มีกำหนดส่งออกในเดือนแรกของช่วงการส่งออกที่ขอรับการจัดสรร ส่วนที่เหลือจะพิจารณาคำขอของผู้ที่จะทำการส่งออกในระยะ 5 เดือนถัดไป ตามลำดับการส่งออก สำหรับคำขอในเดือนที่ 5 เดือนที่ 6 เดือนที่ 7 เดือนที่ 8 และเดือนที่ 9 จะพิจารณาคำขอที่มีกำหนดส่งออกอย่างช้าที่สุดในเดือนที่ 9

(2) การจัดสรรโควตารายการที่มีปริมาณคงเหลือสำหรับกองกลางน้อยกว่าร้อยละ 10 ของโควตาที่ได้รับตามข้อตกลง จะพิจารณาให้ความสำคัญแก่รายที่มีมูลค่าส่งออกสูงสุดต่อหน่วยเป็นอันดับแรก โดยจะต้องนำเลตเตอร์ออฟเครดิตมาแสดงภายใน 15 วันทำการหลังจากลงนามรับทราบโควตา และจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับกำหนดการส่งออกเป็นอันดับรอง หากมีผู้เสนอราคาเท่ากันและส่งออกในระยะเดียวกัน จะใช้วิธีเฉลี่ยให้เท่ากัน

(3) จัดสรรตามวิธีการในข้อ (1) และข้อ (2)

(4) ในกรณีที่โควตากลางรายการใดรายการหนึ่งมีปริมาณน้อยกว่าปริมาณรวมที่ขอรับการจัดสรร กรมการค้าต่างประเทศจะพิจารณาเฉลี่ยโควตารายการนั้นให้แก่ผู้ขอรับการจัดสรรรายละเอียดเท่า ๆ กัน โดยไม่คิดเศษของปริมาณที่จัดสรรให้ สำหรับผู้ที่ขอรับการจัดสรรน้อยกว่าโควตาที่ได้รับจากการเฉลี่ยดังกล่าว จะได้รับการจัดสรรเท่ากับปริมาณที่ขอ

(5) ผู้มีสิทธิขอรับการจัดสรรโควตาตามข้อ 5(5) และ (6) จะได้รับการพิจารณาจัดสรรเมื่อโควตากลางมีเพียงพอสำหรับปริมาณการจัดสรรให้อยู่ในดุลพินิจของกรมการค้าต่างประเทศ โดยความเห็นชอบของกระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องยื่นขอรับการจัดสรรตามกำหนดเวลาในข้อ 6(2)

(6) กรมการค้าต่างประเทศจะประกาศผลการพิจารณาจัดสรรโควตากลางของเดือนที่ 1 ถึงเดือนที่ 9 ของปีโควตาให้ทราบภายในวันที่ 15 ของทุกเดือน สำหรับเดือนที่ 10 ของปีโควตาเป็นต้นไป ให้เป็นไปตามประกาศของกรมการค้าต่างประเทศ โดยผู้ได้รับการจัดสรรโควตากลางจะต้องลงลายมือชื่อรับทราบผลการพิจารณาจัดสรรภายใน 3 วันทำการนับแต่วันถัดจากวันประกาศผลการพิจารณาจัดสรร ทั้งนี้ ภายในวันและเวลาทำการของรายการ มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิการได้รับการจัดสรร ในการนี้กรมการค้าต่างประเทศอาจให้ผู้ได้รับการจัดสรร ซึ่งได้รับทราบผลการพิจารณาจัดสรรนั้นแล้วยืนยัน หรือรับรองเกี่ยวกับการขอรับการจัดสรรหรือผลการพิจารณาจัดสรรก็ได้

การส่งออก

ข้อ 9. ผู้ได้รับการจัดสรรโควตาหลักจะต้องส่งออกให้ครบถ้วนทุกรายการของโควตาหลักที่ได้รับ การจัดสรรภายในปีโควตาหรือตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ส่งสินค้าออก ในการนี้ผู้ได้รับการจัดสรรอาจแจ้งคืนโควตาหลักรายการใดรายการหนึ่งหรือหลายรายการภายในเดือนที่ 6 ของปีโควตาได้และพิจารณาให้สิ่งจูงใจแก่ผู้แจ้งคืนโควตาหลักก่อนเดือนที่ 6 ดังนี้

(1) ในกรณีที่มีการคืนโควตาในระหว่างเดือน 1-3 จะจัดสรรโควตาหลักในปีถัดไปให้ร้อยละ 10 ของปริมาณโควตาที่คืน

(2) ในกรณีที่มีการคืนโควตาในระหว่างเดือน 4-5 จะจัดสรรโควตาหลักในปีถัดไปให้ร้อยละ 10 ของปริมาณโควตาที่คืน

ข้อ 10. ผู้ได้รับการจัดสรรโควตาหลัก ที่ส่งออกรายการใดไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 ของโควตาหลักที่ได้รับการจัดสรรและคืนโควตาส่วนที่ไม่ได้ส่งออกภายในวันสุดท้ายของเดือนที่ 10 ของปีโควตาจะได้รับการพิจารณาจัดสรรโควตาหลักในปีถัดไปเท่ากับปริมาณโควตาที่ส่งออกจริง รวมทั้งโควตาที่คืน

ข้อ 11. ผู้ได้รับการจัดสรรโควตากลางจะต้องส่งออกให้ครบถ้วนทุกรายการตามเงื่อนไขการจัดสรรโควตากลางที่ได้รับการจัดสรรในข้อ 8(1) หรือ 8(2) หรือ 8(3)

การโอนและรับโอนโควตา

ข้อ 12. การโอนและรับโอนโควตาจะกระทำได้เฉพาะโควตาหลักระหว่างผู้มีสิทธิขอรับการ จัดสรรโควตาตามข้อ 5(1) ถึง (4) เท่านั้น โดยผู้รับโอนจะต้องรับผิดชอบและทรงไว้ซึ่งสิทธิเกี่ยวกับการส่งออกเสมือนกับโควตาหลักที่ตนได้รับการจัดสรรตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) การโอนและรับโอนสินค้าต่างรายการให้ เชื่ออัตราแปรสภาพตามที่กรมการค้าต่างประเทศ กำหนด

(2) ผู้รับโอนจะต้องคืนโควตาหลักให้แก่กรมการค้าต่างประเทศเป็นปริมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของโควตาที่ทำการโอนและรับโอน

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณหรือกำหนดปริมาณโควตาหลักที่ได้รับการจัดสรรตามระเบียบนี้ ให้หักโควตาจากผู้โอนและเพิ่มโควตาให้แก่ผู้รับโอนตามวรรคหนึ่งแล้วแต่กรณี

การส่งออกเพื่อเป็นตัวอย่าง

ข้อ 13. การส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกไปเพื่อเป็นตัวอย่างทางการค้า ให้เป็นไปตามข้อตกลงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวระหว่างประเทศไทยกับประเทศหรือกลุ่มประเทศคู่ค้าในกรณีที่ผู้ขอส่งออกประสงค์ขอ

รับใบอนุญาตให้ส่งสินค้าออกฉบับภาษาอังกฤษ (EXPORT LICENCE หรือ EXPORT CERTIFICATE) ให้อยู่ในดุลพินิจของกรมการค้าต่างประเทศ

บทกำหนดโทษ

ข้อ 14. ผู้ได้รับการจัดสรรโควตาหลัก จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ผู้ได้รับการจัดสรรโควตาหลัก ที่ส่งออกรายการใดได้น้อยกว่าร้อยละ 95 ของโควตาหลักที่ได้รับการจัดสรรและมีได้แจ้งคืนโควตาจะถูกลงโทษ โดยจะหักประวัติการส่งออกที่จะใช้ในการคำนวณจัดสรรโควตาในปีต่อไปเป็น 2 เท่าของปริมาณส่วนที่ขาด

(2) การขอคืนโควตาภายหลังสิ้นเดือนที่ 6 ของปีโควตา ผู้ได้รับการจัดสรรจะถูกหักประวัติการส่งออกที่พึ่งได้รับการจัดสรรโควตาหลักในปีโควตาถัดไปของรายการนั้นในปริมาณตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายที่ 1

(3) การหักประวัติการส่งออกของสหรัฐอเมริกา ตามข้อ 14(2) หากเป็นการส่งออกตามโควตาหน่วยสินค้า จะหักออกจากประวัติการส่งออกของโควตาหน่วยสินค้า หากเป็นการส่งออกตามโควตาพื้นผ้า จะหักออกจากประวัติการส่งออกโควตาพื้นผ้าโดยรวม

ข้อ 15. ผู้ได้รับการจัดสรรโควตากลาง จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ผู้ได้รับการจัดสรรโควตากลางที่ส่งออกรายการใดได้น้อยกว่าร้อยละ 95 ของโควตากลางที่ได้รับการจัดสรร จะถูกลงโทษโดยจะหักประวัติการส่งออกที่จะใช้ในการคำนวณจัดสรรโควตาในปีต่อไปเป็น 2 เท่าของปริมาณส่วนที่ขาด

(2) ผู้ได้รับการจัดสรรโควตากลางรายการใดที่ไม่มีการส่งออกจะถูกลงโทษโดยจะหักประวัติการส่งออกที่จะใช้ในการคำนวณจัดสรรโควตาในปีต่อไปเป็น 2 เท่าของปริมาณที่จะได้รับจัดสรร และจะถูกระงับสิทธิการขอรับการจัดสรรโควตากลางรายการนั้นเป็นเวลา 2 เดือน

หากปริมาณที่ถูกหักของรายการนั้นมากกว่าปริมาณโควตาที่ได้รับการจัดสรรก็จะถูกระงับสิทธิการขอรับการจัดสรรโควตาตามกำหนดเวลาในบัญชีแนบท้ายที่ 2

ข้อ 16. วิธีปฏิบัติในการขอรับการจัดสรรโควตา การยื่นคำร้องขออนุญาตส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร การยื่นขอรับใบอนุญาตให้ส่งสินค้าออกฉบับภาษาอังกฤษและหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า และวิธีปฏิบัติอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด

ข้อ 17. ให้กรณีดังต่อไปนี้อยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย

(1) การขอรับการจัดสรรโควตาหลังจากประวัติการส่งออกของปีโควตาที่มีได้เป็นไปตามระเบียบนี้ เนื่องจากเหตุสุดวิสัยหรือความจำเป็นอื่นที่เหมาะสม

(2) กรณีที่มีได้เป็นไปตามระเบียบนี้ แต่มีเหตุเพื่อสนับสนุนหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออก
ข้อ 18. ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศรักษาการตามระเบียบนี้.

ประกาศ ณ วันที่ 29 ธันวาคม 2530

(นายมนตรี พงษ์พานิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ระเบียบกระทรวงพาณิชย์

ว่าด้วยการบริหารการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย

(ฉบับที่ 1)

พ.ศ. 2536

เพื่อให้การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ส่งออกและแก่ประเทศโดยรวม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 7 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกปขนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ.2522 จึงให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการบริหารการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2536

ข้อ 2. ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการจัดสรรปริมาณการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 และประกาศกรมการค้าต่างประเทศ ที่ออกตามความในระเบียบกระทรวงพาณิชย์ฉบับดังกล่าวเสียทั้งสิ้น

ข้อ 3. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 เป็นต้นไป

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

"ประเทศที่มีข้อตกลง" หมายความว่า ประเทศหรือกลุ่มประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย ตามรายชื่อท้ายระเบียบนี้

"รายการ" (CATEGORY) หมายความว่า ประเภท ชนิด หรือ ลักษณะของเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่กำหนดไว้ในข้อตกลงกับประเทศที่มีข้อตกลง

"การส่งออก" หมายความว่า การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกจากประเทศไทย ตามรายการและปริมาณที่ได้รับหนังสือรับรองการส่งออกจากกรมการค้าต่างประเทศและให้ความหมายรวมถึงการใช้หนังสือรับรองการส่งออกนั้นนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปตามรายการและปริมาณในหนังสือรับรองการส่งออกเข้าประเทศที่มีข้อตกลง

"โควตา" (QUOTA) หมายความว่า สินค้าที่มีการจัดสรรปริมาณการส่งออกและมีหนังสือรับรองการส่งออกเพื่อไปแสดงต่อประเทศผู้นำเข้า ให้สอดคล้องกับข้อตกลงโดยมีหน่วยเป็นโหล โหลคู่ กิโลกรัม ชิ้น หรือหน่วยอื่น ๆ

"ปีโควตา" (QUOTA YEAR) หมายความว่า ช่วงระยะเวลาการส่งออกตามข้อตกลง

"โควตาหลัก" (BASIC QUOTA) หมายความว่า ปริมาณเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่จัดสรรให้ผู้ส่งออกแต่ละรายเป็นรายปีโควตา

"โควตาส่งเสริม" (PROMOTIONAL QUOTA) หมายความว่า ปริมาณเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่จัดสรรให้แก่ผู้ส่งออกที่ขอรับจัดสรร โดยมีประวัติการเข้าร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของกระทรวงพาณิชย์

"โควตากลาง" (SUPPLEMENTARY QUOTA) หมายความว่า ปริมาณเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่จัดสรรให้ผู้ส่งออกที่ยื่นขอรับจัดสรรเป็นคราว ๆ ไปในระหว่างปีโควตา

"หนังสือรับรองการส่งออก" หมายความว่า เอกสารรับรองการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่กรรมการค้าต่างประเทศออกให้แก่ผู้ส่งออก เพื่อให้ประกอบการนำเข้าประเทศที่มีข้อตกลง ทั้งนี้ หนังสือรับรองการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปประเทศที่มีข้อตกลง หมายถึง

สหรัฐอเมริกา หมายถึง : Textile Visa

ประชาคมยุโรป หมายถึง : Export Licence (E/L) และ/หรือ Certificate of Origin (C/O)

ประเทศแคนาดาหรือ หมายถึง : Export Certificate (E/C) และ/หรือ

นอร์เวย์หรือออสเตรเลีย Certificate of Origin (C/O)

ประเทศฟินแลนด์ หมายถึง : Export Certificate (E/C)

ข้อ 5. การขอเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาต

5.1 ผู้ที่ประสงค์จะขอรับการจัดสรรปริมาณการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลง ให้ยื่นขออนุญาตเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาต ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและวิธีการ ที่กรรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด

5.2 ผู้ยื่นขออนุญาตเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาต จะต้องมีความสมบูรณ์ดังนี้

5.2.1 เป็นนิติบุคคลที่ได้จดทะเบียน โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อผลิตหรือส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป หรือ

5.2.2 เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ

5.2.3 เป็นนิติบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ของกระทรวงพาณิชย์

5.3 การจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปปรับอนุญาตให้มีอายุใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่รับจดทะเบียน และผู้ประสงค์จะเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปปรับอนุญาตในปีต่อไป จะต้องยื่นขอต่อทะเบียนภายในวันที่ 30 พฤศจิกายน ของทุกปี ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและวิธีการ ที่กรมการค้า ต่างประเทศกำหนด

5.4 ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปปรับอนุญาตที่ได้จดทะเบียนและได้หมายเลขประจำตัว ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปปรับอนุญาตจากกรมการค้าต่างประเทศก่อนหน้านี้แล้ว จะต้องมีความสมัครใจตาม ที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการจัดสรรปริมาณการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยัง ประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 และต้องต่อทะเบียนเป็นรายปีตามข้อ 5.3

ข้อ 6. การจัดสรรปริมาณการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ให้กรมการค้าต่างประเทศนำปริมาณการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มี ข้อตกลงมาจัดสรรแก่ผู้ส่งออกปรับอนุญาต ดังนี้

6.1 โควตาหลัก ให้นำประวัติการส่งออกสิทธิของแต่ละรายมาพิจารณาจัดสรรเป็น โควตาหลักแก่ผู้ส่งออกที่ยื่นขอรับจัดสรรโควตาหลัก ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการ ที่กรมการค้า ต่างประเทศประกาศกำหนด

6.2 โควตาส่งเสริม ให้นำประวัติการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก เสื้อผ้าสำเร็จรูปของกรมส่งเสริมการส่งออกมาพิจารณาจัดสรรเป็นโควตาส่งเสริมแก่ผู้ส่งออกที่ยื่นขอรับจัด สรรโควตาส่งเสริม ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่กรมการค้าต่างประเทศและกรมส่งเสริมการส่งออก ประกาศกำหนด

6.3 โควตากลาง ให้นำโควตาที่เหลือจากการจัดสรรโควตาหลัก โควตาส่งเสริม และที่ได้มาจากใช้สิทธิขอลง มาจัดสรรเป็นโควตากลางให้แก่ ผู้ส่งออกปรับอนุญาตที่ยื่นขอรับจัดสรร ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่กรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด

ข้อ 7. การโอนโควตาหลัก โควตาส่งเสริมและการมอบสิทธิการส่งออกให้บริษัทการค้าระหว่าง ประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด

ผู้ส่งออกใบอนุญาตที่ได้โอนโควตาหลักให้แก่ผู้ส่งออกใบอนุญาตอื่นไม่ว่ากรณีใด ๆ จะขอรับโควตากลางของสินค้ารายการที่โอนออกในปีโควตา นั้น ๆ ไม่ได้

ผู้ฝ่าฝืนจะถูกหักโควตาในปีนั้น หรือหักประวัติการส่งออกเท่ากับจำนวนที่ขอและระงับการขอโควตากลางตลอดปีโควตานั้นหรือระงับการขอไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง ติดต่อกัน

ข้อ 8. ภาวะและหน้าที่ของผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาต

เพื่อประโยชน์ในการบริหารการใช้โควตาให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมสูงสุด ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตที่ได้รับการจัดสรรโควตาหลัก โควตาส่งเสริมหรือโควตากลางตามข้อ 6 มีภาวะและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติดังนี้

8.1 แจ้งแสดงการได้มา และการใช้โควตา ต่อกรมการค้าต่างประเทศเป็นรายเดือน ผู้ไม่แจ้งจะถูกระงับการขอใช้โควตาทุกรายการจนกว่าจะแจ้ง

8.2 ต้องส่งออกและขอรับหนังสือรับรองการส่งออกโควตาหลักที่ได้รับให้แล้วเสร็จภายในเดือน 9 ของปีโควตา โควตาหลักที่ผู้ส่งออกใบอนุญาตยังไม่ได้ใช้ ณ วันสิ้นเดือน 9 ของปีโควตาให้กรมการค้าต่างประเทศหักคืนเข้ากองกลาง

ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตเจ้าของโควตาหลักที่ประสงค์จะใช้โควตาที่เหลือเพื่อการส่งออกของตนเอง ให้ยื่นขอใช้โควตาไม่เกินจำนวนที่เหลือต่อกรมการค้าต่างประเทศ โดยต้องส่งออกด้วยตนเองและขอรับหนังสือรับรองให้เสร็จไม่ช้ากว่าวันสิ้นปีโควตา

หากผู้ส่งออกที่ได้แจ้งขอใช้โควตาตามวรรคสอง ไม่ใช้โควตาเพื่อส่งออกด้วยตนเองได้ครบตามที่แจ้งไว้ได้ ต้องแจ้งคืนโควตาโดยจะถูกลงโทษหักประวัติการส่งออกในปีโควตาถัดไป ดังนี้

คืนเดือนที่ 10 จะถูกหักประวัติการส่งออกร้อยละ 50 ของส่วนที่คืน

คืนเดือนที่ 11 จะถูกหักประวัติการส่งออกร้อยละ 100 ของส่วนที่คืน

คืนเดือนที่ 12 จะถูกหักประวัติการส่งออกเป็น 2 เท่าของส่วนที่คืน

ผู้ไม่แจ้งคืนโควตาจะถูกหักประวัติการส่งออกเป็น 3 เท่าของส่วนที่ไม่ได้ส่งออก หากไม่พอหักจะถูกระงับสิทธิการขอโควตากลางจนกว่าจะหักชดใช้ครบ

การแจ้งตามข้อ 8.1 และ 8.2 ให้เป็นไปตามที่กรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด

8.3 ผู้ส่งออกใบอนุญาตที่ได้รับจัดสรรโควตากลางจะต้องส่งออกปริมาณที่ได้รับจัดสรรในช่วงที่ 1 ด้วยตนเองให้แล้วเสร็จภายในเดือนที่ 9 และในช่วงที่ 2 ให้แล้วเสร็จภายในเดือนที่ 12 ในกรณีส่งออกได้ไม่ครบต้องแจ้งคืนโควตา โดยจะถูกหักประวัติการส่งออกในปีถัดไป ดังนี้

กรณีช่วงที่ 1 ระหว่างเดือนที่ 3-8 ของปีโคเวตาทากคินภายในเดือนที่ 9 จะถูกหัก
ประวัติการส่งออกร้อยละ 100 ของส่วนที่คืน ผู้ไม่แจ้งคืนจะถูกหักประวัติการส่งออก 2 เท่าของส่วนที่ไม่คืน

กรณีช่วงที่ 2 ระหว่างเดือนที่ 10-12 ของปีโคเวตาให้นำหลักเกณฑ์การหักประวัติการ
ส่งออกของโคเวตาหลักตามข้อ 8.2 มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ 9. การขอหนังสือรับรองการส่งออก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่กรม
การค้าต่างประเทศประกาศกำหนด

ข้อ 10. การขอส่งออกโดยนำติดตัวไปของนักทัศนอาจร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและ
วิธีการที่กรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด

ข้อ 11. การลงโทษในกรณีที่ผู้ส่งออกได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้และ/หรือประกาศกรม
การค้าต่างประเทศที่ออกตามระเบียบนี้หรือกระทำการใด ๆ ให้มีผลเสียหายต่อระบบการค้าสิ่งทอ เช่น
การส่งออกสิ่งทอที่ไม่มีแหล่งกำเนิดในประเทศไทยหรือไม่ใช้หนังสือรับรองที่ได้รับไปใช้นำสินค้าเข้าประเทศ
ตามข้อตกลง หรือมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงหรือทางอ้อมกับการใช้เอกสารแบบพิมพ์หนังสือรับรองการส่ง
ออก ยื่นขอหนังสือรับรองการส่งออกหรือนำเข้าสินค้าสิ่งทอเข้าประเทศที่มีข้อตกลงโดยมิชอบหรือการใช้
สิทธิพิเศษทางศุลกากรไม่ถูกต้องให้กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาสั่งพัก ระวังการใช้โคเวตาหรือยึดคืน
โคเวตาที่ถือครองทั้งหมดหรือบางส่วนตามควรแก่กรณี หรือโดยความเห็นชอบของกระทรวงพาณิชย์สั่งพัก
ระวังหรือเพิกถอนทะเบียนการเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตของผู้ฝ่าฝืน

ข้อ 12. กรณีนอกเหนือจากระเบียบนี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการ

ข้อ 13. ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2536

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ
ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2536)
เรื่อง การขอเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาต

เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 5 ของระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการบริหารการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2536 กรมการค้าต่างประเทศโดยความเห็นชอบของกระทรวงพาณิชย์ จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์, เงื่อนไขและวิธีการขอเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. การจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตและการขอต่อทะเบียน

1.1 ผู้ประสงค์จะขอเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาต ต้องยื่นแสดงความจำนงต่อกรมการค้าต่างประเทศตามแบบพิมพ์ สท.1 พร้อมเอกสารแนบประกอบตามที่กำหนดแนบท้ายประกาศนี้ เมื่อได้ตรวจสอบคุณสมบัติถูกต้องแล้ว กรมการค้าต่างประเทศจะจดทะเบียน และออกหมายเลขทะเบียนประจำตัวผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตให้ใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่รับจดทะเบียนและให้ต่ออายุได้ครั้งละหนึ่งปี

1.2 ผู้ที่ยื่นขอเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตตามข้อ 1.1 ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ 5 ของระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการบริหารการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลง (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2536

1.3 ผู้ที่ยื่นขอเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตตามข้อ 1.1 ต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือหรือให้คำชี้แจงเพิ่มเติมแก่เจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบสถานที่ตามที่แจ้งไว้ในแบบ สท.11

1.4 ผู้ที่จะได้รับการจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตต้องทำหนังสือให้คำรับรองว่าจะปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงพาณิชย์และประกาศกรมการค้าต่างประเทศที่ออกตามระเบียบดังกล่าวโดยเคร่งครัด ตามแบบ สท.1/1 แนบท้ายประกาศฉบับนี้

ข้อ 2. การต่อทะเบียนเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาต

2.1 ผู้ส่งออกที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตและมีหมายเลขทะเบียนประจำตัวแล้ว หากประสงค์จะขอต่อทะเบียนเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใบอนุญาตในปีถัดไปให้

ยื่นขอตามแบบพิมพ์ สท.1/2 พร้อมเอกสารแนบประกอบตามที่กำหนดแนบท้ายประกาศนี้ภายในวันที่ 1-30 พฤศจิกายน ของทุกปี หากเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้อยู่ในดุลพินิจของกรมการค้าต่างประเทศจะพิจารณาผ่อนผันตามที่เห็นสมควร

2.2 ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วในปี 2535 ที่ต่อทะเบียนในปี 2536 ต้องทำหนังสือให้คำรับรองกับกรมการค้าต่างประเทศ ตามข้อ 1.4 ทั้งนี้ ต้องทำให้เสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ภายในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2536

ข้อ 3. การขาดคุณสมบัติ

ในกรณีที่ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตขาดคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ของระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการจัดสรรปริมาณการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 หรือระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการบริหารการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2536 กรมการค้าต่างประเทศ จะพักระงับหรือเพิกถอนทะเบียนการเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตตามสมควรแก่กรณี ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2536

(นายจเร จุฑารัตนกุล)

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ
ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2536)
เรื่อง การจัดสรรโควตาหลักเสื้อผ้าสำเร็จรูป

เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 6.1 และข้อ 8.2 ของระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการบริหาร การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2536 กรมการค้า ต่างประเทศโดยความเห็นชอบของกระทรวงพาณิชย์ จึงออกประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ จัดสรรโควตาหลักเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลง การขอใช้โควตาหลักและการคืนโควตาหลัก หลัง เดือน 9 ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตที่ประสงค์จะขอรับจัดสรรโควตาหลักเสื้อผ้าสำเร็จ รูปให้ยื่นขอตามแบบ สท.2ที่แนบท้ายประกาศนี้พร้อมประวัติการส่งออกต่อกรมการค้าต่างประเทศ ภายในวัน ที่ 10 มกราคม ของทุกปี

ข้อ 2. โควตาหลักที่ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตจะได้รับตามที่ยื่นขอในข้อ 1 รวมกัน แล้วจะต้องไม่มากกว่าปริมาณโควตาที่กำหนดไว้ตามข้อตกลง

ข้อ 3. กรมการค้าต่างประเทศจะประกาศผลการจัดสรรโควตาหลักภายในเดือนที่ 2 ของปี โควตา ผู้ได้รับจัดสรรปริมาณการส่งออกโควตาหลักต้องมารับทราบปริมาณที่ได้รับการจัดสรรภายใน 5 วันทำการ นับจากวันประกาศผลการจัดสรรและต้องลงลายมือชื่อยืนยันรับปริมาณที่ได้รับจัดสรรภายใน 15 วันทำการ นับจากวันรับทราบปริมาณที่ได้รับการจัดสรร

ข้อ 4. ในกรณีที่ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตประสงค์จะไม่รับปริมาณโควตาหลัก หรือ ปริมาณโควตาหลักที่ประกาศผลการจัดสรรตามข้อ 3 คลาดเคลื่อนผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตที่ ประสงค์จะไม่ขอรับปริมาณโควตาหลักจะต้องแจ้งคืน หรือหักทวงเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมหลักฐานภายใน 15 วันทำการ นับแต่วันรับทราบปริมาณที่ได้รับจัดสรร หากไม่แจ้งคืนหรือหักทวงภายในกำหนด ให้ถือว่า ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตยินยอมรับปริมาณนั้นเป็นโควตาหลักของตน

ในกรณีการประกาศผลการจัดสรรตามข้อ 3 มีปริมาณเกินกว่าที่ผู้ส่งออกได้รับอนุญาตจะพึง ได้รับ กรมการค้าต่างประเทศจะพิจารณาปรับลดตามจำนวนและจะแจ้งให้ผู้ส่งออกได้รับอนุญาตทราบ

ข้อ 5. ในกรณีการประกาศผลการจัดสรรตามข้อ 3 ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตรายใด ไม่มาลงนามรับทราบปริมาณที่ได้รับจัดสรรภายในกำหนด นับแต่วันประกาศผลการจัดสรร กรมการค้าต่างประเทศจะนำโควตาหลักดังกล่าวเข้าร่วมในโควตากลาง

ในระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ กรมการค้าต่างประเทศจะให้ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตขอใช้โควตาหลักที่ประมาณว่าแต่ละรายจะพึงได้รับรวมไม่เกินร้อยละ 70 ของแต่ละรายการสินค้า ก่อนการจัดสรรโควตาหลักทั้งนี้ ยกเว้น ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตรายที่มีกรณีอยู่ในระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนการใช้โควตาหลักในปีที่ผ่านมา ซึ่งกรมการค้าต่างประเทศจะพิจารณาอนุญาตให้ยืมใช้โควตาก่อนการจัดสรรโควตาหลักเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 6. ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตเจ้าของโควตาหลักที่ประสงค์จะใช้โควตาหลักที่เหลือจากการใช้ใน 9 เดือนแรกของปีโควตา เพื่อการส่งออกของตนเองในเดือน 10 11 และ 12 ให้ยื่นขอใช้โควตา ส่วนของตน เพื่อการส่งออกของตนเองตามแบบ สท.2/1 ที่แนบท้ายประกาศนี้ ภายในวันสุดท้ายของเดือนที่ 9 ของปีโควตา

ข้อ 7. การคืนโควตาหลักหลังเดือน 9 ให้ใช้แบบ สท.2/2 ที่แนบท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2536

(นายจเร จุฑารัตนกุล)

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ

ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2536)

เรื่อง การจัดสรรโควตากลางเหลือผ้าสำเร็จรูป

เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 6.3 และข้อ 8.3 ของระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการบริหารการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2536 กรมการค้าต่างประเทศโดยความเห็นชอบของกระทรวงพาณิชย์จึงออกประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการจัดสรรโควตากลางเหลือผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลง การคืนโควตากลาง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. การบริหารโควตากลาง

1.1 กรมการค้าต่างประเทศจะนำปริมาณการส่งออกที่เหลือจากการจัดสรรโควตาหลัก โควตาส่งเสริมและปริมาณโควตาคงเหลือที่ได้มาจากการใช้สิทธิตามข้อตกลงมาจัดสรรเป็นโควตากลางให้แก่ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปบรรณุญาตเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 เดือน 3,4 จัดสรรเดือนละ 1 ครั้ง

เดือน 5,6,7 และ 8 จะจัดสรรเป็นคราว ๆ ไป ตามปริมาณโควตากลางคงเหลือ

ผู้ได้รับจัดสรรต้องส่งออกและขอหนังสือรับรองการส่งออกให้แล้วเสร็จภายในเดือน 9

ช่วงที่ 2 เดือน 10,11,12 หรือ 3 เดือนสุดท้ายของปีโควตาจะจัดสรรเดือนละ 2 ครั้ง

ผู้ได้รับจัดสรรต้องส่งออกและขอหนังสือรับรองการส่งออกให้แล้วเสร็จไม่ช้ากว่าวันสิ้นปี

โควตา

1.2 เมื่อกรมการค้าต่างประเทศประกาศผลการจัดสรรโควตากลางแล้ว ให้ถือว่าผู้ได้รับจัดสรรโควตากลางได้รับทราบและยืนยันที่จะรับปริมาณที่ได้รับจัดสรรดังกล่าว หากผู้ได้รับจัดสรรโควตากลางรายใดประสงค์จะไม่รับปริมาณโควตากลางต้องแจ้งคืนเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 7 วันนับแต่วันประกาศผลการจัดสรร ทั้งนี้ ผู้แจ้งคืนจะไม่มีสิทธิขอรับจัดสรรในครั้งถัดไป

ข้อ 2. ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปบรรณุญาตที่ได้ลงนามรับจัดสรรโควตาหลักจะขอรับจัดสรรโควตากลางไม่ได้ นอกจากที่ได้ส่งออกโควตาหลักรายการนั้นด้วยตนเองไปแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโควตาหลักที่ได้รับจัดสรร

ข้อ 3. ผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปปรับอนุญาตที่ประสงค์จะขอรับจัดสรรโควตากลางเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้ยื่นขอตามแบบ สท.3 โดยใส่ช่องปิดผนึก 1 ช่องต่อ 1 คำขอ โดยให้ยื่นขอ ดังนี้

เดือน	วันยื่นขอรับจัดสรรโควตากลาง	วันประกาศผลการจัดสรร
ช่วงที่ 1		
3-8	วันที่ 1-3 ของเดือน 3-8	วันที่ 18 ของเดือนที่ 3-8
ช่วงที่ 2		
ครั้งที่ 1	วันที่ 15-17 ของเดือน 9	วันที่ 1 ของเดือนที่ 10
ครั้งที่ 2	วันที่ 1-3 ของเดือน 10	วันที่ 15 ของเดือนที่ 10
ครั้งที่ 1	วันที่ 15-17 ของเดือน 10	วันที่ 1 ของเดือนที่ 11
ครั้งที่ 2	วันที่ 1-3 ของเดือน 11	วันที่ 15 ของเดือนที่ 11
ครั้งที่ 1	วันที่ 15-17 ของเดือน 11	วันที่ 1 ของเดือนที่ 12
ครั้งที่ 2	วันที่ 1-3 ของเดือน 12	วันที่ 15 ของเดือนที่ 12

หากวันยื่นขอและวันประกาศผลการจัดสรรตรงกับวันหยุดราชการให้เลื่อนกำหนดวันยื่นขอและวันประกาศผลการจัดสรรไปในวันเปิดทำการถัดไปอีก 1 วัน

ข้อ 3. การคืนโควตากลางให้ใช้แบบ สท.3/1 และแบบ สท.3/2 ที่แนบท้ายประกาศนี้
ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2536

(นายจเร จุฬารัตนกุล)

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ

ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2536)

เรื่อง การโอนโควตาหลัก/สงเสริมและการมอบสิทธิการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป
ให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศ

เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 7 ของระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการบริหารการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังประเทศที่มีข้อตกลงกับไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2536 กรมการค้าต่างประเทศโดยความเห็นชอบของกระทรวงพาณิชย์ จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการโอนปริมาณการส่งออกโควตาหลัก/โควตาสงเสริม และการมอบสิทธิการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. การโอนโควตาหลัก/โควตาสงเสริม

1.1 ผู้รับโอน การรับโอนโควตาหลัก และโควตาสงเสริมต้องเป็นผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตเท่านั้น

1.2 การโอนโควตาถาวร หมายความว่า การโอนโดยให้ส่งออกในนามของผู้รับโอนที่ เป็นผู้ส่งออกได้รับอนุญาตและผู้โอนจะต้องคืนโควตาหลักให้แก่กรมการค้าต่างประเทศในปริมาณอัตราร้อยละ 20 ของปริมาณที่ทำการโอน โดยผู้โอนและผู้รับโอนจะได้รับประวัติการส่งออกรายละกึ่งหนึ่งของปริมาณที่ผู้รับโอนได้ทำการส่งออกจริง

1.3 การโอนโควตาชั่วคราว หมายความว่า การโอนโดยโควตาหลักและประวัติการส่งออกยังเป็นของผู้โอน แต่ผ่อนผันให้ส่งออกในนามของผู้รับโอนได้เป็นการเฉพาะคราว ให้โอนกันได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของปริมาณโควตาแต่ละรายการที่ผู้โอนได้รับจัดสรร

1.4 เงื่อนไขการโอน

1.4.1 การขอโอนโควตาถาวรให้ผู้โอนและผู้รับโอนใช้แบบพิมพ์ตามแบบ สท.4 แบบ สท.4/1 และ สท.4/2 แนบท้ายประกาศนี้

1.4.2 การโอนโควตาชั่วคราวให้สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยตรวจสอบและรับรองการโอน และการโอนจะสมบูรณ์เมื่อกรมการค้าต่างประเทศอนุมัติการโอนแล้ว

1.5 ผู้โอนโคโนวาทังถาวรและชั่วคราวจะขอรับจัดสรรโคโนวาทากลางของสินค้ารายการที่โอนออกในปีโคโนวาทันั้นไม่ได้

1.6 หากเกิดกรณีผู้รับโอนไม่สามารถใช้โคโนวาทาในส่วนที่รับโอน ผู้โอนและผู้รับโอนจะถูกหักประวัติการส่งออกในปีถัดไปรายละเอียดหนึ่งของปริมาณที่ไม่ได้ใช้

ข้อ 2. การมอบสิทธิการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศ

2.1 จะกระทำได้เฉพาะบริษัทในเครือ

2.2 บริษัทผู้ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปรับอนุญาตที่ประสงค์จะให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศที่อยู่ในเครือเป็นผู้รับมอบสิทธิจะต้อง

2.2.1 แสดงหลักฐานการเป็นบริษัทในเครือเดียวกันต่อกรมการค้าต่างประเทศ

2.2.2 จดทะเบียนมอบสิทธิการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศเป็นรายปี

2.2.3 ในกรณีที่กรมการค้าต่างประเทศตรวจสอบพบว่ามีการใช้การมอบสิทธิการส่งออกให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศเพื่อหลีกเลี่ยงหลักเกณฑ์การโอนโคโนวาทา กรมการค้าต่างประเทศจะถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการโอนโคโนวาทากับบริษัทผู้มอบสิทธิและบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

2.3 กรณีมิใช่บริษัทในเครือให้แสดงสัญญาตั้งเป็นตัวแทนนำเข้าวัตถุดิบแทนผู้ผลิต รวมทั้งหลักฐานอื่นเพื่อให้กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาประกอบ

2.4 การมอบและรับมอบสิทธิโคโนวาทากลางจะกระทำมิได้

ข้อ 3. การมอบสิทธิและรับมอบสิทธิการส่งออกโคโนวาทหลักเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้ใช้แบบ สท.4/3 ที่แนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2536

(นายจเร จุฬารัตนกุล)

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

